

D . Ismail Hessaf

Derdê gel

Roman - Benda 1

Hewlêr
2011

Diyarî

Ev roman diyarî bo :

Bavo yê sala 1996 ji jiyane Barkir û xatir nexwest , peyayê Ji polat û ser bilind , bi xwe bawer , yê ku xwe kir sitûn û mala xwe vekir ji kadirên siyasî yên partî û hevalbendin gundre , dijî fudal û kevneperista û rêjîma serdest , bavo yê ku zû dîrok naskir û zarwê xwe dan xwendinê .

Bo yadê , dayka kurdperwer , niştimanperwer û zana , aqilmend û bîrwer , ya ku yek ji jinên pêşî , kadir û kesên revyayî ji tevgera azadîxwazî Kurd di malde xwedî dikir , mirova mirov, hejar ji ber deriyê wê bê geşt vala venedgeryan .

Bo xûşka min badîa ya ku bi ciwantî çû ser dilovaniya xwe di dûrbûna minde, xûşka hêja jiyana wê tev di nav kurdayetiyêre buri û gelek zehmetî di vê rêyê de kişand .

Bo her kurdekî neştiman perwer , bo şehîdên nemir û xebatkerên nenaskirî vê romanê Pêşkêş dikim .

Pêşgotin

Hîn ez qutabiyê dubustana ortebûm, min bîrdikir nivisandina romaneke wisa, lê min hingî nizanîbû çawa û bi çi rengî . Ev roman bi minre roj bi roj mezinbû , çendî nerînê min di jiyanê de firehbûn , hilqasî tovê vê romanê rehê xwe di dil û mêjyê minde kûrtir kirin .

Ev roman encama bûyer û dîtînên wan salên pir giring di dîroka kurdistana sûryêde, ango nekokiya çîneyetî û xebata netewî bo pêkanîna mafên Kurd. Ez di nav vê rewşêde mezinbûm , lê bûyerê wê demê şopa xwe baş di mêjyê minde hiştin . Min dît çawa mekteba didwa di demên yekitiyêde çavsoriyê li gelê min dike , şev û roj derbasî nav gund dibin didin dû şopa kadir û xebatkerin partî . Dîsa min dît çawa sala 1962 nifûs bi regekî şofînî ji gundiyên kurd kişandin . Gundê me wek hemû gundên din ket nekokiya çîneyetî û

gund bû dubendî , mala me di gunde,
bû oda didwa dijî axê, gelek şeva
revyayên partî li linik me dimînin û
xwe vedişêrin, pir cara kadira ez
dişandim devera , van tiştê hişt zû hesta
minî netewî ango kurdayetî çêbibe .
Nexasim sala 1965 dema hatim
dubistana bajêr li qamişlo, bûyerê wê
salê ango perçebûna partî û dubeşiya
hevala man dibîra minde piştî
konfiransê tebaxê .

Di vê romanêde ez hewil didim jiyana
gel ji salê 50 an de bidim ber çav,
rawestim li ser derd û kulê wî, êş û
nexweşyê wî .

Bûyerê Romanê Sînor derbas dike û
problemên gel li serxet û binxetê dike
yek û pevra girêdide .

Roman dide berçav rola şoreşa îlonê û
bandora serok Mistefa Barzanî di
şiyarkirina gelê Kurde û çawa
Kurdistana Îrakê dibe senterê tevgera
rizgarîxwazî Kurd .

Piştî vegera min ji Moskoyê di dawya
1986 de , min dinavbera salên (1986 _
1992) çend kar pêkanîn, werger û nivîs,

yek ji wan ev romane “ Dêrdê Gel , ya ku bidaxewa ma destnivîs , tenê di sala 2000 bi destê şaîr Selah Mihemmed li çapê ket û çend hejmar wek diyarî hatin belavkirin û hinek ji nivîsê dinjî evbûn :

1. Kurdistan û pîrsa Kurd li rojava (destnivîse) .
2. Ê bihar hat روائية وجاء الربيع للأديب الكردي حاجي جندي (Romana Hacyê Cindî) , ji ziman Rûsî min wergerand Erebî û di sala 1993 derket.
3. Lêkolînin zanistî Kurdî أبحاث علمية Kurdî (di sala 1993 bi Erebî derçû)

Ez hêvîdarim , ku ev roman bibe bîngeha romana Kurdî li Kurdistan rojava ango sûryê .

Roman ji sê xelesa tete avakirin ev ya pêşîye ya ku di destpêka 90 ande hate nivîsîn û di sala 2000 an de li kompûterê ketiye û heta îro roj derneketiye .

D . Ismail Hessaf
Qamişlo 1 - îlunê 2003

Sala 1958 a koça xwe barkir , qirdkên serê salê , xwe berdan nava gund . mal bi mal geriyan di gotin : serê salê binê salê ,xwedê kurikekî bide kevaniya malê , kevaniyê dest zêrînê , destê xwe bavêj kulînî para qirdk virde bînê . di geriyan wek ku qereçiyek li geşta xwe bi gere .

çirya pêşî dest bi karê xwe kir . roja roj ajotin çawa pîremêrek tizbiyê libo libo di nav tilîkên xwere berdide . berf bi qefla dihate xwar , çol û gund yekkerbûn . tenê nîşana serê gir hinekî cûda dibû ji dora xwe .

Gundê gir-sor bi her çil malê xweve di berfêde hate xemilandin, diwê soban û bixêrîkan hêdî hêdî ber bi jorve di çû,rojeke din bûrî , bû êvar . tariyê hêdî

hêdî berf himêzkir . deng ji gund biliya ,
tenê car carna barbara pezna û kîzkîza
cewrikna ji nav gund dihat .

Simko pênc sal tewaw dikir , diket ya
şêşan . palaxwe dabû kêleka deriyê
hêwanê û li hewşê dinerî , çavê wî
şîndikirin li ber şewqa lempê . berfê
hewşa fireh girtibû . dengin ji alyê oda
axê û mizgevtê dihatin .

oda gund diket başûrî hewşê û deryê
hewşê ji aliyê rojava ve li mizgevtê di
nerî , ango şeqama nava gund mizgevt
û ode ji hev vediqetand .

bavê simko ket hewşê û got :

_ lawo simko were alî min vî pezî derxe
derve , emê wî êmbikin .

simko çav li darekî gerand , dest avêt
kopal , bilez pez ajot derve , deryê
hewşê girt û çavnerîna gotina bavo kir
da bêje pez berde . destê xwe bi hev
difirikand û carna pifê dikir .

_ berd berd , dengê bavo hatê .

derî vekir , xwe da kêlekê , pez riya
xwe baş nasdikir , mî çûn deryê yekê ,
kavir çûn yê didwa , bizin ketin cîkî din

û dawî çend miyên zeîf xistin
hundirekî .

pez nehişî kete ser kaya bi ceh . derî li
wan girtin , benê derya jidandin .

_ ha simko . te ne sare lawo ?

_ na min ne sare , simko vegerand û
pêre beşişî .

_ de em herin , hîna êmê mehînê û
qantiran maye .

deryê axûrê dewara diket hêwana
malê , kuleka axur di dîwarê bakurde li
herdû deriya dinerî , wilo bayê hundir
dihate guhertin . xanî bixwe kevin dihat
dîtin , hêwanek dirêj bi kunc ji rojavave.
deryê oda tenê diket hêwanê ji
rojhilatve . du pencerê odê ne mezin li
rojawa dinerîn û kulekek piçûk diket
dîwarê quble . çend rismên tentena bi
dîwarên odêve hatibûn danîn .

simko bi dû bavo de ket hêwanê , bav
lê zîvirî .

got: lawo , her cilka mêjê (nimêjê)
deyne heta ez dewara êm bikim . bav
derbasî axurbû , şewqa çirayê bi mirîtî
ronahî dida axurê dirêj .

simko deryê odê bê deng vekir , hûn li ku man lawo ? dê jê pirsî, wer destê xwe li ber sobê germbike .

simko çû ber sobê dît çawa agirê tepika têde dilîze . dest da ber , nerî ku diya wî berê cilika limêjê bo bavo raxistiye û misînê ava gerim li gel teştê bo danîye .

xuha mezin hemdiya alî dê karê şivê dikiran . birayê di bin xûhêre derzên dibistanê dinivisand . xuha din rahiştibû birê xwe yê sê salî û yê herî piçûk sûlêman, yek salî li ber sobê li ser pêçeka xwe bi niga dilîst .

bav derbasî odê bû . dismala serê xwe danî , çakêt ji xwe kir , qayîşa piştê vekir demaça qerebelo xist kulekê . li ser cilika limêjê rûnişt , misîn bi dest girt , pêşî nigê xwe di teştê de bi ava germ şûşt , dûvre av bi destê xwe heta anîşkê berda , piştê destê rastê tijî av bi ser çav berda , av di devî xwe werda , zendik vegerandin cî , go vê teştê hilînî lawo ! rabû ser cilikê berî da quble , nêt anî û dest bi sê qamê mêja mexrebê kir .

dê şîv derbasî odê kir , şîva mêr danî ber , sifriya girarê ser tije goştê dermala , pîvazek û piçek xwê , li gel tasa avê û bê goman nanê tenûrê .

zarok başqe bi dêre li ser sifriya din kombûn .

_ jinê got : te li dora xwe kes nehişt . ewqas navmalî , şivan û rênçber . tu hilqas ezyetê dide canê xwe , evqas dewar û pez .

_ ma emê çibkin lê . dinya çileyê , cihê me tengê , vî çilî ka emê li ku wan bi cî bikin...!

_ hima te şivanê ereb “ keyafê ” hiştiba , di nav pezde xew dikir .

_ wê buharî vegere . mihemed li jinê vegerand . ponijî û got : xwedê mala seyid silo xerabike , em anîn kirin vî gundê teng, ma êdî em karin rênçbera li dor xwe kombikin (ne war ew ware , ne buhar ew buhare .) bi serde axe naxwaze kes bi rehetî bijî .

seyd silo ... seyd silo hesîna hêdîka di ber xwede got : rehma xwedê lêbe ev çilê sisya derbas dibe di ser mirna wîre Hayiz hîna bi çil bû . berê xwe da

zîlamê xwe û got : heta bavê te seyid silo saxbû , axê saw jê digirt .

_ hê hê , (dinya ji kesîre namîne , her yek li benda roja xweye) . kê bîra mirna bavê min dibir , sînga fireh , zendên badayî , bi qewet , can saxlem .

_ rehma xwedê lêbe, hesîna got : na welle kesî bîr nedibir , spîsax keçê , êvarî raza , sibê rabû wek jehriyekê lê peydabû , verşiya û serê xwe heta hetayê danî ket girê gir-sor .

_ ma em karin çibikin ? çiqas kes bi vî rengî mirin û dimrin . erê emir bi destê xwedêye , lê eger textor hebûna , dibe ku rehet biba , mihemed got , hilmek li çixarê xist , xayîz ma , serê xwe rakir bi çavên xemgîn li zarokan nerî , di dilê xwede got , erê wê rojek bê hûnê jî min winda bikin , çawa min bavê xwe winda kir . lê xwest wan xeman ji bîrke , li qîzê nerî gotê : ka çayekê bide me , ezê herim odê , eger kesek ji gund nere odê , firt firt bi axa dikeve û lê dipirse .

mihemed çayê vexwar , potîna lastîkî xiste nigê xwe , kurk li xwekir , berî

derkeve tembî kir , got : lawo ji bîrnekin
avnê bidin wan qantira.

_ dê got : rabin lawo ezê cê we deynim ,
dema xewêye , dinya sare , tepkê Sobê
dikin tewaw bibin , gaza lempê Jî kêmdibe.

dê bi alîkariya qîza cî ji kuncê anîn
danîn zarok ketin nav ciya , dibin
lihêfên germde dest bi ken û qerwerka
kirin . xuha di ser serê simkore beddîa
got : yadê qurbanê yadê ji mere çîroka
pîrê bêje û ya gur û bizinê , simko
vegerand .

_ başe başe , ez birê weyî piçûk şîrbidim
hûn nema bê çîrok radizên .

Divê navêre bavo ket oda axê , dît ode
pik pikiye . dît axa wek her şev disinga
odê de , dinav çar balîfan , cî girtiye ,
hilma li çixara xwe dixê . çend rî sipyên
gund û du kurên wî li dora wî
rûniştine.

lê sîpe û kesên ne giring nêzîkî devê
derî û şekalan cî girtibûn . civatê silava
Mihemed vegerand , wer wer kêleka
min , axê banê kirê .

Mihemed , ser bilind li teniştê Hisko
axa rûnişt . axe qutya tûtinê da dest .
navmalyê axê Eliyo qawe gerand .
civatê yek bi yek , xîrhatin tê dan .

Axe hilmek li çixarê Xist , dû zincîrek
ji ewr li ser serê wî çêkir , berê xwe da
Mihemed , pirsî : tu û berf çawane îsal ?
pez û dewarê te çawa bi cîdîbin ? êmê te
wê te bi salê xe ? başe ! piştî fitilî biser
Mihemed de awirek tûj jê veda û got :

Dem ne ew deme , katê ku bavê te
Seyid Silo , rehma xwedê lêbe ...

_ û li ê te jî be Mihemed lê vegerand .

Axe dîsa gotina xwe berdewamkir :
dem ne ew deme ku bavê te di ser hezar
serî pez xwedî dikir ji xeynî dewara .

Berî ku Mihemed bersiva axe bide ,
Silê Amûsê , ku wê şevê mêvanbû li
gund , serdana qîza xwe Behokê dikir ,
xwe avêt nav gotinê , destê çepê
Lefahiya (kofiya) serê xwe rastkir got :

_ Ho ... Ho ..., keser veda . werin ji min
bipirsin li ser mala Seyid Silo kurê
Hesafê Cibo , sed hezar rehmet li wan
be , Silê Amûsê çixara xwe pêxist û
gotin berdewamkir . di van çiyayên

hande , li serê kanîkan , di nav dehl û baxan de , zêdî hezar serî pez û dewarê wî û bê şivan û bê gavan dihate xwedîkirin û kesî newêrîbû nêzîkî wan bibin , digotin Seyîdê bêcirmanin wê bi mero vedin .

_ îca carekê , em çend xort ketin nava pez û dewarên wî , diwazde xorta bi xencerê soranî dan serê gayekî , kirin nekirin şerjênebû . min got mala we xerabibe tu ka hilînin , min xencer ji ber xwe kişand û avêt qirika (zengelorka) çêlekekê , min kir û nekir tiştêk bi minre dernehat .

tîq tîq bi Xelê Hisko ket gotê : berde ... piştê guh li xwe kir , hat bîra wî ku mêrik xerîbe ne ji gunde û ji wî mestire ,xwest gotina xwe hinekî bicîbîke û got : yanî ez dibê çilo xincer serê dewêr nake !

Mêvan hinekî li ber xwe ket . damarê cênîkê wî zewirîn , hinekî ma û got : tu kurê axêye , ez nikarim bersiva te bi rengêkî din bidim . lê dîsa ez dibêjim xincera min serê çêlekê nebirî , ev tiştê han bi minre cîriya û şahidê min hene .

dibe ji ber ocaxê wan saw bimere
çêdibû . civat hinekî ma bê deng . yekî
din ji civatê xwe avête nav gotinê û got :

başê tiştêkî din . du zilama , yek ji
wan jêre digotin nûrîko , ketin nav pezê
Seyid Silo û miyek girtin xistin çalê ,
gotin kengî pez here emê miyê ji çalê
derxin . sibehê hatin dîtin ku ew mî ya
nûrîkoye . ji xwe ew mî û yek bizna wî
hebû dinav pezê Seyid Silo de dihat
çêrandin

_ Ha ha ha civat kenî , dengê Izêro bi
ser yê teva ket .

Piyaw pirr guh li kenê wan nekir ,
gotin berdewamkir got : ev tiştana
rastin , Seyid Silo bi nav û dengbû , bi
meznaya xwedê , bi deha car min li bin
konê wî xwarin xwariye . roj tinebû ku
zêdeyî çil mêrî li bin konê wî dibûn
mêvan .

Silê Amûsê ponijî rojê bûrandî hatin
bîrê , qutî vekir çixarak dinav tilîkê
xwede pêça , dema serê xwe hilda çavê
wî ket çavê Seyid yaqûb birayê Seyid
Silo , got : mane va birayê wî saxe û
zilamekî mezine , bera ew ji were bêje .

Seyid yaqûb zilamekî keji sor , rû gurover , nêzîkayî li şêstî dikir . hinekî ponijî bi keser got : xêr û xyrat pîrbûn ! nîvişk , qeymax , mast , goşt , rûnê hir , penêr , pîreka ji sibê ta êvarê nan li sêlê dixistin . çû , demeke xweşbû , nema vedigere , xweska bi wê çaxê . çavê wî yê şîn di nava serê wî yê mezin û rût di lîstin wek ku bêriya wan roja kir .

Mihemed kurê Seyid Silo , li apê xwe nerî, agir avête dilê wî . destê çepê diser enya xwere bir û anî û bi yê rastê dismala xwe rastkir û got : ewqas çol û derên fireh , dar û devî , rez û kaniyên avê . em hatin ketin van xanîkên teng , me xwe û dewarê xwe şewitandin .

Xelê Lawê axê gotê : madam wilo hûn dizanin çima we wir berda û hatin vir ? .
_ ma bi reza xwe em man li vir ! xwedê mala tirko bişewitîne , Mihemed got : bavê me pezê xwe daxist beriyê , hingê me xwe çepkir ji bo nerin eskeriya tirko nekin , welat perçekirin , dinya bû serxet û binxet. dijmin welat li me kir zindan bi têla sînor pêçan , piştê hinek ap û pismam binxetbûn , giyan me .

heta îro roj , dar û devyê me li bêcirmanin .

_ va çîroka betal bikin , axe got , hinekî pojînî , li Mihemed nerî û got : Ez zanim cê te tengê , kengî berf hiliya , erd ziwabû , ji xwere erdnî Ji ê pişta gir bi ser çaboxa xwede berde , ji serê newalê Heta sînore Kevrê-Sipî . wilo tê bibe xwediyê sê perçe erd û çaboxekê , wê besî tebin .

Mihemed çeqmaq pêxist , hilm li çixarê xist li Hisko nerî got : Ez gelekî ji te razîme , xwedê te û kufletê te bistirîne .tu camêr kurê camêraye .axa li seetê nerî , di ber xwede got : şev dereng ket , û pêre rabû serxwe , civat tev pêre rabû . du peya ji ê axe , dan dû axê , xincerêwan di ber wande , û yekî ji wa fanos girt da pêşiya wî, civat hêdî hêdî belabû , çend xort man li odê , ji xwere ketin qerwlka û li ser qîz mîza peyivîn .

Roja din berf rawestiya , gundî pêşî derketin serê banê axê , berf bi bêra avêtin û xanî bi kayê gundor kirin , ji bo dilopa nekin .

xorta sêl birin serê gir û xwe dişemitandin , çiyayê toros û kelha mêrdînê hîç nedihat dîtin ji berf û mijê .

Sîpa û zaroka bûk û zîlamê berfê çêdikirin . qeflek berf digerlandin mezindikirin , serî jêre çêdikirin , çav û dev bo datanîn . car carna , hineka qeflê berfê tavêtin hev .

Wê rojê birayê Seyid Mihemedê yê mezin, Hussên , li mala wî bû mêvan . Mihemed kavirek jêre şerjêkir . Ap û pismam û çend gundî anîn ser firavînê . piştî merga xwe xwarin , teşt danîn Simko misînê tije ava germ li destê wan dikir dest û devê xwe bi sabûnê dişûştin . dema Simko av li destê apê xwe Hussên dikir , nerîna wî ket simbêlê apê wî yê bijorde badayî . eferim birazî eferim , ap gotê , sabûn û ava germ dermanê tewaşêye .

Piştî xwarinê , hinka ji wan goşt ji ber diranê xwe derdixistin hinkî din çixare di pêçan , hinka destmêj digirt . piştî ku çaya xwe vexwarin gundî rabûn , ew man xwe bi xwe .

_ ka lawo ka qehwê bigerînin ,
Mihemed ban zarwê xwe kir .

qîza mezin , keçek dirêj , çav şîn û
ciwan misînê qawê anî , sîpak pêve çû ,
ji dest girt. Agir di soba tepikade dilîst .
ewrekî ji duyê çixara , li ber zikê beşta ,
xwe dabû hev. bêdengiyê girt ser civatê.

Sebrî kurê Seyid Yaqub , palaxwe
dabû dû balgeha , bi tizbiya xwe dilîst ,
ji nişkêve dîwarê bêdengiyê şikand .
berê xwe da pismamê xwe yê mêvan
Hussênê Seyid Silo: te bihîst ku şevê din
li odê , di civatê de , Hisko soza perçek
erd bi Mihemedre da . ez ji şevê dide
bala xwe didimê nadimê nikarim bi
zanibim çima pêre ew soz da , got û
nigê rastê danî ser yê çepê .

Berî Hussên , bersivê bide . yekî ji
civatê got : mala te , ma ewqas erd di
destê Hisko deye , wê çibke jê ?.

Hussên dest avêt simbêlê xwe bi jorde
bada . ponijî û peyêvî : Na birazî , erd
zêre û kes wilo zêr nade .

_ Naxwe çiyê ? çima da ? Mehmûdê
birê Sebrî pirsî .

_ Ezê ji were bêjim çima da ? binerin roja şerê Salih û mala Reşo û axe xwe avêt nav meselê , min barkir .

axe naxwaze kesî din ji malbata me barkin û ew dizane sixleta Mihemed girane û pêwestiya wî bi erdê heye

_ ê ! û ku me barkir wê çi ji axê kêmbibe? sîpakî pirsî .

_ belê , wê kêmbibe , bizanibe birazî , Hisko bi me û xelkên wek me axeye . eger em barkin û gundî barkin , nema dimînê axe , ma wê axetiyê li jin û mirîşkê xwe bike . ma Hisko bi kê şerê Cibûrya kir ? ma ne eşîrê ew şerkir .

raste Hisko hişt hinek gundî barkin , lê ew gundiyên bêkêr wek mala Menco . dûre mala Xelo bikê pênc gund girtin û bikê hukum li eşîra mêrsînya dikin . bine birazî baş bizanib ku mala Xelo bi gundiya vaqas tiştan dikin û bi wan vaqas erdan radikin û bi wan axene . eger gundî xwe ji pişt Hisko bidin alî wê ew jî bibe wek her kesekî .

Seyid Yaqûb rî sipîyê wan ê ku xortaniya xwe li serxetê derbaskir , û dawya emrê xwe va li binxetê dibûrîne ,

herdem naletê li wî sînori tîne , ewê ku ew dûr kir ji şûn zaroktya wî . bi tiliya destê rastê serê xweyî rût xurand , ponijî , çavê wî hatin hev got : gutinê birazyê min Hussên rastin . ma berî çar sala dema helbijartinê parlaminto , roja ku Hisko lîsta komûnîsta di bêrika birazyê min Hasso de dît , eger Hasso ne yek ji meba , wê mesele wilo drbasbikirna , tenê xwedê dizane bê wê çi jêkirba .

Hasso ji wê qorziyê got : gotinê apê min biserê xwene . Hisko ji minre got : bera tu xatirê ocaxê xwebe .

di wirde , Selîmê kurê Hasso bi ken li apê xwe Salih nerî û jê xwest: apo ji bo xwedê , ji mere bêje çawa lawê Reşo ji ber te revî û tu bi dû ket .

_ Na lo , ez dibê ew ji ber lawê Reşo reviya , Sêxmûsê kurê Hussên bi henekî got û bi dengê bilind keniya .

_ Kuro ma apê te , kengî direve , Salih cihê xwe xweşkir û gotin girt : dem êvare , pezê apê min Seyid Silo ravedaye li kêleka bakurî gir, dema pez berî da mal min dît lawê Reşo ji wirde

dibêje : bêxwediyê wan serê wan bixwe , ne serî heye ne binî heye . mi gotê segbav tu çi dibêje û ez çûmê , hewar bi gund ket , zilamê me û wan derketin , gundî ketin nav me em ji hev navcîkirin.

çend rojek bûrîn , dem havîne , li cem bîra mala Silêmano başûrî gund , min dît wa ji wirde tê . segbav tu gotina ji mere dike , min xincer ji ber xwe kişand û çûmê û min got : îro dawîya teye , lawê Reşo kiras hilda û wek xezalekê reviya . berê xwe rast da hewşa odê . axe û çend piyaw li ber siya dîwêr rûniştîbûn , dîtî çawa lawê Reşo dike hewar û ez bi dûde , xincera tazî di destê minde .

wey wey wey , ev çiyê , ev çiyê gund bê xwedî maye , axe got û berê xwe da min bi qîr bankir : wer vir , wer .

Hussên dît ku îş lihevket û wê Hisko li ber xelkê li mixe . bilez Hussên hat ket navbera min û wîde , şeqamek avêt min got : siktir bib ji vir , ezê herdû çavê te derxim tu carekadin tiştê wilo bike yaya newek xwe . û dibêr xwede got her her

û ez dehvdam . wilo nehişt Hisko erza
min bişkîne û min dinav gundiya
pîsbike .

Naxwe çima te barkir ? eger ne ji tirs
lawê Reşove ba ! dîsa şêxmûsê Hussên
bi henek jê pirsî .

Ez birevim , ez apê teme , tivinga
leşkerê tirk min jê sitand , min ew
girêda , fîşek ji tivingê derxist , tivinga
wî danî nêzîkî wî , hingî kûçiko xwe
avêt min , got ji bo xwedê , eger tu
tivinga min bibe , wê mala min li mîratê
keve , dilê min pê şewitî , min dev jê
berda û binxetbûm .

_ Naxwe te çima barkir ? Xelîlê kurê
Seyid Yaqûb pirsî .

_ Piştî Hussên barkir û mala xwe bir
Mişêrfa û birê wî Ahmed çû Navkurê û
birê min Mihemed mal bir Sêhremka
cem Edla Tahirê , min jî berê xweda
Qamişlo çûm mala Ahmedkê muxtarê
Hilêliyê .

jina muxtar Letîfa Hacî got : muxtar
nelimale tu çi dixwaze kuro ?

_ ez kar dixwazim , û min bi dilbijandin
lê nerî , hingî bê bavê xweşîkbû .

_ go kuro , tudbê qey tu çavdere , tu netebitî xuyaye ha .

_ ez beşîşîm , min gotê na lê . lê wê rast digot . tîq tîq bi civatê ket .

di wê navêre dengê bandana melê hat , mezna berê xwe dan mizgeftê û sîpe çûn gerê . bi şev civat li oda axê giyahev. çîrokvanê gund Hussênê Botî xelekeke kin ji serpêhatiya Restemê Zalê got û kotayî zû pê anî , hin ji ber kinbûna şevêrkin zivistana û hin jiber wê şevê axê ne li odêbû .

Mihemedê Seyid Silo û birê xwe hussên hatin mal . piştî pez êmkir û serek da axurê dewara , hat li tenîştê birê xwe rûnişt . bira qutya tûtînê da dest Mihemed çixarek pêça û ji birê xwe pirsî : bera paşîvê ji mere deynin dibe tu birçîbe ?

_ na na ez paşîva nema dixwim , ez pê girandibim .

di wirde , herdûk man bê deng , agirê çirê li axurê dewara dîlan dikir . Mihemed, devê sobê vekir û bi şîşê tepik li hev dan . agir carek din lîst û

tên da hawirdor . zarok li oda biçûk tevde ketibûn xewek giran .

Hussên bi serê herdû tilyên destê rastê simbêlê xwe bi jorde badan , li birê xwe nerî got : ji minre hat gotin ku xwarziyê te ebid-elezîz û Cemîl hatibûn mala te . tu dizane sînore min û wan ji hev vediqetin. ez nahêlim bên mala min , wê çima lêxin sîh kîlo mitir biqetînin bên cem te . Hussên çixarak din pêxist û gotin berdewamkir : mine Mihemed tu dizane çiqasî tu li ber dilê min şêrîne , hila birayê meyi , din ez jê bê hêvîme . lê tu na , tim me kabê xwe li ser piştta te tavêt . ez naxwazim tu deryê xwe ji zarwê Perore veke .

Mihemed bi herdû desta tizbî zeft girtibû û libê wê hêdî hêdî berdida . li birê xwe nerî got :

Tu birayê meyi mezine , îro tu şûna bavê me digre û tu li cem min pirr bi qîmete , lê ez ji te dixwazim tu fireh li vê meselê binere , mine bala xwe bidê , dema xuha me Perîşanê , Ibrahîmê Hacî bê reza te kir, te ji min xwest , dan û sitandina pêre bibirim , min bi a te kir .

lê mine bira, divê em bîrbibin ku Pero diya şeş law û du keçaye , zarokê wê hûrin , ma ne kêmanîye ji mere ku xuha xwe bê xwedî bikin , van zaroka ji xwere bikin dijmin . divê em li ber bayê wan rabin .

_ na . ji nuvre Pero nema ji mere dibe xuh . ya tê birê minbe , yan yê wêbe . Hussên bi qehr û tûndî got .

_ Hussên bizanibe . Mihemed gotê : ez Pero bê xwedî nakim .

_ wilo ! ji îro pêve , ez û tu ne birayê hev û em nema hev nasdikin , Hussên bersiva Mihemed da .

_ heger ji bo wilo , tu min nasneke tu bi kêfa xweye .

ji berê sibêde Hussên li mehîna xwe siwarbû û bixeyd ji gund derket .

pîreka Mihemed nîsk ji ser tîfkê danî , taştiya mêr danî ber û jê pîrsî : kanî Hussên? çima nema heta taştê ? .

_ Hussên ji bo Pero xeyidî .

_ te çilo birê xwe xeyidand ? .

_ bera sed û yek salê bixeyide . doza çi li wê pepûkê dike ? heşt zarwê Perone ,

wê wêna ji zarokê wê qutbike , ji bo çi ?
taştîya xwe bi qehr xwar .

paş demekê berf hilî , giyayê şîn serê
xwe bidizî ji bin axê derxist . rokê germî
da erdê . xelkê pişta xwe dan dîwara ,
laşê xwe dan ber tîrêjê rojê , wek erdek
qelişî baranê bixwaze.çûka bi kêf
dikirin çîv çîv . şivana pez derxistin ser
bênder û devên newalan . zilama bi xar
û firing lîstin . zaroka bi xar û kab yan
xar û bişkok dilîstin .

nîro Mihemed hat mal , di ponijî , jinê
jê pirsî çi heye ? Mihemed gotê : îro
lawê Eto û Recebê ji min pirsîn ku
Hemdiya bidin Ibrahîmkê Hemo .

_ mine Recebê û lawê Eto bi aqlê te
nelîzin, ma wexta keça me û mêraye !
dûvre kî ? Ibrahîmkê Hemo sêwî û
belengaz , kî dikare bi diya wîre , Sara
Macêre biqedîne , ya sitar .

_ çima ? Ibrahîmko xortekî helîme ,
girane û bi aqîle , keç gerek li ser nesîbê
xwe herin , ma emê keçê bidin diya wî ?

_ ma te ji keçê pirsîye ? tu dizane . jinê
got .

_ tu jê bipirs , ma wê yekî ji Ibrahîmko çêtir bike .

paşî du rojan xwazgînî hatin , keçik xwestin , qelen birîn , xelata xalê û ber derî dan ber çav . piştî heftîkê ew guhestin . ebe lêkirin . dismal bi ser çavê wê dakirin , bûk li ereba bavê kirin. çend keç pêre siwarbûn . bi çepk û stiran ew derxistin . erebe li dora gund û gir gerandin . komek xort û keç bi sindoqa bûkêre berê xwe dan mala zavê , rojavayê gund .

zaroka dan dû ereba qantira . zava li ser ban di bin çepkên xortande çavnerîna bûkê dikir .dema bûk giha , zave şerbikê Firinga ji jorve avêt xwarê , zaroka xwe dadan firinga , qîj qîja xorta lîlandina qîza , teq teqa demança , şahiyê girt ser gundê gir-sor .

tenê diya bûkê , pala xwe da deryê mal , hêsirên xwe paqijdikir , digot : ma wextê keça min û mêrabû herdû kurên wê yên piçûk li kêleka wê bi axê dilîstin.

kulîlkê nîsanê şîn û sor û zer erd xemilandin , bênder hatin raxistin ji

giyayê şîn , bêhna gunkavirka difûriya
ji hawirdor. newalê hîn mişt ava barana
, xemilîn ji lavlavk , tirşok û tolikê .
beqa dikire qurqur . minminîkê
rengareng gul dimiştin , mêşê hunguv li
hawirdor dikirin pinge ping . qîza
pêşmalk û daw li xwe pêçandin , xilç (
hadûde) di dest wande kereng
radikirin . pîra Fincê teneka wê pêre rêx
dida hev .

êvarî bavo hinekî dereng vegeriya mal
, pez diçêrand li ber devê newalê li serê
zada. şîva wan dereng ket .

li gel ku bavo xwarin başqe jî dixwar ,
lê kuflet her li bende dima .

_ ka lawo , tasek av bide bavê xwe , bav
ji qîzêre got , û gepek goşt hilda ber
devê xwe .

_ beddîa ku neh salî bû bi lez av danî
ber bavo .

Mihemed kevçî hilda ber devê xwe ,
wilo hişt li pîreka xwe nerî , bi
beşîşandin gotê : tu naxwaze here
malbavana û kefçî xist devê xwe .

Jin veciniqî, herdû çavê wê vebûn ,
serxetê ? mala bavê min ? hatxê? bê bi

xwedê ? ma çawa ez naxwazim herim ,
ev çend salin ku ez neçûme , dê û bavê
min bira û xûşik , hêsirê wê hatin xwarê
, xwedê mala tirko xerabike , çawa
destê dê û kezebê Ji hev dibire , çawa
mero nikaribe dê û bavê xwe bibîne û
orta me nîvroj meş tune .

_ megrî , megrî , gerek tu bikene , sibe
ezê herim Qamişlo ka daxwazê we
çine?, ezê ji were bînim . ezê te û zaroka
serxetbikim . dibe xuha min Pero û
zariwê xwe jî biwere bên .

zarok ji kêfare firîn, şîv nema xwarin ,
hê.... hê emê herin mala xalê xwe , hê
hê .

_ tê tenê çilo îşê xwe birêbike ? xwarine
, şûştine jinê got .

_ wê biqede , tişt nabe , hîn mûsim
negihaye , herin , mehekê hûnê bên va
Hemdiya li gunde , xuhê min şemsê û
Gulê jî wê haji min hebin .

_ Hemdiya , belengaz , ev çend salin
digo : yadê jibo xwedê , em herin mala
xalo serxetê , mêrkir û neçû . rabû
tepsikên xwarinê û sifrî rakirin .

wê şevê xew neket çavê zarokande , fikrekê ew dibirin , yekê ew tanîn . sibê zû ji mêjêde , Mihemed qantir xistin ber erebê, çend mî xistinê , berê xwe da Qamişlo . piştî nîro vejerî . ji zarokanre cilin nû anîn û hinek pêşkêşî bo merivên serxetê wek cil û caw , kofiyên jinan , çayê, çend pakêt katjimêrek bêrika ji xezûrê xwere û tiştin din .

Roja didwa ji berê sibêde Mihemed berê zaroka da gundê Doda. rê ne kine, dor sîh kîlo mitr heye .divê herin gundê Nêf _ Elîfero _ pira Hermê Sêxo _ Sada dûvre Doda . Mihemed rişma qantira dikşand çu dikir wan , car carna qamçî tavêt wan .

Sibe sarbû , zarok dibin lihêfêde di xewre çûn , tenê kurê wî yê mezin Issa ku 12 salî bû li kêleka bavo xwe kiribû şifêr . li pirê roj hilat , tîrêjê xwe avête hawirdor .hêdî hêdî germiyê cih li sermê tengkir .qantira car carna devê xwe tavêtin genimê kêleka rê . riwê erdê hatibû xemilandin ji genim û kulîlkên zer , çûk ji hêlînan difiriyan bo

taştîya xwe peydabikin . çiyayê Toros û Zagros îca xweş dihat dîtin .

ji nişkêve rovîkî li oxira erebê xist , qantir cefilandin .

_ bêxwediya erê welle , bavo got .

_ rovî , rovî îssa bankir .

_ zaroka serê xwe rakirin .

_ ka ka Simko pirsî .

_ çû lawo çû ket nav zadde .

_ çima me nedît ? beddîa giriya .

_ ha ha ha , bav ji dil kenî , tu razaye , dixwaze rovî bibîne .

îca zarok rabûn serxwe . Doda nêzîk bubû bi bêriyare ketin gund .

Mihemed berê erbê da mala hevringê xwe Sofî .

_ Sofî , Sofî Mihemed li derîda û bankir.

_ kiye ? deng ji hundur hat , dengê nigekî dihat , derî vekir , Mihemedê , kuro , Sofî got .

derbasbin derbasbin , derbasbe xwako. Eyšê , Eyšê were va xueha te hatiye , ma tu nayê pêşiyê .

_ Hessînaye keçê , Eyšê got . xwe avêt xuha xwe , çûn lep û riwê hev . zarok maçîkirin, qurbano derbasbin .

derbasbin hûn ser serê xaltîka xwere hatine .

_ Sofî li Mihemed nerî , go : tê zaroka serxet bike , hayê min jê heye , Ferhanê xezûrê te doh tembî li Eloê rêber kiribû .

_ ka rêber li kudê ye ? Mihemed jê pirsî.

_ vê sibê binxet bû , emê wî peydabikin.

_ rêber bi kêrhatiye ?

_ hû , êvara serxet dibe , siba binxet dibe Sofî got .

nîro Pero û zarokê xwe , ghiştin Doda. piştî firavînê , Sofî çû ban Elo kir. zilamekî hûr , neqelew , kumek li serî , çik çikandî , çar çavî silavkir û rûnişt .

Mihemed xêrhatin tê da , dest avête qutya tûtuna qaçax dayê jê pirsî : birayê Elo tê zarokê me serxetbike wan bigihîn Hatxê mala Ehmedê ûssivko , tiştê tu bixwaze ezê bidime te . Elo got : Ehmedê Usivko? ev çavê mine , gelek qencyê wî li ser min hene .

Ferhanê kurê wî bixwe dostê mine , malbatek bi nav û dengin û pîrr camêrin . pîreka te û xuha te xuhê

minin . Elo got : û hilm li çixarê da ,
ponijî got : îro êvarî hazirbin .

_ ma tirs tune li ser zaroka ? Mihemed
pîrsî .

_ na na binavê xwedê tişteke tune .
nobedarê turk min nasdike , ez pera
didimê û derbasdibim , turk bavê xwe
bi pera difiroşin .

Roj çû ava , taryê hêdî hêdî gund û çol
himêzker . Elo hat , zarok komkirin û
got : mine gelî xuşka hûn netirsîn ,
tişteke nîne . têlê xetê nizmin , hûnê
bibin rêz , bidin şopa min , kes jî
xaçîrêkê dernekeve . bê deng , hêdî hêdî
pênc deqene û em serxetdibin , li wî
aliyê xetê li bende mene , kekê Ferhan ,
ev çend şevin ku çavnerîna we dike .
îşev li bende meye .

Rabûn xatir xwestin , Eysê û zarokên
xwe jî bi wanre bûn heval .

jî gund derketin , gund li ser sînore .
nêzîkî şiva tirênê bûn , Elo go: rûnên ,
ew çû bi pêşde ponijî da bizanibe
tevgera sînore çawaye . dorbîn danî ber
çavê xwe , li jor nerî .

_ ev eleman çi bê bavin , jêhatîne mine kuro ev şiva han ji elemanya hete mûsilê danîne, paşi şere cihani kirin sinor, malbata Kurd dubeşkirin, bu serxet u binxet . Mihemsed got , dixwest sawê Ser zaroka hilîne , wilo elektrîk (bijiktora) Turka şewq berda , şev kir roj , şewqê ji roj hilat tavê rojava û vedgeriya , zarwa , xwe kirin perçek ji erdê . careka din bû tarî .

_ Rabin , bilez rabin , Elo ferman da .

Mihemed , zarok maçîkirin , got : lixwe û li zaroka miqatebin . ew û Sofî man rûniştî guhdarî kirin . heta agirê fanosê li ser banekî li gundê Qesra , li aliyê serxetê dîtin. fanos îşareta wan bû go giyan .

wê şevê li Qesra , li mala merivekî bûn mêvan . bi taştiyare bi du qantiran û du keran gundê çûva derbaskirin . nêzîkayî li Hatxê di kirin . kelekê Hessîna bir , yekê ew anî , ev deh sale ku nehatiye malbavana, çavê wê yê şîn tijî hêsêr bûn .

dema nêzîkayî li benderên gund kirin zarokya wê hat bîrê , xwe dît keçikek

piçûk xwediya yek gulîkê , bi keçîkê hevalê xwere dilîze , kela ew girt , bihustek ax tune ku wê nasnake , ka keçîkê hevalê wê li kune ? çi dikin ? ket xem û xeyala , tenê qîj qîja zarokên Hatxê ew bîranîn jê dûrkin .

Dema Hessîna serê xwe hilda , qesra bavo ya dûqat dît , kup kup bi dilê wê ket , di dilê xwede got : ku kevirek di qesrêde tune ku wê nasnake , erê têde çêbûye û hatiye xwedîkirin , dilê wê bêtir lêxist dema dê û bavê xwe naskirin di nav komêde ye çavnerîna hatina wan dikirin . Keserek veda , mala xwedê ava , dê û bavê min saxin .

Hessîna bilez xwe avêt himêza bavo , serê xwe danî ser dilê wî , destê wî maçkir piştî xwe avêt diya xwe Sarkê , destê xwe xist hustê wê . Yadê qurbanê , çû riwê wê . Diya wê rûkê wê maçîkir , hêsrê kêfê paqij kirin, li hev pirsîn dûvre silav hate berdewamkirin .

_ Derbasbin hundur derbasbin , bavo berê xwe da keça xwe û da pêşiya wan . Zarok seraser berê xwe dan jora qesrê ,

werin lawo werin , dê ji wanre got :
Hûnê bighin herin jor .

Hundur pik pikî ji meriv , gundî û
dostan dema mêvan belabûn , Hessîna
ew pev dan naskirin got : Ev kalkê
weye û ev pîrka we Sarkêye ango diya
mine . Eva han ji pîrka we xanêye .

_ Wa ma qey du diyê tene beddîa ji
dado pirsî !

Xwedê nehişte , tişte namîne ku îşê
xwe jê nayînin , dê biken got û bersiva
keçê pêre da .

_ Erê lawo , pîrka we Xano jinbava mine
, ew jî pîrka weye.

_ Bê çi qureye . Pîra Xano bi sertî got .

_ Zarok bîra hertiştî dibin , Hessîna got ,
hevnaskirin berdewamkir .

_ Lawo , wê du sê roja me tevda
nasbikin , diya wê Sarkê gotê .

_ Ka îca xwe bime bidin naskirin ,
birayê wê Ferhan jê xwest .

_ Ev dişamin Peroye , jina Ibrahîmê
Heciye bi esil ji gunde Herbêye , ev
zarokê wêne . Evê din heçê xweşik yê
minin û yê kor - mor û çav şelêqî yê
xuha we Aysê ne .

civat tev kenî , ji xwe keçka minî mezin me berî çend roja da mêr .

_ lawo zaroknî te mirine newlo , pîra Xano pirsî ?.

_ Erê yadê , Hessîna lê vegerand , keça minî herî mezin Zekokê , jin bu , şevêkê piştî şîva çû mala apê xwe Sebrî, li vegeê Hussênê Hemê , nebxêr , pez nû anîbû guherê û xwe xistibû qorzîka dîwêr rûniştibû , keçkê saw girt , hat go yadê , tiştêk wek pîrebokê bû li ber deryê me rûniştiye . Bavê wê çû nerî , hat gotê : Tişt tine lawo ew kundê Hussênê Hemêye yê cibilgirawî .

Keçikê ta girt çend roj di wê navêde neçûn mir . Kela girî kete qirikê , gulîkê wê digyan erdê û keça din Rebîa pişt serê wêde çêbû , nexweş ket , ji bêxwedîtî mir .

Howeh , sinor em kirin serxet u binxet, evqas derd dibin u em bihev nizanin , li gel orta me carikeke . Pira Xano bi keser got.

_ ma textor li cem wejî tinene lawo ?, bav jê pirsî .

_ hene lê kêmin , li Qamişlo çend textor
hene wek textor Nafis û textor Qasim ,
orta Gir-sor û Qamişlo bîst kîlo mitirin .

Piçkî ma û got : Kê ha ji textora heye
yabo ! , xelk belengazin .

_ Yabo , yabo , Hutî bankir , va apê
Mûssayê Enter hat .

_ Sibha we xêrbe , ape Mûssa silav kir ,
ka mêvana we ya ezîz kani ?.

_ Rebenê ! , apê Mûssayê Entere ,
Hessîna got û çû destê wî , xêrhatin
têda û li hev pirsîn .

_ Ma zarokê te naxwînin te ew anîne
lawo ? apê Mûssa pirsî .

_ Hew Issa di xwîne , evê din hîn
piçûkin .

_ û keçik ? ape Mûssa li Bedîa nerî got .

_ Keçik narin medresê , mele dibêjin
gunehe ku keç herin medresê .

_ Medrese , bi kurdî , jêre tê gotin
dibistan . Mûssa got: ji xwe mela mala
me wêran kirine . Em hiştine nezan, bi
gotinê wan nekin lawo , qîzê xwe
bişînin dibistana , bidin xwendin .

_ Apê Mûssa kes keçê xwe naşîne , ma
yame tenê wê herê ? Hessîna got .

- _ Ji xwe mesele divirdeye , kî wê zengil têxe hustê Pisîkê .
- _ ê , tu ka wer cem apê xwe , Mûssayê Enter ban Issa kir . Jê pirsî tu sinifê çende ?
- _ Yê pêncê me .
- _ Bi çi zimanî tu dixwîne ?
- _ Bi Erebî .
- _ ê , emê çibkin , li vir zarwê me fêrî zimanê Turkî dikin. û li wir Erebî . Yek malbet, yek eşîret , yek millet , lê her yek , bi zimanekî dixwîne , dixwazin kultûr û zimanê me tune bikin .
- _ Wa cêba polîs hatiye gund , dengê ji alyê derî hat .
- _ Rewş nexweş dibe , vê pêlê , pirr diçin û tèn , ape Mûssa got û rabû serxwe .
- _ Ehmedê Yûssivko , pêve rabû , çû ew di mal de veşart .
- _ Simko hat ber diya xwe , bidizî tiştek got .
- _ Erê lawo erê , dê lê veğerand .
- _ çi dixwaze , pîrkê pirsî .
- _ Dibê te gotiye mala kalko Ahmed bastîq û benî hene .

_ Ez biqurban , pîrkê got . Her tişt heye ,
benî bastêq , mewij , guîz , nok , tirî û
behîv (beîv) û herweha .

_ Zarok li ser sifriya mezin cî girtin û
xwarin .

Danê êvarî , zaroka dan dû xalo
Ferhan berî dan rohilatî gund nav bexçe
û rez , dan ser riya Cibiltînê , ew devera
jêre tê gotin Cencel . Di wê semtêde teht
û şikeftê Kevnin . Rê di ser şikeftare
diçe . Dora kîlo mitrekê birîn giheştin
rezê xwe û yê mala Oskê Ehmê .Di
rêde zaroka xaçirêk girtin bi dû hevde
bûn rêz . Li hawirdor kevirên piçûk û
mezin , stiriyên beloq . Zarok behitîn ,
tiştê wa qet nedîtibûn , raste li gundê
wan , rezê mala axê dikeve ser riya
gunde Kotiya , lê newek vî rezî ye .

Dar û devî, ava kaniya zelal , hêdî
hêdî , di nav gul û kulîlkên ciwande avê
hev tajot. Darê renga reng , bilind ber bi
ezman, bi roka êvarîre dilşad dibûn ,
çûkê deh reng bi stran, roj dispartin
rojên bûrî .

Dêliyên tirî , hîn nû taze di bişkivîn bi
şewq xêrhatin di wan dida .

dihat dîtin ku rez bi hostayî hatibû danîn .

_ Werin , werin cem xalê xwe , Ferhan ban wan kir . Werin li hirsim binerin , nêzîk wê bibe goşiyên mezin , ev tirî jêre tê gotin tiryê merzone , ha ji mara hebin ha , li xwe miqatebin . Ez nabê bitirsin , lê ez dibêjim li xwe miqatebin , car carna mar xwe li mêwan dipêçin .

_ Xalo ewa han çiyê ? Simko pirsî , tiliya xwe bi aliyê jorde vekir .

_ Ev jêre tê gotin kozik , divirde ez xwe vedişêrêm , kewê xwe berdidim . Kewê min dixwîne , dixwîne , heta kewek bê û têkeve dehfka min .

_ Ma kew dixwînin xalo , yekî pirsî ?

_ Dixwînin , yanî dîkin qeb qeb , yanî distirên .

_ Ha ha .. Zarok kenîn , me digo qey birra dixwînin .

_ Ferhan ji dil kenî , qelevîzka rûnişt , qutya xwe derxis , çixarak pêça , zimanê xwe di ser jora pelê çixarêre bir , bi du tilîkên destê rastê , pel jêkir , tilî diser çixarêre bir û anî , bi çeqmaq çixare pêxist.

Êvarî civata gund wek her şev li oda Ehmedê Yusivko geriya . Ji beyanî ta êvarê , gundî di erdê xwede , kardikin , ê ku li nav rezê xweye , yê ku bîstanê xwe pak dike , yê ku diçe êzinga yan rêsiya . Hin ji wan pezê xwe diçêrînin , çavnerîna mûsimê Nîsk , ceh û genim dikin . Civat xêrhatinê di hevdidin , li hev dipirsin , qotiyên çixaran tavên ber hev û li ser rewşa xwe dipeyîvîn .

_ Isal êzing pirin , bêminet emê xwe vî çilî germbikin , yekî ji civatê got .

_ Her tişt pirre , sal xwedê bistirîne , bi xêr û bêre . Zad û rez başin , newal tijî nefel u giyaye , emê têra xwe rêsiya çêkin . Yê kêlekê got .

_ Yekî din kenî , got : Das û qalûçkên xwe tûj bikin . Dûre got : A giring tûtine , ji mêjve Mecîdê Qaçaxçî bi virde nehatiye .

_ Wê bê , yekî lê vegerand .

_ Ji wirde Ehmedê Nûrko gotin guhert, kuro , çiqasî leşker , polîs , cendirme , va dema diçin aliyê nuseybînê .

_ Ma leşker tenê , Misto got û balefir , li ser vî sînori dîsa gir girê wane .

_ Tiştin hene , muhtare gundAhmedê Yusivko got : her liwan tengtê , tevgera wani leşkeri zêde dibe .

_ Ya ella , ya kerîm , Sofî Biro , diberxwede got , ji bo ku xwedê me bistirîne divê em herin , toba mala şêx .

_ Tobe serê te bixwe , erê welle ,ti têr tobe nabe , Salih kurê Ehmedê Yusivko jêre bitundi got.

_ Ez benî , Mussayê Enter , gotin girt : Turkiya yek ji dewletên , pakta qolinyalizmêye , dijî qomonîzmê û dijî tevgera gelê kurde , ji roja ku îraqê xwe ji pakta Bexdê Kişand , tebatî nakeve , çavê tirkode , eve çend salên ku tirko lîsikên iskerî dike , pîrr hessaba ji Yekîtiya Soviyet u ji kurda dike .

_ Xwedê me bistirîne ji qomonîzmê û ji kufaran, Sofî Biro got : Em tev misilmanin çi Kurd çi Tirk, ma ne wiloye mele ? .

_ Sofî berê gotinê da melle Hussênê Kêfo .

_ Xwedê dibêjê , ku wî ji me êl û millet pêkanîne , bo em hev nasbikin . Ica em tev misilmanin , pêwiste em limêja xwe miqatebin , zika xwe bidin , herin hecê , ê ku karibe , ev dunya faniye , heyata rast û dirist li wê dinyê ye . Xwedê me bistirîne ji a go me ha jê nîne . Mele tizbiya xwe dibir vî alî wî alî û lêvê wî dilebitîn .

_ Xwedê ji te razî melle , xwedê ne gotiye tadê li hev bikin , Ehmedê Yusivko li melê vegerand .

_ Civat bê deng bû . Hussênê qelew , çavê xwe firmand , di civatê de dixewre çûbû , dest avêt qotiyê û got : Iro zarwê mala Nebo jibo sînor kirî hev kuştibana. herdû bira Hissêno û Xelîlo , vî digo te sînor bi ser xwede berdaye , vî digo te berdaye . Mi go lawo, qey tilya we ketiye çavê we, hûn birê hevin . Hilmek li çixarê xist pala xwe dîsa da balifa u xilmaşbu .

Roja din beyanî , jin çûn ser çala avê , kwîz û tenekê xwe dagirtin , zarok li gel jinan ji xwere dilîstin . Rojek xweş û ciwan, hemû pê kêfxweş dibûn . Dema

ku havînîde ava barana di çalande di çike, jinên gund , bi kuîza û teneka, av ji çemê ku mehê carekê ji Stilîlê berdidan, dadgirtin û berdidan çala .

Carekê mar û çêlikê xwe bi avêre ketibên çalan , rojekê Ehmedê Yûsifko , keça xwe Henê Berda çalê da ku dewla xwe derxîne , çêlikê maran bi nigê wê veda .

_ Yabo , min derxîne, mar bi nigê min veda.

_ Yaho ti çi dibêje , mar ji ku li wir hene.

Çalê ava baranê , comal ji jorde kaşin , ji bo ava herikandî bikeve çala , da ku havînî tî nebin .

Nişkêve dû trimpêlên polîs, weke berqê nêzîkî li gund kirin . Jin û qîz bilez berê xwe dan hundira , zaroka bazdan li ber deryê hundiran bûn kom , deng ji wan biliya . Tirsê Girt ser gundê Hatxê. Polîs peyabûn , ser bi kum , newqa wan bi qayîş, şerwal ji binve bin bot kirî , kilaşinkof di dest wande , agir ji çavê serê wan diçe .

nuxtar “ nêrde gêtî “ bi tirkî meznê wan got : Ehmedê Yusivko derket diber xwede , got : Ev segbav dîsa çi dixwazin? berê xwe da wan . Silavkir , lê hîç polîs silav venegerandin . Yekî ji wan migrefon da ber devê xwe û ban kir : Piyawê Gund tev kombibin di deh deqade, amedebin . Gundî hatin çi ji mal û çi ji çolê . Tirsê ew girtin .

_ Serbazê Tirk , demaçe di berde , bi destê rastê qamçî girtibû, pê li destê xweyê çepê dixist , diçû vî alî , dihat alyêdin û leşker berê kilaşinkofa dabûn zilama .

Dawî serbaz rawestiya got : Ev xak, xaka tirke , em tevde di bin ala tirkde dijin , ya ku bavê me Kemal Etaturk bo me danî . Em tev tirkin û zimanê me tirkiye . Serbaz serê xwe hilda dît teyrekî baz , pîrr ciwan , ji xwe razî , bi teqîl di ser wanre difire , demaçe derxist teyr anî xwarê, nêzîkî wan ket . Cendirmakî leşker, teyr avêt ber lingê wî . Serbaz nigê rastê danî ser newqa teyr û got : Binerin , kesê bi yame neke ,

dawya wî wek avî teyriye . Di vî ezmanîde, cî tune, ji teyrê tirk pêve .

Hinekî serbaz ma sekinî , got :
Gotinên mezin, têne gotin, di civatên wede , ji bîra we neçe , ku ez karim we teva bikujim û gundê we bişewitînim. ha ji xwe hebin .

Ya didwan , ku we mûsimê xwe hilanî, qereqolê Ji bîr nekin , em ji Enqerê û Izmîrê hatine vira , ma em beqa li vir dicesînin . Ketin tirimpêla xwe , li dawiya gund du leşker peyabûn bizina pira Helîmkê ji devê deryê wê girtin , şerjêkirin , avêtin cêbê . Toz bi ser cêbê ket berê xwe dan qereqolê .

Pîra Helîmka Qewês, sînga xwe ji tepa anî xwarê , porê xwe kişand , bû hewar hewarê wê , hewarê hewarê... , ew bizinbû , ew jî birin , agir bi mala tirko keve , li wan bibe jehr . De yadê ka îca ezê debara xwe ji ku bikim , min bi şîrê bizinka xwe kêfkiribû .

Ehmedê Yusivko ban pîrê kir , gotê:
Derdê bizinka te, yek ji hezarê derdane , xemname, bizinekê ezê bidime te .

_ Mala te ava , xwedê Ferhan ji tere bihêle , hûn ji bav û kalade camêrin .

Zêdî du heftiya bûrî , bi ser hatina Hessîna gundê Hatxê . Êvarî Hessîna ji bavê xwe xwest destûra wê bide here mala xalê xwe li Xirabreşk û mala dişa xwe li gundê Terê .

_ Herin lawo , bav gotê , sibe ezê we birê bikim , çend rojekî bimînin û vegerin .

Sibê zû zarok li kera kirin , berê xwe dan Xirabreşk , mala xalê pîrka xwe Sarikê . Xalê wan Ferhan bi wanre çû . Rê dor du seeta kişand , li nêzîkî benderan, Sarkê ji qîza xwe Hessîna pirsî : Tê bîra te keça min, wê salê ku xalê te Xelîlko mir û em hatin şûna wî , Sarkê keserek veda , ê dinya ji kesîre namîne .

Wilo mala xalê wan hatin pêşiya wan , hûn bi xêr û ser çava hatine , îro çend rojin em nerîna hatina we dikin . Ma we xwe li Hatxê çand

Zaroka zû sawa xwe hılanîn , qul û kuncin mal naskirin , karê wan di sefikê

de bi derencê diketin kewarê , çilekî dikirin .

_ Simko riya kewarê baş naskirbû . Diçû jorê, tişteke tanî û dadiket . Yan diçûn hewşê li kerê siwardibûn . Carna girê xwe di kew didan . Diçûn ser çalê, ku av ji kaniyê hebîsê dikşandinê , bazdidan . Êvara li ser ban , xew dikirin li ser irzêlê pûş , bayê hênîk liwan dida , xweş xew dikirin paşî westandina rojê .

Çiyayê toros ew himêz dikirin , wek dayika dil şewat . Derd jiwanre tinibûn. Derdê wan lîsk , çilekî û kêf bû bîra derdê jînê nedibirin .

Raste bi mezinare li ser banekî radizan , lê hayê wan ji derdên dê û bavan tinebûn .

Beyanî çûn nav rez û bîstên , newalek kwîr diket binya rez . Riya rez di jora newalêre derbasdibû . Ji jorve , nerîneke ciwan dihat dîtin . Deşt , gund , newal , çiya û herweha .

_ Beddîa li pişt Simko li ker siwarbûn , Simko rişma ker kişand, rê berda û berê ker da nav rez . Nigê xwe yê piçûk li

newqa ker xist , bo ker xwe ser kêşa kevirare bavêjê , lê ker zîtirk da xwe hilda herdû avêtin xwarê bi ser kêşa kevirade . Dê bi bazdan hat bi wan ve , Beddîa giriya , got : Simko nebxêr ji tere , tu jiku zanê kera bajo , te çima lingê xwe lê xist ? herdû rabûn srxwe.

Dê dit tiştekan biwan nehatiye , kenî , destê xwe diser porê keça xwere bir got : gurîkê ma ajotina kera zanebûn jêre divê ?.

li wî aliyê rez Issa û Evdê lawî xalê xwe Ferhan û Cemîlê metka wî pero ew berî wan giyabûn .

Simko û Beddîa zû ketina xwe ji bîrkin , bazdan nav rez , bêhna darên hejîra ew xwarin , hinarên ciwan , lê destê wan bêtir digya tirî , li vegeerê nêzikî malê , xurê Laşê Cemîl girt , qîr pêket .

Çi bela teye lawo ? tiştekan bi te veda yê , çiyê ? jê pirsîn , benê noqa wî vekirin , dîtin ku bin kiras mişt hejîr kiriye .

_ heyला xwelî li serê tebê erê welle , bê çî deware , ma kes hejîra dixê Ser laşê

xwe , ti aqil nagre , diya wî jêre got û ew bir şûşt .

Wilo pez ji çolê hat . Hinek çûn bi pezve û hinek çûn taştê hazirkirin . Zarok li ser deng derketin derve . Dîtin di pîrek şer dikin , li ser dora tenûrê . Xecê û Rismo tiştêk di hev nehiştin bi xebera .

Xecê digot : Rismo bav gilikê , çî roja ez bêm ser tenûrê , tijî tê bê , hey min serê bavê te di tekirê .

Rismo dengê xwe bi ser ê wê dixist , qûnek jî xebera didin , ti bê xwediye, xwedyê te hebûna , wê gilka te jêkirina . Porê hev girtin , hevdû birin û anîn . Heta Hemoyê mêrê Rismo hat, şivek dido avêtin jina xwe , berê xwe da Xecê gotê : Şerm bike ji bavê xwe , dawî hûnê mêra pev bidin kuştin . Xecê serê xwe bera ber xwe da, tişt negot , dîsa rahişt şîşa tenûrê û tenûr pêxist .

Paşî çûna Hemo ne bi tiştêkî , Misto mêrê Xecê ji mal derket , zir qotekî dara di destde , berê xwe da cê şer û hewar hewara wiye : Ka Hemo ? ka ew

segbav? îro ya ezim , ya ewe , li jina min daye .

Rabû Eyšokê gotê : Xalê Misto mêrik li jina xwe da, ne li a te .

_ Bira keçê ? Misto ji jina xwe pirsî .

_ Raste jinê lê vegerand .

_ La hewla wela , Misto di berxwede got , ev zarokana , kirî em pev bidana kuştin .

Roja din , ji beyanîve , gundî wek gêrikê , xebitin dinav erdên xwede , ji dûrve , dengê dengbêjekî dihat , tavêt ser keleha mêrdînê . Car carna ewt ewta kuçka û zir zira kera bi ser dengê wîde diket . Wê rojê mêvanên Xirab_ reşk berê xwe dan gundê Terê, çûn mala Qenco Axa, li cem pireka wi Eyšanê, qîza Seyid Silo dişa Hessîna .

Hawir dor dar , rez , dehl , zad . Gundî jin û mêr kardikirin , erdê xwe ji zîwanê paqijdikirin , hineka dora lemê bîstên xweşdikirin , hineka rêşî çêdikirin yan qurmik radikirin .

Simko dabû pêşiya wan , bazdida dîsa liwan vedgeriya . Carna çûka ji kêleka

rê ji nişkêve difiriyan ew
vediciniqandin .

Hussênê Pero , li dawî qîrkir giriya ,
ay yabo, nigê min çû . Xwedê te nehêlê ,
erê welle , ti biqurbana Simko be , diya

wî jêre got . Çima ti wilo fayînî ?.

Giyân serê kaşekî û berjêr bûn , nêzîka
gundekî li kêleka rê , bala xwe dan ku
di keçikên piçûk li ser tirbekê rûniştine
digrîn porê wan gijolî , nig xwas , cil
gemarî .

_ Çi bela weye lawo , hûn kîne , livir
hûn çidikin ?.

_ Ya hinekî mezin serê xwe hilda, bi
girîkî şewat got : Diya me doh mir .
Yanî wê jimere birak anîba , îca mir .

_ Naxwe diya weye?! , digotin pîrekek
diber halê xwede mir, Pero got .

Zarok man bê deng dema bihîstin
navê dê û mirinê .

Simko qelevîzka rûnişt ziq li wan nerî .
Di dilê xwede got : Mirin nexweşe ,
mero digrîne , mirin çima heye ?.

_ Haho keçê (lê bine keçê) pîra Sarkê
diber xwede got , ev jina dehayê , di vê

berya mede, diber halê xwede dimre .
Textor dibin li Mêrdînê û Amedê hebin,
lê yadê dûrin . Wê kî bigê wandera , wê
jinka avis bi çi bibin ? serê xwe hilda dît
çend ciwan çiyayê toros û Zagros tê
dîtin . Sarke çavê xwe xist çiyê û
keserek kwîr veda .

Tenê gundê Terê gundekî xweşe ,
bênderê wê firehin, ava kaniyê xweş li
jêra gund . Zaroka dilîstin , zarwên
metka xwe , Mihemed, Cemîl ,
Zubeyda, naskirin . Zarwê Qenco axa
pismamê Ehmedê Sulêman axayê
omera . Carna Cemîlê Qenco li Simko
dida , digotê : Çavê wî yê şîn , tu dibê
qey gawire ! Simko carna ji ber digriya ,
dihat hundir, giliyê wî dikir .

_ Kuro , Cemîl ma tu li lawê xalê xwe
dixe, mane mêvanin lawo .

Dûre nahêlin tu here binxetê gundê wa
Girsor .

_ Em dilîzin, em heneka dikin , ez nema
wilo dikim , Cemîl bersiv da . Êvarî li
hewşê rûniştine , mala axê bi çûn û
hatine, navmalî diçûn û dihatin . Oda

axê pikpikî ji zilama . Reşê hêdî hêdî
xwe bera ser gundê Terê dida , şewqa
lempa û çira , bi mirîtî dihate dîtin di
kulek û pencerên biçûkre , tenê şewqa
odê tîrêj jê diçû . Ewte ewtê Kûçikekî ji
rojawayî gund dihat , wek here diza .
Heyvê riya xwe girtibû , hêdî hêdî diçû
ava . Ji nişkve qîr qîr û hewar bi gund
ket . Herdû malê hasso û temo ketin
singa hev . Zû li ber guha ket go, kurê
Hasso qîza temo revandiye . Lê berî ku
li hev bidin tiving û demaçan , peyên
axê bi wan giyan. Serpeye li wan da qîr
got wan : Hûn li kune, qey hûn hessabê
Qenco axa nakin , zû bidin pêşiya min ,
axa şandiye dû we .

Herdû aliya dest ji ber xwe berdan ,
tirs ket nava wan , Qenco axa birazyê
Ehmedê Suleyman , axê omer , ku cin û
hessin jê ditirsin . Çend peya bi rext û
tiving dora wan girtin ew birin odê .

Di wê deqêde , deng ji odê biliya .
Zilamê herdû malan kum û koloz û
şivqe ji serê xwe kirin , derbasbûn ,
silav kirin û rûniştin .

Qenco axa cihê xwe xweşkir , xwe kuxand, awir ji wan veda , hinkî ma , li peye omer nerî . Çavê peye omer di nava serê wîde dilîst , simbêl badayî bi jorde , xincerek dirêj diberde , tiving di milê wîde, emir wan kir go bramberî hev rûnin . Mala Hasso dîware rastê girtin , mala Temmo yê çepê girtin . Rîsipî nêzikî axe cî girtin , deh peya bi çek devê odê zeft kirin .

_ Qenco çixare pêxist , peyivî . Ez bala xwe didimê , her û her , kesin pêde tên . Ji bav û kala de , sînor hatine danîn bo gundiyan û di bin baskê mede derbas dibin , lê kesê bixwaze ji bin baskan derkeve turba xwe bi destê xwe dikole . Hilmek li çixarê xist , gotin berdewamkir : Em eşîrin , mala Sulêman tu carî rê nedaye û nade hilweşandin û xirakirinê .

_ Em xulamê tene axa , Temmo got , tişteki wilo tune ye ?

_ Başe dinav wede nexêrî çêbûye , gerek hûn bên cem min , ne li hev bidin rexta . Ica ka ji minre bibêjin derdê we çine ?

Hasso gotin bir , got : Ez xulam , kurê min xwedê wî nehêle , sebebe ...

Qenco nehişt gotina xwe bibe serî , jê pirsî: Başê , te çima keçik jêre nexwest , te hişt birevîne ?

_ Ez xulam , Hasso got : Min keçik xwest , lê bavê wê got : Kuramê wê hina, di devê riya wêdeye , ji ber wilo got : Ez nikarim keça xwe bidim .

Axa berê xwe da Temmo , got : Hasso rast dibêje ?

_ Belê axayê min , gotina wî bi serê xweye .

_ Çima naxwe te qiza xwe neda birazyê xwe hemmo ?

_ Qurmiçyê , me kir û nekir , digot ez kuramê xwe nakim , ew wek birê mine . Ev nêzîkî salekê em bidûdene .

Axe berê xwe da Hamo gotê : Teres , tu şerm nake , tu ne mêre , dema , qiz mêr nexwaze , gerek mêr ji xwere yek din bibîne , ne xelkê pev bide kuştin . Hemmo serê xwe bera ber xwe da , deng û his jê nehat . Bavê Hammo , got :

Axa wî efû bike, nezane , cahile , kolê teye .

Qenco got : Hasso , qelenê ku Temmo bibire , tê bidê , bûk û zavê vegeînin li gundê Cibiltînêne li mala çetîn xalanê Zaroka bi cîbûne , ev mesele divê ez nema bibihîzim .

Lê bi tirba sulêmanê pêşî , yê ku ji we şaşiya bike , ezê wî bidar vekim .

Zaroka çend rojên ciwan bûrandin li terê, dostanîke xweş peyda bû , dinav wan û zarokê metka wande . Lê roj zû buhurtin , gerek careke din vegeînin Hatxê .

Li vegeîrê li ser benderê Hatxê pêrgî dawetekê bûn . Bûk li ser hespê , hinarkê riwê wê û çavên wê yên şîn , xweş dibin şerpa tenikde, dihatin dîtin . Komek ji xort û keç , dora wê zefî kiribûn , bi çepik û stiran bi gel dengê dahol û zirnê , gavê xwe bi bawerî tavêtin .

Bûk dibirin mala zavê . Wê şevê gundê Hatxê heta berê sibê xew nekir , dahol û zirne , lîlana qîzan qîr qîra xortan . Li

azmana stêrka diçirisand , te digo qey didin dîlanê li gel dengê def û zirnê .

Wê şevê zarok , li serê bên , li ber dengê mûzîkê xew kirin , Simko li stiyrikan dinerî, bidil kulî xewkir , sibe wê binxet bibin . Ji xwere digot : Çima sinor heye , em nikarin herdem ben , cima em tim livir namînin ? mala xalê wî , metka wî , rez , kew , dehl , kanî , wê bêrya wan teva bike .

Wê sibê bi taştêre , giyan gundê Qesra. Ji Hatxê hatin Çûva , berî dan Menderê .

Xalê wan Ferhan , rêber Elo dît jê pirsî li ser binxetkirina wan , Elo got nîvro dema werdiya cendirma tê guhertin , emê binxet bibin , min pere dane qomîtanê wan .

_ Yanî tu tirs tune ? Ferhan pirsî .

_ Na bavo na , Elo got .Cendirmê Turk ez wan nasdikim , pera bide wan , Turkiya gişî difroşin .

_ Başe diya min jî , li gel weye , pîreka mezine , ha jê hebe , Ferhan, got .

_ Kuro nepojin , te hîn çixara xwe ,
tewaw nekiriye em binxet dibin .

_ De ma xwedê , Ferhan got . Tu pera ji
wana nestîn , tu vegere , riya xwe bi
min xe .

Elo bi dorbînê çavnerîna guhertina
cendirman dikir . Ji nişkêve dorbîn da
alî got : Deme, bêjin ya xwedê , de em
herin , xatirê xwe xwestin .

Dem roje , tirsê ew girtin , çimkî berî
çend şevan cendirma û qaçaxçiya li hev
dabûn teqandin . Wekî din , di rojê de,
her tişt tê dîtîn . Lê Elo ew kirin rêz û
bilez xwe li xetê dan , zû sînor li pişt
xwe hiştin , ketin ser bênderê Dodan ,
rawestiyan , pîra Sarikê li pişt xwe nerî ,
keserek veda got: mala te ava xwediyû,
le mala Turko neava ku ev sinor dani .

Li mala Ebdê Gedo bûn mêvan , piştî
firavînê Doda berdan , berî dan gundê
Xirabkortê û li mala Cemîlê Miqrî bûn
mêvan . Hîna şûna xwe xwşnekiribûn
leşker bidû wande ket nava gund .

Erdê nema xwedya malê hilanî , diçû
bivirde dihat biwirde , xwe bi tepa reş û
şîn kir hema digot : qirê Cemîl , qirê

Cemîl , te malka me li mîratê xist .
Lingê wê nema erd digirt .

_ Rûnê xwakê rûnê , te xwe kuşt , kes te naşeniqîne , te dinya nedîtiye , Hessîna gotê.

_ Qirê Cemîl qirê , te mala me bir mîratê.

Dema leşker gund berda Mihemedê Seyid Silo û Ibrahîmê Hacî berî dan Qamişlo cem Ebdilbaqiyê Icmo mamûrê nifûsê .

Piştî silav û xêrhatinê Mihemed gotê :

_ Kirîv zarokê me asê mane li Xirabkortê , leşker bi dû mede ket gund, di me hildane.

_ Ez kirîvê teme , kes dikare qarîşê te bibe , Ebdilbaqî got û bi wanre bû heval. Xirabkort berdan , her yek barê çar dewara xistin erebê û li gel Icmo berî dan Girsor .

Giyana Girsor , hîn heyv neçûbû ava , bêdengiyeke mezin xwe berdabû ser gund , şewqa lempa û çiran bi mirîfî di kulekanre dihat dîtin .

Simko , ji nişkêve got : Yadê mine, mine heyva me jî wek ya mala xalê mine .

Diya wî kenî gotê : Lawo giş yek heyve , ev û ew yeke .

Metka wî Pero got : De bes lê ma çilo yek heyve ? ma çilo heyva Hatxê ji vir tê dîtin ?

Hessîna kenî , gotê : Pero tu aqlê xwe dike wek yê zaroka .Wilo giyan devê deryê malê.

Hîna negiyan xwe vekin û şîvbixwin , civatê bi serwade girt .Çi meriv û çi gundî . Çend şeva hundur vala nedibû . Mewîj , benî , bastîq , nok li ber mêvana datanîn . Dipirsîn li ser rewşa mervên jor , çi heye ? çi tune ? hineka pirs mervên xwe dikirin . Du sêniyên tûtînê , li ber mêvana dihate danîn .

Şeva didwa , civat dîsa li ser jor peyivîn . Xweska bi wan dema , em diwan çiyande , li serê kanîkan , weke şêra em dihatin xwedikirin , me nizanîbû tirs çiyê . Cin ji me ditirsiyan .

carekê me du cendirme , hêsîr kirin
Salih got .

Mihemed kenî , got : Salih tu dibêje ,
tu natirse , nayê bîra te çawa te ji ber
Sebrî revî.

Ha_ ha _ha _ Sebrî kenî kenî , êsra ji
ken di çavare avêtin û got :Ez û hacî
Mihemedbûn, em bi serê kêş ketin , me
Salih dit, darekî dirêj min xist ber noqa
xwe , bû tiving , û tûrik xist serê xwe û
min bi tirkî stira . Dema Saliho ez dîtîm
ma revk kir . Kuro Saliho , kuro Saliho
ez çiqas bandikmê , tu ji kêre dibêje, car
li xwe qulipand. Sêwiyê bigû,Sebri
biken got .

.
_ **ê** ... dem , xweska biwan deman ,
Mihemed got .

_ dema ku te Menca xuha Cirwa
revand?! , Salih pirsî , ne eger tu
girtibana , xwedê tenê dizane wê çi
felek anîbana serê te .

_ Me soz dabû hev li ser kaniyê ,
Mihemed got . Ez hatim , keçkê dixwest
û nedixwest, di tirsîya , lê min bi çepî

wê girt, deng biwan ket go mi keçk revand , dan dû me . Me xwe veşart di ser mere diçûn û dihatin , dengê wan xweş dihate me . Bê hêvî bûn çûn .

Roja din sibê, me xwe nêzîkî gund kir, me go belkî hinek xwarin bo xwe peyda kin . Dema keçkê diya xwe dît li bêriya , xwe ji xirbe wek xezalekê berda, ma ku ez xwe bidim alî .

Salih gotin girt got : Kuro piştî çend sala, ji vî girsorî , Mihemed got : Ezê herim mervê wê bikujim , rabû ez û wî çûn . tiving me da milê xwe , em taştiya gihan Hasdê . Malek li pêşiya gund , derî vekirî , em derbasbûn avne vexwin, me dit jinek tazî di teştêde çav bi kef , zû bê deng em derketin . Me go kuro vê por kurê , derî vekirî hiştiye serê xwe dişo . Me li sînora da , em ketin dora wan. Birayê wê yê mezin li hespê nêzîkî me derbas dibû ,min tiving xist newqa wî , tilî danî ser zînadê wê rojê minê ew kuştiba, lê Mihemed destê xwe li tivingê xist, berê tivingê da alyî din, min got: Te em anîne heta vir , çima tu nahêle ez wi bukujim , Mihemed got :

Dîsa em pismamê hevin , ev kuştin wê nexweşike dirêj dinav mede peydake . Eger qencyê Mihemed hebin , ji xwe eve , Salih got .

Piştire , jêre çêtir ket , yek wek hessîna anî min jêre dît . Dema hîn ez li cem Ehmedê Yusivko bûm , muxtarê Hatxê , tilîfona qesrê Zing zinga wê bû . Salih kenî got : Hessîna tê bîra te, dema ê mihelmî hat ji mala bavê te, telîfonî Cibiltînê kir got : Elo Elo Cibiltîn “ pêsmalkî Sarikê winda bûye we nedîtiye “ ? .

Em pîrr westandin di mesela mehrê de , Mihemed got : baş çawîşê Stilîlê û Xezûrê min Ehmedê Usivko çûn Kercosê , sîde dan wan , got: Îşê vî zilamî bimeşîne . Du meha ez li Midyad û Stilîlê bo vî îşî man. Dostek li gel min bû , devê xwe bir ber guhê mamûr , bi dizîka bi turkî jêre tiştê got , serê xwe hejand kaxeta me mohrkir da me, hevalê min destê xwe avête bêrîka xwe pere derxistin , min destê wî da alî , min pere dan û em derketin .

Yella Mihemed bilezîne , hevalê min got: Kûçko , naskir ku tu firare , em xwe ji van dera bidin alî , ez hatim Hatxê , min mehra xwe birî , Hessîna li pişt xwe kir, min lingê xwe li mhînê da binxet tu likuye . li gundê kuçik li mala Seyid Yûsiv bûn mêvan û diwire binxet bûn .

_ Êh دنیا . Sebrî got : Ya xwdê, bû wextê xewê . Civat ji hev bela bû .

Roja din , diya Simko deylê kir , jêre qeymax danî ser nan , gotê : lawkê min , berxikê te bêriya te kirine , wan derxe serê zadan .

Dê berx alî Simko ajotin heta serê benderan .

xaniyên wan diket serê bendera bakurî gund . ji wir çiyayê toros û keleha Mêrdînê xweş dihatin dîtin . Simko berx ajotin , berê wî ket bareşî gund . Nêzîkî riya Nêf bû. ji nişkêve dît tirimpêlek tijî esker peya bûn , şivanê pez li wir girtin, ew danîn erdê, nigê wî xistin qayîşa tivingê û ew dan ber felaqa , qîr qîr bi şivan ket , eskera bi zimanekî din

dipeyivîn , Simko tède nedigiya . Tenê gotinek (yella) naskir . Şivan rabû , leşkera ew da ber pê n û dara û tirs xistin nava pez , bi bazdan pez berî şivan ketin nava gund . Dema Simko willo dît , berx dan ber xwe zû hate mal.

_ Çizû tu hat lawo ? dê pirsî ! .

_ Simko got : Esker , li xelkê dixîne .

_ Eskerê çi ? kî xelk ? hîn willo dîtin tirimpêla esker hat devê odê . Him him bi gund ket . Hîn wilo , piyayek derket ser ban û bankir : Hê gelî zilamê gund zû werin odê . Belkî berî ku ew ji serê ban bê xwarê, zilam li devê odê kombûn , ketin hev , ziq li devê odê nerîn , dîtin eskerek xwedî nîşan û çar nefer bi dûde ji odê derketin, maqûl û muxtar bi du wande . Izêro muxtarê Gund got : Ev birêveberê navçê Amûdêye ango (mûdûrê nahiyê) wek ew nav li xwe dikin , hinik tembiyê wî hene , guh lê bikin û jêre bi erebî got : kerem bik .

Mûdûr kinî dagirtî lêv reş û qalind , çav reş tijî kîn , zik tilêrî , demaçe diberde ,

qutekî dara di destê wiyê reşde .Di hewşa odêre ber gundiya diçû viyalî dihat wiyalî bo tirsê têxe dilê wan .

Gundîkî diber xwede go : Kûçik bav çî zik li sere , têr mirîşke .

Hiş bê deng , mûdûr got : Piştre rawestiya peyivî .

_ Gelî kûçika , guh li min bikin , ez bi navê yekîtiya Misir û Sûrya di peyivim , biryara min eve : Ku paşî heftîkê wek îro divê yek mî - yek bizin li gund nemînin , bi sûnd , ez bêm û bizanbim , ku yekî ji we gotina min bi cî nanîbe , ezê mala wî li mîratê xim, ê ku mîyek li cembe , ezê çar heqê miyê jê bistînim û wî mehekê girtin bidim û her weha gundî hemû .

Yekî destê xwe hilda xwest bibêjê ku pezek kare dimalde bi nan xwedî bike .

Mûdûr nehişt gotina xwe berdewam bike , got : Bêdeng kûçikê teres , nehêl ez te têr darbikim .

Gundîya li dora xwe nerîn madê wan hate guhertin , yekî dest avêt simbêlê xwe , di berxwede got : Bera xwedê nehêle .

Dîsa mûdûr peyivî : Ev welat di bin raya mede diçe , ê hustê xwe dirêj bike , wê hustê wî bê jêkirin .

Piyawê gund li hev nerîn û serê xwe berdan berxwe .

Piştire muxtar got : Deng hat we , pez mez divê li gund nehêlin , tiştê dawî ji we tê xwestin , hûn temenê benzîna tirimpêlê dinav xwede bêşbikin bilez axe got ..

Gundiyên belengaz ketin hev , ji vir ji wir bo wan peren peydekirin .

_ Meznaya xwedê ev nîv wereqe di binê bêrika min de bû , ew jî min digo îro ezê ji zarokare şekir bikirim , erê meznaya xwedê , ewjî birin , erê welle , Xeto got û di ber xwede kenî .

_ Simko dinav zarokade li ber dîwarê dika odê , dinerîn . Dema cêba leşkera ji hewşa odê derket di ber zarokanre çû , yekî ji esker berê tivingê da wan , zarok veciniqîn .Di wirde hat bîra Simko çawa leşkerê turk hatin mala kalkê wî li Hatxê . Dît çawa millet ket hev li vir û li wir ango li serxet u binxet . Dilê xwede

got: Ev çima leşker bi zimanê me napeyivin?

Hîn wilo melle li ber dîwarê camiyê banda , dîwarê camiyê ê bareş li hewşa odê dinerî . Zilama berê xwe dan limêja nîro . Lê çend xorta pişta xwe dan wan , guh nedan bandana mellê .

_ Ev tiştê ku tên serê me , ji gunehê van xortaye , bûne gawir yeki ji xityara got :

_ Erê yabo dibêjin bûne partî , Xelê Hisko got : Hilalê Botiya serekê wane!! .

_ Kuro qenc dikin , Ibrahîmkê Hemo got : Ji xwe vê misilmantiyê Mala me wêrankiriye.

_ Hiş , dengê te nekin , meznaya xwedê wê te ji hev bixin , Ezzê Gulê di berxwede, li Ibrahîmko vegerand .

Hîn gundiya , şîv xwaribûn ya nexwaribûn , Hussênê Edla mal bi mal digeriya digot : Axe we dixwaze odê .

Ode pik pikî . Gundî xêrhatin dihevde didan , qotiyê tûtinê tavêtin ber hev dema Hisko derbas bû tev ji ber rabûn . Hisko hîn ciyê xwe xweşnekiribû , çixarek Firincî ji kertona wê kişand ,

çeqmaqekî nazik ji bêrîka xwe derxist ,
çixare pêxist .

_ Tîq tîq bi Seyid Sebrî ket , kenî û kenî
berê xwe da Xeto got : Kûçkê bigû
çeqmaqê xwe bavêj , ev deh deq tu dike
pif pif tu nikare fitîla çeqmaqê xwe
pêxe, te dî çawa çeqmaqê axê wek
demaçê Pêket .

_ Xwedê ji te razî , em li ku û axe li ku,
Xeto got .

_ Axe di bin simbêlare beşîşî, destê rastê
avêt simbêlê xwe û bi jorde bada , hinkî
ma û got :

_ Gelî gundiya , min ban we kir , ji bo ez
ji were bêjim , divê ku hûn zû ji xwere
çarekê Bikin , pezê xwe ji gund derxin
biwere sê çar roj hene .

_ Mele Cemîl , nigê rastê danîbû ser ê
jêkirî dest avêt darê xwe, kişand berxwe
û bi tirs pirsî : Axe , du bizin li cem
minin , ma ezê wan bi kude bibim ?

_ Ew îşê teye . Îşelle yekbe , tev divê
derkevin .

_ Axe tê pezê xwe bi kûde û kengî bibe?

_ Pezê min !! ha - ha - ha kenî û got :
pezê min bi cîkîde nare , ma hûn li min

dinerin . Ez axeme , kes nikare nêzîkî min bibe .

_ **Ê** başe axe, pezê me, bera nav ê xwede, Xelefê Silto pirsî , bizin û mik mine .

_ Ma ezê derewa li dewletê bikim , Pezê kesî namîne li gund . Gotin û pirs neman, axe got û rabû serxwe . Rêncber pêve rabûn û pêre derketin .

Wê şevê pîreka Mihemedê Seyid , ket ber halê xwe , berê sibê , bi arîkariya pîra Xensê , jêre law û keçek çêbû , zikê wê cêwîbû .

Mihemedê Seyid ponijî , go ka wê pezê xwe bi kude bibe , ev herdû zarokên piçûk, jin hîn dinav ciyade .

Ban colika kir , got wan : Hûn pez sibê ji limêjeve bajon , herin Tilsitîh , cem mala xuha min Perro . Va disê Rojande , kevani başbibe ezê bigim we .

Roja din, şivan Selmanê Sofî Nayife Xelef Biro, pez derxist , Cemo û Helîme Evdiko û Biroka dan kêleka pez û rê girtin .

Wê rojê xwedê wilokir , Eysa xuha Hessîna û mêrê xwe Sofî ji ellawî dihatin diçên doda , riya xwe bi Girsor xistin . Hessîna go: Xwako vê keçikê bi xwere bibe , va her disê meha , heta em berxwe bibînin . Eysê zekokê Bir , paş sê roja , Mihemedê Seyid erebe girêda , livîn û firax û kon û tiştê gerek xistinê , tenê Simko li gel xwe bir û ê din hemû li mal hiştin . xuha wan Hemdiya ha jiwana hebû .

Bavo erebe ajot , çûn Kevrê Sipî - Girbawî _ Til- Mihemeda , li çem xistin û rawestiya , hinkê xwe rehtkirin , Simko çû ber devê çem , dît şivên şîn, dirêj û ciwan, devê çem zeftkirine, li wî alî qur qura beqa dihat.

_ Tu nekeve çem lawo , dê gotê û lawkê piçûçik şir dida .

_ Ma me nav li vî lawkê nekir , Mihemed ji Hessîna pirsî .

_ Bavo ma ma , got navê wî bera Cemal be , ji bo em vê rojê ji bîr nekin .

_ Vê rojê, yan va rojan , Hessîna kenî .

Piştî nîro giyan , li Xirbê Sebha danîn. Kon vegirtin , çêr pîrbû , giya û şînayî ,

bêhna gul û kulîlka hawîrdor difûriya ,
can kêfxweşdikir . Tolik , strîzerk ,
qinêber , qîvar , gunkavirk, kulîlkê sor û
zer û herweha geşbûn didan buharê .
Ezmanê şîn û zelal dil bi cî dikir . Simko
û hevalê xwe li dora kona digeriyan
diçûn çûka . Ji nişkêve dît, bavê wî û
mala metka wî Perro û colkên gund tên,
bazda pêşya wan , silav li wan kir ,
carkî din weke berqê, berê xwe da bin
kon, xeber da diya xwe.

Êvara we bixêr , mêvana silav dan,
dişa Hessîna Perro çû riwê wê gotê :

_ Ma çima hûn nehatin gund welê ?

_ Hessîna berî bersivê bidê li xwe zîvirî
dît Helîmê Evdîko li ser lawikê piçûk
rûniştiye.

_ Waweylê , waweylê , Helîm te lawikê
me fetisand , tu li ser Cemal rûniştiye .

_ Helîm zû rabû , paçik ji ser çavê lawik
hilda dîtin rehetê . Helîm kenî go : Te
ew xistiye selkê wek pisîkiye . Em jiber
Cemal divire derketine , we hîn navê wî
jî lêkiriye biken got.

Roj hêdî hêdî çû ava , reşê xwe bera ser erdê da , kon û tarî bûn yek, tenê şewqa fanosa dibin rewakên konade dihatin dîtin û dida zanîn ku li vê çolê kesin hene .

Bêdengiyek mirîtî şev li xwe pêçabû, navnavanre kewt kewta kuçika mêranî peydadikir û şewqa fanosa hêvî dida jiyanê .

Simko dinav ciyade ziq li steyrikeke bi şewq dinerî , bavo çixare dikşand, dado kurkê xwe şir dida .

Roja din bi taştiyare , şivan pez nêzîkî kon kir . pez komkirin wek gog , heçî kavir , gîsk û nêrî berdan . Simko serê pez ji diya xwere digirt bi alîkariya colkan , mêr û jin . Her sîtila şîr tijî dibû, diya Simko berdida beroşên mezin . Carna bişkol ji dawa miya diketin , jina ew tavêtin . pez têrbû kayîna xwe di kir .

Di konde , divê dê hinek şîr li ser patora gazê bi kelîne bike mast , û yê din dikir penêr , her sibe , pîkab dihat ew penêr dibirin Qamişlo difrotin .

Simko qeflek gulin zer komkir , dikir
rext û kum , Bedranê Mele , hinek ji dest
revand . Simko çû têra wan avêt ser
kera wan got : Bera ji cem me barkin .

Sûriya ca Bedran banê kirê , lo
Bedrano ma dîsa çi tu girrê xwe di
Simko dide ?

_ Diya Simko banê kirê , kurê min her
tu û Bedran pevdikevin , tê têra wan
bavê ser kera boz , tê bê barkin , mane
bi mere hatine lawo , şerme .

Simko li diya xwe nerî beşîşî , destê
rastê di ser porê xweyê zer re bir , têr ji
ser kerê hilanî . Kerê dibin çavanre lê
nerî û dîsa devê xwe avêt giyê . Çûk di
ser hêlîna xwere bi dêhnîtî difiriya dikir
çiv çiv , nerazîbûna xwe xuya dikir
beramberî gavdirêjîyê li ser teyr û
tilûrên çolê .

Simko û Bedran bi dû çûkade diketin ,
hêlîn didîtin , qîvar dixwarin, dilîstin .
Rokê dûrî kona ketin, di binya xirbere
bareşî kona kêf xweş dibûn bi
ciwanbûna erdê dinav gul û kulîlkan
de, dema ji nişkave dîtin komek zarokê

ereba ji dora xirbe derketin û bi kanya hatin wan , xwestin heyfê Ji wan hilînin, herdûk wek bê berê xwe dan kona , car carna kanî tavêtin wan û dîsa direvîn , bêhn çikyayî gihîştin .

_ Çiye lawo , çima wiha hûn bêhin çikyayîne, dê jê pirsî ?

_ Zarokê ereba bi kaniya hatin me , em revîn .

_ Wejî liwaxista lawo , ma hûn revyan .

_ Yadê , ew gelebûn û em herdû bûn , du kanî çî dikin himberî deha .

_ Wilo xebera teye .

Simko di dilê xwede , digo qey ew zarokê erebane ewên yê sala buri ku devê xwe anîbûn Girsor û rojekê şerekî mezin bi kaniya dinavbera wan û zarokên Girsorde pêkhat .

Jiyana nû riya xwe dît , xelk fêrî cihê nû bûn , kon ketin cê xaniya , fanos ketin cê lempê , tifik ji xwere çêkirin , nanê sêlê ket cê nanê tenûrê .

Li gel ku jiyana ne rehet bûjî , lê dilê wan pê xweşbû , çimkî intirnatîv nebû . Lê rojê ciwan çûn xwê .

Roja din bêrya , cêba esker bi serwande girt . Li dora pez zîvirîn zenbûrê xistin , pez li hevket ,beroşê şîr dan ber xwe bi erdê dakirin . Esker xwe çemkirin piyawa (zilama) bi gotin û şor ew dan ber dara. Wilo bavê Simko li ser hespê dihat , got : Ez xwedî pezim, yê vana tu sûcê wan tune .

_ Navê te çiye ? esker pirsî .

_ Mihemedê Seyid Silo .

_ Esker serê xwe hejand û pirsî : Tu ji kuwe?

_ Ji Girsorim .

_ Ev çi nave , bi erebî jêre çi dibêjin ?

_ jêre dibêjin “ til ehmer “ .

- Ha îca ez têgihiştim . Ne wek zimanê we yê çewte .

_ Başe , du roj din ez tîm , divê ez we livir nebînim .

_ Ma emê bikude herin ?

_ Herin cehnemê, herin cem Barzanye xwe , ev ne îşê mine û cêb ajotin .

_ Ev segbavana bela xwe ji me na vekin, bi cîkîve em narin , ya em yan ew ! hûn çi dibêjin ? Mihemed pirsî .

_ Ez dinamûsa wanîm , em narîn tu derê pîsmamê Mihemed, Mehmûdê Seyid got .

_ Helîm kenîya , got : Birako ewqas qîj qîja te bi derewa çû , roja Nasir hat Qamişlo , te digot “ aş aş cemaal “ ango “ bijî bijî Nasir “ .

_ Ma ez jî ku zanîm , min digot wê qezencê bigîne me , Mehmûd bersiv da .

_ Nikarîn tiştêkî bikin , Biroka got .

_ Bê bavîn karîn hertiştî bikin , Recebê vegerand .

_ Ezê meznê van gunda bibînim , dibe bela wan jî me vekin . Divê em li ber xwe bidin , ev çend roj derbasbin , zad bèn çînîn , wê dev jî me berdîn, hingê em dikarîn vegezin gundê xwe .

De ma xwedê , yekî got .

Wek polîs got, paşî diroja hatin , diyare li ser wan danîbûn . Vê derbê çîtê kona dan alî, kon bi ser zaroka û jinan de berdan . Piyaw tev girtin , di newalêde ew daxistin , tirs di wan firandin , zirt liwan dikirin , gotin: Emê we bavên hebsê û zarok û pezê we li wê çolê bihêlin .

Mihemedê Seyid got : Efendî , em hatine bo demeke kin , ma emê bikude herin , hûn çl ji me dixwazin ?

Peren derxistin dan dest . Pere birin ew li wê çolê hiştin û çûn . Zilama li hev nerîn tîq tîq bi wan ket . yekî got : Siwar çûn peya hatin . Dan dû hev vejeriyan bin konên xwe . Bi wî rengî , lîska pisîk û mişk heta demekê li gel polîs hate berdewamkirin . Lê paş demekê derdekî mestir bi ser wande girt .

Rojekê ji rojê buharê, bê deng û ciwan, pişt nîro , bavê Simko ne li malbû , apê wî Mehmûd û çend zilama çayê li bin kon vedixwarin û belabûn , hîn nuh diya Simko qedeh û çaydanê çayê hilandin kêfxweş dibûn bi wê roja xweş. Ji nişkêve , reş û taryê girt ezman, tirs peydakir , diya Simko gotê : Were lawo alî min rewakê Kon deynin , li bareşê kon herdû sekinîn , dê gotê : Her kurkêmi qurban tevşê me li cem mala apê te ye zû bîn û wer .Simko wek berqê berê xwe da konê ku diket bakur rojavayî konê wan .

Lê berî Simko bigê bi bîst gava , zîpikin mezin kesa nedîtî wek fîşeka hatin xwarê . Simko her beziya û dest dida ser serê xwe û dihlanî ji êşa zîpika, beri bighê bi çend gava apê wî Mehmûd xwe çemkirê rahiştê revand . çawa li pişt xwe nerî , dît konê wan biser dê û birayê wî yê pêçekê hate xwar . Tirsê girt ser kona . Dema tav derbas bu , roj derket , pêre xelk jî ji bin kona derketin , lê kon û firax û cil tevde di bin avê de man .

Hîn willo , dîtî hewar ji gund hat bi wanve, bavê Simko û xwarzyên xwe û çend zilamên colik , bi rêde ji kona heta gund bi deha laşê pez dirêjkirî wek cendekê leşker di erda şerde .

Xwedê mala Nasir xerabike ,
xwedê netebayî îşê wan be .
Bavê Simko bi qehr got .

Ma te nego Nasir û hevalên xwe weke me di bin zîpkadene , Biroka bi ken got .

wilo giyan çemê lehiyê , nigê xwe hildan, kirasê xwe li xwe gerandin û li

çem xistin. Ebdilezîz rahişt lawê xalê
xwe Simko û diya wî li hespê , çem
qetandin çûn mala Perro , xwe dan ber
soba germ ya tepika .

Derdê wan ma pezê wan , wê rojê û
roja din , geryan ne geriyan , pez
nedîtin . Dibe tevde dibin zîpikê de
hatibin kuştin , çimkî bi çavê xwe seda
pez kuştî dîtin .

Tebata Mihemedê Seyid nedihat ,
digot : Pez çû çû , lê lawkê xelkê hema
tişt pêneyê . Hîn willo Cemîlê xwarzê bi
bazdan , mizgînî anî got : Va pez dîtin .
kêfê tev girtin, bazdan derve , dîtin
siwarek li devê deriye dipirse :

_ Kî Mihemedê Seyide ?

_ Ezim , Mihemed lê vegerand .

_ Mizgîniya min li te , pez û şivanê te li
gundê mene , hemû saxin selametin .

_ Mizgîniya te ya xêrêye .

_ Rabûn çend zilam li hespa siwar bûn ,
çûn pez û şivan : Selmanê Sofî birê
Evdîko anîn .

_ Ê , Selman lawo , ka ji mere bêje , çawa tu rizgar bû , Mihemedê Seyid jê pirsî .

Selman got : Beranê te yê kur , ez û pez rizgarkirin , bi zîpik û baranê re , pez li hev komdibû , serê xwe dixist navhev , beranê kur jinav wan derdiket û pez dida dû û bi vî rengî ezê aniya wî maçîkim , willo hete em li gundekî rathatin jêre digotin “ Idrîsî Doşo “ kesin seyidin , hatin bi meve , pez bi cîkirin , êm danê û cilê min guhertin û xwarin dan min li ber agir , heta me ji were şand . Qey ocaxê te hatin bi hewara meve !?.

Lawo qey rojekê me qencîk bi feqîrekîre kiriye , xwedê tu û pez stirandin , em li ber te diketin . Divê em qenciya van camêra vegeînîm ,qenciya wan mezine .

Paş du hevtiya , barkirin berê xwe dan Girsor , dîtin ku ava çemê ceqceq piçkî daketiye . Ji dûrve girê gund hate dîtin .
_ Ew çi gire Simko ? bavo pirsî .

_ Wa ma ez nasnakim , bi xwedê ew girê Girsore .

_ Eferim .

_ Ço ço bavê Simko qamçî avêt qantira .

Dolabê erebê , hêdî hêdî digeriyan , gav bi gav nêzîkî li gund dikirin .

Newala pişta gir tije avbû , lê tirabêlk peydadibû , çimkî dem , bi alî havînîde diçû . Bênderê Girsor şîndikirin ji giya , li kêleka gir mekîna zad di nav çaboxekêde zad diçinî . Kerekî mekîna sê dolab dikşand , gergerok zad dikir qefl û tavêt . Wilo xuh û birayê Simko hatin pêşiya wan ,dê peya bû , zarokên xwe hêmêzkin .

Gundî wek gêrikê dixebitîn , sibê ta êvarî. şev û roj , kar li pêşya wan pîrbû . Jina piştyê pûş ji çolê tanîn serbêndera , hineka bi erebê xwe pûş dikşandin . Piştire gerek genim û ceh û nîska bidara bikotin , yan dewara di ser re bibin û bînin , yan bi cencerê gêre bikin , piştire di dêran , zad başqe dikirin ji pûş û kayê . Qût û bizir dixistin çala , zad biker û qantira û ereba dibirin aşên

Topiz û Girbawî û Sinceqê, dikirin ervan , bi şev keça ka bi şalka dikşandin kadîna bo pez , xortê ku karîba qurîncekekê Ji qîzekê bide xwe pehewan didît û nav dixwe dida .

Paş demekê jina bi alîkariya mêra genim di distade dikelandin bo burxul, dema ku çêdibû zaroka danûk dibirin . Karekî ne rehetê , av ji bîra dikşandin, kuîz bi kuîz dist tijî dikirin . Agir bi tepik û dep û pûş dixistin bin dista kelandina danwa . Dûvre danûk der dixistin ser bana radixistin , dor înekê tev didan heta ziwadibû , piştê dibirin êş .

Êvara, jina destar dihêran, qûtê xwe hazirdikirin wek nîsk û danik û hûrik û savar. Carna xorta alî jina dikirin û stranê destara tavêtin ber hev .

Di wê tevlêvêde , Nofka û kurê xwe Biroka berê xwe dan bendera Mihemedê Seyid .

_ Qewet be qewet be , xwedê bistrîne genmê te wek zêre .

_ Rehmel bavê we , Mihemed li wan vegerand .

_ Xêre Nofka, Mihemed jê pirsî ? hûn ji xwe hatine ? ya gerekbûnek (pêwestiyek) we heye ?

_ Em bi îşkê hatine , Biro got û kenî .

_ Ser çava ku ez karibim , ez we vala venagerînim .

_ Em hatine ku tu erebê bide me , Nofka got .

_ Xêre gidi .

_ Mane emê herin yekê ji Birore bînin .

_ Serxêrê be , te çima wilo bê deng daweta kurê xwe çêdike, Hessîna pirsî ?

_ Ne xwakê , ya ku em bînin qîza xalê wîye, emê ji serxetê ji Cibilgirawê bînin emê Sêrîne bikin berdêlya Sikro . Em newêrin bêjin , ji hukûmetê ditirsin .

_ Yanî berdêliyê , Hessîna got ? û berdewam kir : Belengaza Sêrîne nema tucarî vê bixetê dibîne , ji min bipirsin.

_ Ma em çibkin xwakê , ma tu , ma ez , ma yadin , yadin , xwedê wilo kiriye , wilo li ser anya me nivîsîye .

_ Serçava hatine, Mihemed got , erebe ereba weye . Kengî dixwazin hazire .

_ Me go berê sibê zû , Biro got , ezê xuha xwe bibim ber xetê , wê bûka me daxin û ya xwe bibin .

_ Kengî tu tê were , serxêrêbe li xwe miqatebin .

Piştî ku çûn Bedîa ji diya xwe pirsî , gotê: Yadê berdêlî yanî çî ?

_ Du bûka pev dugherin , jêre tê gotin berdêlî .

_ Mane qîza xaltîka min Navê wê berdêlye! Bedîa dîsa pirsî ?

_ Erê keça min , mane ewjî dan bi jinekê Ji birê wêre , û ji wê çaxê ve navê wê ma berdêlî .

_ Berdêlîtî bikêrnayê . Hessîna got , va mala kermêtî , her bûka wan dixeyide , qîza wan jî tê . Eger yek û mêrê xwe li hev nekin , îşê Ya din jî têk diçe , dikevin ber gunehê wan.

Roja din berî nîvro , dema gundiya karê rojane dikirin , ereba Nofka hat dîtin ji aliyê gundê Kotyave , hîn negiyabûn serbêndera , Nofka xwe ji erbê çemkir û bi dîlan û çepik û lîlandin da pêşya qantira , dismalk di destê xwe

tavêt viyalî alyê din , gundî çûn pêşya wan ,jina lîlandin .

_ Ax Nofka tu willo qotikiyê , tu hulqasî dibin erdê deye , te qîzek ji Cibilgirawa me anî , Hussênê Hemê gotê .

_ Nofka çû bi alîde , lîland , gotê : quncir dîlanê bike .

_ Hey cegene , Hussên gotê û diranê wî beşkirin “ qîçkirin “ .

Gava erebe giya devê derî , bûk û buxçika wê daxistin . Wê rojê şeva gundiya li ber deryê mala Nofka ya belengaz û biçûk derbasbû .

Rojê germên havînê barkirin , cî dan payîzê . çûk û tilûr birefa ji bakur difirîn başûr . şivana pez zû tanîn guhera , serme hêdî hêdî xurt dibû .

Gundiya cê xwe ji derve guhertin (guhestin) hundira . dema cot hat.

Diya Simko gotê : Rabe lawo , taştiya bavê xwe bib jêre , li erdê meyê aliyê gire , dema Simko giya , dît bavo bi destê çepê kiras girtiye û bidestê rastê (tov)tavê erdê , xwarziyê wî Ebdilezîz bi dûde haletê bi gîsin erdê radike .

Simko çû halet girt û çokir qantira ,
Ebdilezîz halet berda û tîq tîq pêket ,
dema dît halet bi alîkî bû . bavo ji wirde
dibin simbêla re kenî .

Qantir vekirin birin ser çem piştî av
vexwarin anîn ceher xistin serê wan ,
ew ji ser taştiya xwe rûniştin : Mast ,
nîvişk , hêkê kelandî , nanê tenûrê .
Bavê Simko hêk diqêşartin û beşişî li
Simko nerî gotê : Wê salê apê te Hesso
cot dikir , ji nişkêve bazda bû hewar
hewara wî , bazda bazda , dûre dibin
çavare li dû xwe nerî dît terîşka paçikê
zad bi dûde dikişkişe , kenî kenî , gotnê
çi bela teye Hesso , got min digo qey
mare .

Nişkêve kerwanek cêbên sipî û ciwan
riya gundê Nêf girtin . Ee..ew çiqas
tirimpêl , Simko got .

_ Ev Elemanin lawo, ev çend salin li vê
beriya me dirin û tîn , tirimpêlek jiwa
bo xewêye û yek ji bo xwarinê ye .

_ Ma li çî xwe digerin xalo , Ebdilezîz
pîrsî.

_ Xwarzê , evana li erdê dinerin , dikolin , li kevira dinerin , heta bizanibin çi li ku heye .

_ Ebdilezîz destê xwe li pişta Simko xist kenî û got : tijî wek Elmanaye çav şîn û por zere .

Paş demekê ewra hev girtin , bû reqreqê tava , baran ji erd û ezman dihat xwarê . Gêrik û kurmkên çolê , mar û marmarok tevde ketin qulê xwe , dem dema xewêye . çûk li cihê gerim û ziwa digerin . Pez ma di hewşa de , sê dan bi ka û ceh dihat êmkirin. Ger êdî zehmete ji av û heryê , gol û newal hêdî hêdî tiji av bûn . Zivistan li gunda tenê civatin .

şîvê zivistanê pirê cara kutilk û şamborek ya girar û goştê dermalabû . Piştî şîvê civat li mala bavê Simko pêkdihat . Soba tepika germî dida hundur diwê çixara ode dagirtibû , çayê hate berwan , civat diwenisî .

_ Ma îro baran hat ! , sal bixêr û bêre îşele , Ibrahîmê Hemo got .

_ Kuro bêxwediyê pezê min tu dibê qey ji mehlê Hatîyê , Turkî vegerand .

_ Sebrî kenî , got : Turkî qey tu pezê xwe têrnake kuro .

_ Welle yabo têrnake!!

_ Na a xweş xaniyê Biro ji anhade dilopa dike Helîm got .

Civat hinekî bêdeng ma , yekî ji wirde pirsî : Anha pîrebok vî çilî çawa dikin ?

Mihemedê Izêro cê xwe xweşkir gotin bir û got : Mine birazî , pîreboka ji me kêftir kirine , ewjî wek me malê wan hene , xwedî jin û zarokin . wekî din ew dikarin xwe veşêrin , dibe ku anha pîrebok bimere dicivatê dene , em wan nabînin , lê ew me dibînin . Dûre mala ku pîrebok tê hebe xêr têde pirre , carna tê bibîne çewalê ardê te bereket ketê , ew ji ku tê ? pîrebok bereketê dixinê mîna pîreboka mala Seyid Silo hebû, newlobû xwakê ? berê xwe da Hessîna û pirsî.

_ Ma ez ji ku zanim keko , hîn berî ez bêm digotin pîreboka me hebû, dibêjin şevê pelê pêçayî (heprax) jêre xistibûn bin sifriye wek her roj . Dibêjin wê şevê pîreboka me xeyidî , gotiye

çima serkolê kera jiminre danîne wek şîv .

Dîsa Mihemedê Izêro gotin girt : Carekê zilamek li mehîna xwe siwar , nêzikî gundê Tilerbîd , ji nişkêve dît pîrekek xweşik li pêşya wî rûniştiye .

_ Roja te bixêr xwakê , zilam silav lêkir .

_ Bixêr û ser çava .

_ Tu kiye ? bikude diçe ?

_ Ez dirim vî gundî , ez hinekî westiyame .

_ Were were siwarê , ezê pê bitere herim .

Dibê hîn wilo mêrik li xwe zîvirî ne jin û ne min . Dibê tirsê ew girt li mehîna xwe siwarbû û ajot . li gund jêre gotin , xwedê ji te razî ew pîrebok tim li wire . li vegeerê mêrik riya xwe guhert . Dûre werin newala Avgîrê û Hêrikê Elî- fero çiqas car pîrebok têde htine dîtin .

_ Mele Cemîl xwe avêt nav gotinê : Carekê ez li kera xweyî bozim , mi dît pîrek li devê newala Avgîrê rûniştiye, min gotê : pîrê tu çidike li vir ? got : çavnerîna kurê xwe dikim , gerek bihata pêşya min , min gotê : Pîrê tu dibîne ez

seqetim , were li pişt min siwarê Hîn wilo pîra min û te nebedî bû .

_ Berhê Izêro , keniya , got ew pîraya wek Sibhiyaye .

_ Nayifkê Kermêtî got erê bi navê xwedê bi zimanê xweyê lal got : lû lû ew pîr wek jina min Sibho ye , ku tu anha Sibho bibe wê newalê , ê ku wê bibîne wê dilê wî bêşe. mane kûçik bavê Erebe , reş wek pîrebokaye .

_ yabo bi mire cirya Turkî gotin girt : carekê ez giyam hêrkê Elî fero midît karek diwê newalê deye . Ez daketim ku ez rajmê Go wer yabo wer bi gûnê xalê xwe bilîz .

Mesela va cina tişteki sêre , Ibrahîmko got : Min bixwe guh li çîroka mala pîrê kiriye , we tevda bihîstiye , di bêjin peyakî mala pîrê ji Hacî nasir dide rê , wê bê Girsor û xwe bera jêrda, dibê Kotiya derbasdike , pêrgî sofikî û qîza wî dibê û bihevre dibin heval .

Li newala Kotiya , hinekî xwe rehet dikin , destê xwe dişon . Sofî ji Birê Pîrêre dibê , tu naxwaze qîza min li xwe mehrke . Biro bala xwe dayê keçek wek

heyvêye , dibê başe û lê mehrdike ,
Girsor derbasdikin , sofî dibêje îca riya
min ji awe vedqete û berê xwe dide riya
Girdêwan , Biro û keçik berê xwe didin
riya Qotkê û nema xwe dibîne . Tu nabê
dirin çayê Şingalê û diwêre derbasî
çiyayê bagokê dibin û dikevin van
çiyayê me yên jor , sala wî diqede
şevêkê gur jina wî direvînin û keçik
dike qîj qîj hewardike, dibê diwirde
Biro bixwe dihise , dibîne cil qetyayî rî
û por bûne yek , nenûkê wî bûne wek
yê hova , xwe nêzîkî gundekî dike jêre
cila tînin , porê wî jêdikin û çîroka xwe
ji wanre dibêje , paşî vedgere gundê
xwe .

_ Dibe mêjîyê wî lihev ketibû , lewra li
ber çavê wî pîrebok çêbûne , ta kengi
van birubaweryen cewt texin serexwe ,
Hilalê botî got , tîq tîq bi xorta ket .

_ Bixwedê te li dilê wê da , Berhê Izêro
got.

Tiştêk tiştêkî tîne bîra mero
Mihemedê Seyid got , di bêjin carekê
yek ji mala xwe derket bi keryê pezê

xwere diçe , bi çi rengî di bîrekê
werdibe mehîna wî tê mal , lê geriyan
ne geriyan ew nedîtin , xêra wî dan ,
sala wî qediya , rojekê mar terya xwe
xist bin û ew avêt derveyî bîrê , ew jî
wek yê mala pîrê potkê wî dirizin , rî û
por yeker dibin nenûkê wî wek yê hirça
dirêj dibin , dibê ji bîrê derket dît pezê
wî ravedaye wek çarîka di bîrê werbû ,
ban şivan dike xwe pê dide naskirin ,
dibêje ma ti min nasnake ez filankesim ,
dibêje here bêdeng cilna ji minre bîne ,
porê wî dibire xwe pak dike û tê mal ,
wî nasnakin : Yan bawernakin ku ew
hîn saxbe . Radibe çîroka xwe ji wanre
dibêje , dibê ez ketim binê bîrekê
kaniyek avê têde diherikî , li ser tehtekê
min cih girt , dibê ziyakî mara di binê
wê bîrê debû min saw jê girt . Dibê wî
marî zimanê xwe li tehtekê dida û li
min dinerî , ez tê gihiştim ku ji minre
dibê buxe . Dibê dema min tilya xwe li
wê tehtê da min xist devê xwe ez têr
dibûm , hingî şêrîn û xweşbû û bi wî
rengî ez mame sax , heta mar îro ez
avêtim derveyî bîrê .

_ Çîrokek xweşe , Xelefê Silto got :
mirov aqil je digre .

Dema civat belabû , hişê Simko ma li ser cin û pîreboka , nexasim yekî ji civatê got , dibe ku pîrebok dinav mede hebin . Piştî lempe hûrkinin û razan , dereng Simko dît di reşêde siyek di sere çû , bêhna xwe girt , bû kut kuta dilê wî nizane çawa dixewre çû , ew sî di mêjiyê wîde cî girt heta demeke dûr û dirêj .

Roja din axe şand dû bavê Simko , di orta xwe û wîde gotê : Hinek xort di gunde bi agir dilîzin , kesin ji derve dixwazin gundê me li hevxin , ez pişta xwe bi te xurtdikim , ez baş dizanim dema tu li pişta mibe , tu kes nikare tişteki bike . Bavê Simko tê ghişt ku axe naxwaze civata li mala xwe kombike û tiliya xwe bi alî Hilalo vedike.

Bavê Simko got : Axe tu kes nikare li ber te rabe , em bi terene heta dawî . Wilo got ji dil , ji ber kesin gelac di gunde li ser du werîsa dilîstin , ji alîkî ve digyan partî û ji aliyê dive hertişt

digihandin axê ango du rû û du ziman bûn , ew meted ne ji meralê Bavê Simko bû .

Lê bavê Simko paşî demekê , aşkere mineta axê avêt , ji ber axe dixwest kesna ji gund derbike . Paşî lawekî ji lawê axê yekî gundî da ber şiva ji bo gundiya pê bitirsîne.

Bi wî rengî , ew bû berberê axê yê yekem, mala xwe ji gundiya kir ode , herkesê ku ketin benda wan dihatin civata wî . Çayê , çixare , qehwe dida gundiya , nema çûn oda axê .

Wekî din , bidizî diçûn civatên partî ê ku piraya wan di despêkêde li çolê pêkdihat . Mihemed bû berpirsiyarê gundiya . piştî çend meha dema dost pîrbûn , şevêkê dereng kadirekî ji partî simînarek gelekî bidizî bo wan çêkir têde got :

Gelî gundiya , gelî hevala , em îro komdibin bihev , da em bizanibin , kîne em û çi ji me tê xwestin ? ezê bi kurtî jiwere bêjim dûre yê pîrsê wî hebin dikare bipirse . Kadir rahişt

pênûsekê û pelek danî ber xwe û peyivî
û got :

Em kurdin , welatê me kurdistan
hatiye beşkirin di nav çar welata de ,
komara Mehabat li Kurdistana Îranê
paş şerê didwa dor salekê jiya , lê ew jî
hate perçiqandin . Miletê me jibo
biserkeve û bigê mafê xwe divê bi
zanebûn û rêxistin bi xebite . Bo vê yekê
ev du sê salên ku partî hatiye
damezirandin , em hîn di destpêkêdene,
lê hêdî hêdî emê pêşve herin .

Hinekî rawestiya û got : Îro roj çi jiwe
tê xwestin ? Çavê civatê vebûn û tevda
guhdarî wî dikirin , eger derziyek
avêtiba , wê deng bihata , cara yekêye
tiştê wisa dibhîzin .

_ Berî her tiştî divê kes heta jinê we bi
van civata nizanibin , ji ber em hîn
qelsin û dijmin xurte . Ji me tê xwestin ,
hevala pîrbikin û ha jihev hebin û hûnê
mehê carekê rûnin , berpirsiyarê we ji
anha pêve wê Mihemedê Hessenê Mistê
be yê ku pîrsê wî hebin kerembikin .

Gelek pirs hatin kirin , ji wan yekî pirsî got : Çima hûn gundiya tevde komnakin û van tiştên ji wanre na bêjin?. kadir keniya hilmek li çixara bafra xist û got : Bine ezbenî di destpêka gotina xwede ez ser rêxistinê rawestiyam . çima ? Ji ber em ne eşkere dixebitin ev gotinê me derkevin yanî em hatin naskirin , wê çaxê dijmin dikare me tevda bi rehetî bide alî .

Dibe ku kesin ji we bixwazin bipirsin dijmin kîne ? ezê ji were bêjim , dijmin ewe yê ku naxwaze em şiyarbîbin û bimînin bindest û razayî wek : Rêjima serdest û hinek ji şêx û axa . Ev gotin gerek ji hev bêne vekirin , lê hêdî hêdî , careke din çî pirsê we hebin wê ji were bîn gotin . Îca bi destûra webe divê em herin .

_ Hûnê bikûde vê şeva reş û tarî herin, baran ji erd û ezman tê , hûn tilya diçavê hevde rakin kes kesî nabîne .

_ Çênabe em li gund xuyakin , sibe em bèn naskirin , roja din wê mebahis biser gunde bigre , tê têkeve pirka me .

_ Ji xwe şevê reş bi kêrî me tèn , yekî ji kadirra got û pêre kenî .

_ Hûn dizanin wilo barê min sivik dikin, xwedyê malê bi ken got .

Qapût li xwe kirin dismal dan serê xwe , potîn û bot xistin lingê xwe û derketin .

Bavê Simko ji gundiyare got : Mine kê pirsî tev jinê mejî , bê hûn li ku bûn , emê bêjin , me bi oçliya dilîst .

_ Bixwedê te li dilda , ez mabûm heyirî ka ezê çî ji jina xwere bêjim , yekî ji wan got :

_ Heyla pepûkî erê welle .

Dema axe û kurê xwe naskirin go gundî roj bi roj ji dû wan vedgerin û civata wan nema wek dema tê gerandin, xwestin tirsê di xelkê bifirînin . Dest bi mehna kirin , her demekê yekî reben bê xwedî didan ber şiva, da ku tirsê peyda bikin û tirsê têxin dilê gundiyan . Lê qet wan

bawernedikirin ku îca gundî wê dara di riwê wande rakin (hildin) .

Wekî din , êvarekê , axe peyak şand dû bavê Simko . Piştî hinek pojandin bavê Simko qundere li xwe kir , xincer xistberxwe , demaçe damilê xwe û berî da odê . Lê berî derbasî odê bibe , navmalî çavnerîna wî dikir û berê wî da xanyê malê bi xwe .

Axe hat pêşiyê , xêrhatin tê da , li rewşa wî û zarok û pez û dewarê wî pirsî . paş qehwa tal vexwarin axe hinkî ponijî got :

Mine Mihemed mala we cîyekî taybetî didilê mede heye , ji dema Seyid Silo rehmetî û ta îro roj . Tucarî min û zarokê xwe dilê we nehiştiye , gutina xerab ji were nekiriye , tim singa odê ji wereye û ez venaşêrim ji te ku piştî min bite û mervê te xurte , jiminre hat gotin ku tu serokatiya benda gund dijî min dike û dan û standinê Te bi partîre hene , hîn tişt nebûye, ez dixwazim dîsa wek berê em lihev vegerin û cihê te hîn parastiye û tu çi dixweze ez li ber teme,

te erd divê , te çi divê bêje , bes tu şerê min neke .

Mihemed zû bersiv neda , ponijî , nizane wê çi bersivê bide , ji aliyê dive , gotina kadir hat bîra wî , ku hîn dem nehatiye em xwe eşkere bikin , lê divê rastiye bêje , belam (lê) çawa ? Mihemed got :

Tiştê te got axe , tev biserê xwene , ez te sipasdikim . Ez dizanim ku em li cem te buhane , ji aliyê xwede , me jî kêmanî nexistine aliyê te , dema şer dijî dijminan yan dema me digirt ser gunda û ser eşîra tim me xwe dida pêş . Lê dibe ku dem îro nema ew deme .

_ Çilo ? axe biveciniqandin pirsî .

_ Ezê ji tere bêjim çilo , Mihemed gotê . Iro roj hukûmet dest tavêjê problêmê me , carna kesna digrin , wekî din berî demekê pezê gundiya tevde ji gund derxistin yê te ma û tu li ser gundiya nexeyidî.

Xuyaye dem tê guhertin û em nizanin çima!

Axe dest avêt simbêlê xwe û dûr nerî got : Tu guhertin çenebûne , xelk bidû rewrewkade dibezin . Bêhnek da xwe û got: Bi tirba Birê Xelo yê li ber min rabe wê bê perçiqandin .

Bavê Simko bêhêvîti di nerînin axê de dîtin , di dilê xwede got : Ev zirtên paçikîne.

Eger lehî rabe xurt û qels dide ber xwe .

_ Ha Mihemed tu bikûde çû , tu bîr li çi dîke ? axe jê pirsî .

Mihemed veciniqî , na na ez bitereme axe . Ez guh li te dikim .

_ Başe , nerîna te çiyê ?

_ Ma nerîna min wê çibe axe , dem nema demên êrîş û talan û sergirtinêye , lê kengî metirsî hat ser gund , emê tevde bidestekî liber rabin . Willo dengê bandana eşayê hat, axe got : Ka em herin mizgeftê . Mihemed qundra (pêlava) xwe li xwe dikir û dil xwede ji xwere got : Mêj û mizgeft mirtalên di dest wande , her qels dibin , millet pê dixin destê xwe , Nofa xatûn , jina axe ya mezin , bîr û fikrin Mihemed birin dema derbasbû û got : Bine Mihemed

pišta me bite û merivê te xurte , em bi te bawerin . Mihemed beşîşî got : Tiştê xwedê kirye wê bibe . Xwedê mezine .

Rênçberê axê Elyo bi fanosê da pêşya wan , berf bi qefla dihate xwarê .

mizgeftê Ji aliyê rojavade li odê dinerî . piştî mêjê , mêjkera berê xwe dan odê . Dîtin xort bi hungolîskê dilîzin .

_ Di cê ku hûn bên mêjê , hûn bi hungulîsk dilîzin kalekî pirsî .

_ Sibe êvarî wê Nêfî bên bimere bi hungulîskê bilîzin , em pirova dikin , Farisê botiya got .

_ Bê çiqasî qurebûne “ pirova “ axe bi qehr vegerand .

_ Xûziya xort diberde ma , xwe qurnisand .

Piştî civat rabû , Mihemed pez êmkir , derbasî hundirbû dît pîreka wî hîn şiyare .

_ Te hîna xew nekiriye ?

_ Na , va min ji tere , gorak hiryê tamam kir , sibe li xwek , dem sare.

_ Destê te saxbe , lê min digot qey te xewkiriye . Tu dibê qey ez hinekî birçîme .

_ Pîreka wî rabû zû bapor gazê pêxist çayê danî ser , hinek qelî germkir danî ber û jê pirsî :

_ Axe çî dixwest , çima şandibû dû te ?.

_ Axe naskiriye ku tejik ji bin nigê wî tê kişandin û dem tête guhertin, ji min dixwaze em wî bernedin .

Dema qelsdibin xwe nêzîkî gel dikin , dema xurtdibin jê dûrdikevin .

_ Hima çibe tu tim xwe dide pêş .Te ha ji xwe hebe , bizanebûn her meselê , jinê gotê.

Roja din sibê , Hesenê Mero çû ser bên, bankir ji gundiya xwest bên xaniyên axê paqijkin ji berfê û gundor bikin .

Xort derketin jora xaniya bibêra berf ji ser waqas xaniya avêtin , ka kirin , û gundorkirin , piştî gundiya yê xwe jî gundorkirin .

Zaroka bûkê berfê çedikirin û sîpa xefk bi rêxê li ber çûka vedidan.

Nîrokî bavê Simko gotê her lawo bera apê te Sebrî bê firavînê bixwe , firavîna wan girar û goştê dermala bû , û hinek kutilkê duh mabûn .

Sebrî , got goştê çêleka we di devê merode dihile .

_ Xweşî be .

Ava germ ji ser soba tepika xistin misîn , Simko li destê ap û bavê xwe kir, bi sabûnê dest û devê xwe şuştin , çaya xwe vexwarin , çixare dan hev , dûre Mihemed got :

_ Tu zane Sebrî şevêdin axe şand dû min .

_ Çi dixwest ?

_ bihna xwe fireke , ez pêde têm . Mihemed bersiva wî da û pêde çû got :

_ Tirs li axê peydabûye , li ber guhê wî ketiye ku tevgerek dijî wî tê kirin , ji me dixwaze em jêre bibin mertal û pişt , ew baş dizane ku em jêre bibêjin erê kes nikare serê xwe ji nîr derxe . Ez bi diblomasî çûmê , lê em nikarin bi şûrê wî li gundyaxin û riya kadirin partî ji gund bibirin û nexasim me dostanî daye wan .

_ Axe hîn xurte , divê em lezê Nekin û bizanebûn herin meselê , me serê xwe ji

kesîre nizimnekiriye û nizimnakin
Sebrî got .

Piştî çend rojekî berf hilya , erd hinekî
ziwabû , dereng dengê deryê derve hat,
bavê Simko çû deryê hewşê vekir dît
deh siwar qaçaxçî li devê derîne ,
xêrhatin diwande da , got wan
kerembikin .

Serekê wan Enwer beg got : Bise heyra
em gelekin , deh siwar û deh hesp û
qaçax . Ez û Misto û Yehya emê bên
cem te û heval bera li gund bela bibin .
Hersi derbaskirin û berê yê din dan
çend malan .

Mali bi mêvanave rabûn , ode jiwandre
valakirin , zarok anîn hêwanê , sobe
dadan, şîv danîn ser agir , hespê wan
bicîkirin , êm dan wan , mêvana dest û
çavê xwe şûştin , xwe germkirin ,
xwarin xwarin , Enwer got :

Heyra barê me tutina xursêye , roj çû
ava me xwe li sînorda , leşkerê Turk
dan dû me , me li hev teqand , em bi şer
binxet bûn , têlê sînor me birandin , me
serxet û binxet kir yek , Enwer kenî û
simbêlê xweyî zer bijorde bada .

Ka ew roja em bibne yek , ji van Ereb û Turkan rizgarbibana Mihemed got , te tiştê wilo dîtiye kuro , çilo miletek û erdek bi têla bê perçekirin , dê û keç ji hev qutkirin, bira ji bira dûrkin , hima va pismamê Hasso li vire û mala birê wî li (sêbînêye) , malbat kirin di nêvî , hin li jor hin li jêr .

_ Kekê Enwer te ha ji mala bavê min tine li gundê Hatxê ? Hessîna pirsî .

_ Birastî riya min bi Hatxê neket , lê hayê min ji wan heye , tev rehetin .

_ Çilo mero nikaribe here malbavana , Hessîna bi kerb got .

_ Dibe îsal dîsa gorişme hebe , Enwer dilê wê xweşkir .

_ Xwedê nehêle ji Kemal û hevalê wîre ev millet bindest û belengaz kirin , Mihemed got .

_ Enwer kenî got : Hîn bisrde jî bavê min navê Enwer li min kiriye, poşmanbû , lê çû.

_ Mihemed kenî destê xwe li piyê Misto xist got : Misto jî navê Mistefa Kemal li xwe kiriye .

_ Misto beşîşî , berî bersiva xwe bide ,
Enwer peyivî : Na heyra , şensê Misto
heye , dibêjin mirovekî kurd navnas
derketiye binavê Mistefa Berzanî ,
Misto binavê xwe şadibe .

_ Raste, me ev nav bihîstiye , hûn
digerin , hûn dibihîzin , ev mêrxas li
kubû heta anha , Mihemed pirsî .

_ Dibêjin li nav Urosbû , li Mosqoyê ,
piştî Ebdilkerîm Qasim rêjîma qeraliyê
xist li Iraqê , dibêjin şand dû Berzanî _
serokê Kurdê Iraqê .

_ Hêjaye serokê hemû kurdabe
Mihemed got û pirsî :Ev ji ku hûn van
tiştan dizanin lo ? . Ma hûn dirin nav
kurdên Iraqê ?.

_ Erê bavo , berî demekê em li Zaxoyê
bûn.

_ Berê em jî diçûn Mûsilê , lê anha sînora
asêkirin , xwe kirin dewlet , Mihemed
got .

_ Êh , dora me tev sînorin , em di
zindanek mezindene , Enwer bikerb
got.

_ Cem we çawaye ? Mihemed pirsî , kes wek Berzanî li cem we jî tune ?

_ Li cem me milet bi piraniya xwe di xewdeye , piştî şoreşa Şêx Seîd û Seyid riza, Turko dest daniye ser milet, Turkiya xurte ji ber di paqta Nato deye , wekî din zilm û zora axê kurda ji heye , lê dibinre , xortê zane peyda dibin , Enwer got û hilmek kwîr li çixarê xist .

_ Bera xwedê nehêle , Mihemed got : Bine kuro em li ku û Misir li ku, tu dizane ku mamostê vî gundî Misrîye . Me dixwin , me diguvêşin wek çêlekê bidoşin , em wi bi nan û xewdikin , disere ji polisyê li medikin .

_ Kî dizane , dibe mamostê we , rehê wî kurdbe , dibe yek ji nevyên Selah dîn be, serekê dewleta kurd ya Eyûbî . Enwer bi ken got .

_ Silav sifra hazire , Mihemed got , gotinê me xweş û giringin , lê şev dereng ket û hûn westiyane , va xewa misto û Yehya tê , rabin xewkin û sibe emê ji xwere dîsa deynkin .

Sibê zû mêvan şiyarbûn , ji ware sobe pêxistin , hîn çixare dipêçan qehwa şêrîn hat berwan , nebgelekî taştê hat danîn : Hêkê qelandî , helaw , hun gov , penêr li gel qorîk çayê û nanê tenûrê .

Piştî taştê Mihemed got : Enewr beg ka tûtina te çawaye û bi çiye ? dibe em ji tere kirîndarna peydakin , jiber tûtin qaçaxe û hiştina wê ne duriste , ya ez şaşim ?

_ Na ezbenî , gotinê te di cê xwedene , çiqas zû em bidin û xwe karkin çêtire , karê me lezê dixwaze , wek ku dibêjin “wext ji zêre” , Enwer hinekî ponijî , destê çepê diser enya xwere bir û anî û got : Ji bo buhaya tûtinê tu dizane , lê ev tûtin ji sinifê pake .

_ Mihemed hinekî ma û pirsî : kîlo bi heşt wereqa başe ?

_ Enwer di serê xwede ew pere beramberî perê Turkî kir , got bi hevta jî dibe .

_ Mihemed kurê xwe Issa şand , gotê her lawo ban kirîvê xwe Emînko bik .

çixara xwe hîn nekişandbûn Emînê
Rihê silavkir û rûnişt .

Kirîvê Emîno tûtînin baş li cem
mêvanin min heye , keremke lê binere
hîn wilo Mehmûdê Seyid ket derî .

_ Va hevbeşê min jî hat, mine min digot
ezê bişînim dû , mêrê çê li ser navê xwe
tê . Tûtîne nerîn kişandin ketin bazarê .

_ ê ka hûnê bi çi bidin ?

_ Mine kirîvo hûn ji malêne , tu kirîvê
mine û Mehmûd pismamê mine , berî
hûn bên min ji camêra pirsî , ji minre
gotin tu dizane , tûtînin hêjaye heyşt .

_ çend kîlone ?

_ Dora pênsedî heye , Enwer bersiv da .

_ Karekî mezin jêre divê , Mehemûd got
û li hevbeşê xwe nerî , lê tiştêkî rehet
tine , av bi tenha xwe nare zik . divê av
bi dewlê Ji bîrê bê kişandin , bîne mal ,
têxe tasê , hilde ber dev , gulp bi gulp
vexwe , Mehemûd got û bi destê rastê
zendika çepê rastkir û gotin
berdewamkir : Wekî din dem zivistane ,
xelk giş bê tûtînin , çixarkêşek wê têra
xwe bikire , ev gundê dora me besî

mene wek : Nêf _ Elîfero _ Sêhremka _
Melesibat _ Girbêjing _ Niqare _
Kevrêsipî _ Temoya _ Qotkê _
Girdêwan _ Girzîn _ Xirbê şêx ê
qerqatya _ Xirbê kûtê _ Qoşanê _ Bîra
bazin _ Kêstek _ şidî _ Kevrêsipî yê
Ferzen _ Kotya _ Topiz _ Hacînasir _ ji
xwe Girsor me negot , sê çar roja emê
tevdî bifroşin , lê divê em xwe
miqatebin ji gumrikê .

_ Yehya kenî gotê : ti distirê ti tewîne ,
tevde kenîn .

Lê pere , heta em bifroşin , Emînkê
Rihê got . Teva li hev nerîn , Enwer tilya
mezin ya destê çepê xist bin çena xwe û
tilya din da ber devê xwe , serê xwe
hejand got ne problême , tenê ji we
dixwazim hûn hinekî bilezînin , em deh
siwar qaçaxçî di nav çavê gund dene ,
ma te go çi birakê Misto ?

_ Ti dizane begê min , gotinê te biserê
xwene .

_ Bi xwedê ezê bêjim , ez bixwe
nikarim, gişa li Emînko nerî , beşişî li
çavê Enwer nerî gotê : Beg te bala xwe

dayê ku hevalê min û hevalê te bi cavekîne , tîq tîq bi civatê ket .

- Jiberêde bav û kala gotine : Ne lişûfa zilama biner, ne li çermê gê , hevalê min Misto leşker di sînorde xistin qelaqê Yehya bi beşîşandin got .

Ti dev ji qeşmeriyê xwe naberde Emino , Mehmûd got û ji bo kenê wan bibire , got hema emê ji Girsor dest bi firotinê bikin .

_ êvarî werin tûtina xwe bibin , Enwer bihêdîka got .

Roja din tîrêjê rojê xwe berda ser riwê zemînê (erdê) , pêre jiyan nûjen dibû , bi hizkirin gundya ew tîrêj himêzkirin , piyayên gund li ber dîwara civat çêkirin, kal û pîra xwe dan ber rojê , hêviyên wan bi jiyanê xurtirdibûn , xwîn di damarên xortade bi xurtî gerî . Rojê germî da gund tevî , dilopên avê hêdî hêdî ji serê bana dihatin xwarê , xanî di werivîn .

Enwer beg û hevalên xwe hesp derxistin derve , li bakurê Gund kêleka mala Simko kombûn , fir fir bi hespa diket , hustê xwe nêzîkî erdê dikirin û

hildidan , nigekek hildidan yek datanîn
wek dîlanê bikin , teryê Xwe çep û rast
dihejandin , xwedyên wan bi rişmên
wan girtin , destê xwe diser wanre
dibirin û tanîn , carna dest li singên
hespa dixistin , wek jîware bibêjin
bêhna xwe firekin .

Bi deha gundî mêr û zarok li wan
dinerîn.

_ Bala xwe bid kelha Mardînê , Hesen
axa got û li Enwer beg nerî .

_ ê , eger ne ev sînore gemarî ba , minê
bi yek tûşê û bê rawestandî berê xwe
bida Mêrdîna şêrîn , yekî jî hevala got .

_ Sînor derdê herî mezin û girane bira ,
ev sînore drûstkirî (destgird û dest
çêkirî) Enwer bi keser lê vegeand .

_ Heyra Mêrdîn dûre , lê bender vane ,
wek dibêjin: Va şar û va mişar , ka mine
bê kî jî we siwarvane , gundîkî jî wan
xwest .

_ Ser sera bira , Enwer got û wî û hevalê
xwe şerval xistin bin potîna , êlek
rastkirin, şifqe asêkirin xwe avêtin ser
hespa , li dor hev çûn û hatin , bûn
rêzek . Agedarbin , dengê hat : yek dû

sê , teva ling li zikê hespa xistin û
qoşkirin ,ava ser bêndera li ber lingê
hespa dihat pijiqandin , giyan serê zada
û wek berqê vegeerîn , hespê Enwer ket
pêşiya wan û bînera (nerîn van) bi
çepk çûn pêşiyê .

Piştire teva berî dan newala tije ava
lehyê li bakurê rojavaê gund , bi firça
hesp şûştin , wilo dîtîna pîra Fincê û şêxa
kermêti, li ser rêxê dewara şerdikin .
Fincê teneka rêxe di destê dibêje şêxa :

_ Nebxêr ji tere , niza ti jmere ji ku
derket , ez nema ji ber te debardikim ,
tu hîn deh saliye û te rêx li vî gundî
nehiştîye .

Tîq tîq bi zilama ket , yekî ji wan got :
Xwedê me bistrîne , em nebin sebebê
(hoyê) tu şera gidî , wê xelk bêjin ji bo
rêxê hespê qaçaxçiya gundî rabûn hev .

Enwer serê xwe hejand got : Gelî bira ,
dikeve serê we ku li şam yan li Enqerê
Li ser rêxa şerdikin , bê goman na , ji
ber rêjîm ji wanre jiyaneke nazik
peydadike , bala xwe bidinê , derdê gelê
me li binxetê wek derdê meye li
serxetêye , yanî rêjîma şamê û rêjîma

Enqerê yek polêtîkê tajon beramberî gelê me , tu cawazî nav mede tine . Milet livir wek milletê me li jor belengaz û nezane , dire camyê bidû melêde bê deng limêjdike û bi şev dirin oda axê şevêrkê xwe liser pîrebok û reşkên şevê û cina dibihêrin, derdê me kûr û girane .

Roja din piştî nîvro Enwer û Misto û Yehya û Mehmûdê Seyid û Simko li oda biçûkbûn , Misto û Mehmûd beramberî hev rûniştin. Misto digot Mehmûd : Ma tijî wek Enwere ? ma tu wek Enwer tê ? û go çelip şeqamek li alyê çavê kor xist, tîq tîq bi wan ket , kenê Simko bi ser yê wan ket .

_ Mehmûd got Misto : ma tijî wek Yehya ye? ti wek Enwer mêre ? şeqam avêt çavê Misto aliyê kor , wilo dengê ji hewşê hat , Simko li pencerê nerî , dît leşker derbasî hewşê bûn , berê xwe da Enwer û got : Isker hatin .

Enwer çengbû , perde hêdîka da alî,dît reste , lihevketin nema zanîbûn wê çibikin! Enwer tiving ji dîwarê bareş hilgirt , zîvirî xist bin cila , derî vebû ,

isker ketin odê , piyê wan girtin ew birin , Simko da dû wan , dîtin hevalê wan li hewşa oda axê tev girtine . Ew xistin cêba û birin hebsa Qamişlo , wê şevê dîsa berf hat , gundî gelekî liber wan ketin , meha wan bûrî gundiya dîtin Enwer û hevalê xwe nêzîkyê li gund dikin , wek tabûra leşker rêz , yek bi dû yekîde û Enwer bi bazdan serkêşiya wan dike , berfa şil dibin lingê wan de dibû av . Bi berdana girtiya , kêfxweşiyê wê şevê girt bi ser gundde . Simko silav li Enwer û Misto û Yehya kir , ew jî çûn riwê wî . Simko li wan nerî û gotina bav ya diho , dema pez li ser bêndera diçêrandin hate bîrê . Bavê Simko jêre got : Ev belengazana bi xwe û hespê xweve li van sînora dan , zarok û jinên xwe bi cî hiştin , ji bo piçek qezenc bikin, hatin girtin , pere û keda wan jî çû û gelo wê çiqasî li hebsê bimînin . Xwedê mala wan wêranbike , rojek xweş me nedît, tev zilm û zor , kuştin û girtin . Van gotina cihê xwe xweş di mêjyê Simko de kolan .

Roja din bi taştîyave , mêvana xatir
xwestin û gund berdan . Ewbû û nema
careke din ne Enwer beg û ne
qaçaxçiyên wek wî hatin gund,
diyare kaxet bi wan mohrkirin , tirs
diwan firandin , sînor asêkirin . Lê
Simko hiç ew jibîrnekirin , her
çavnerîna wan dikir , ji ber mesela wan
girêdaye bi sînorekî tirs û zehmtve ,
nexasim ev sînor bûye kelemek dinav
wan û mala xalanê wîde .

Rojên adara bedew , xwe berdan ser
gund, zevî kirasekî şîn lixwe kir ,
minminîkê renga reng bi çalakî ji gulekê
difirîn ya din , çûk û çivîk bi stran xwe
berdan nava biharê . Zivistana giran û
dirêj malavayî kir (koçkir) jîyan
vegeriya moristana gêrika , mar
şiyarbûn ji xew .

Li ber dîwarê mala Simko aliyê rojava,
zîlamê gund kombûn bi xar û firing
dilîstin , ji wan wirde zaroka bi xar û
bişkrok dilîstin .

Kaleki mezin , sala pişt lê tewandibû
ji wêde dihat , giya rastî wan rawestiya,

nerî nerî û xwest bi riya xwede here , lê yekî ji lîskvana jê pirsî :

_ Ha kalo , te ev çele jî bûrand , heta çelekî din xwedê mezine û biken jê pirsî, ma tu bixar û firing nalîze ? .

Kalo serê xwe hejand û di zikê xwede bi yê xort kenî : Erê birazî , rojekê ez wek te û anha bûm , xortekî xurt û bedew , sala ji dara min xwar , kurm ketin dara min , buhara min zerbû , buhar buhara weye , lîskvana teva guh li gotinê kalo kirin , bala xwe bidin xwe û wan zaroka, kalo gotin berdewamkir , demek wê bê , wê ew di cihê wedebin û hûnê di şûna medebin , eve jiyana wek lîska zarokaye û kalo nig hêdî hêdî avêtin û pêşve çû . Li gel ku gotinê kalo dijwar jî bûn , lê dîsa tev vejeriyan lîskê.

Bavê Simko , bilez ji wirde dihat , ban Simko kir , gotê : Wer lawo , ez û te emê van berxa derxin çolê , dem buhare , gunehin di wî xanîde genîbûn .

Simko jî wek bavo rahişt darekî û da pêşiya berxa û di sikakê Nava gundde berê xwe dan qubleyê gund . Li binya

gir kêleka xirbe , dubistan tijê zarok û hewar hewara qutabîkî dihat, mamoste bi zir darekî , yekî ji wan felaqe dike .

_ Yabo çima lêdixe ? .

_ Ev bêbavê Misrî , mamoste Ehmed zarok kuştine, karê wî eve , kûçik bav . Em li ku û Misir li ku, bi navê yekityê me dixun , piştê bav li kurê xwe nerî û bi hêvî gotê : Sala bê tijî here dubistanê.

_ Ma wê mamosta li minjî xe ? .

_ Na lawo , tu bi aqile li te naxe , ev mamosta dibe bicehime , yekî din were .

_ Erê yabo ezê herim dubistanê .

_ Tu dixwaze here ber melê ? wa mele Cemîl , zaroka fêrî quranê dike , tijî va çend meha her , jibo sala bê tu here medresê tu xurtbe .

Berx birin çaboya piştê bavê wî ew hişt , gotê te dengê mele kir berxa bîn û wer . Kar û berxa serê xwe ji nav zêd dernexistin , car carna hinek ji wan diçûn newalê av vedixwarin , teyrek li ezmana bilind difirî , Simko lê dinerî , çend kes li ser gir li bin nîşanê bûn , Simko li hêlînê çûka digeriya , geh bi avê dilîst wilo dem derbaskir .

Roja din bavê Simko ew bir ber melê ,
derbaskir nav zaroka, mele cizû ema da
Simko wek hevalên wî , piştî Simko
rûnişt hêdî hêdî li dora xwe nerî , xanîkî
kevnî nizim , pûş reş , beşt rizyayî ,
pencerak biçûk di dîwarê başûrde ,
kopalekî dirêj di destê melê de , hildida
jor , dadixist jêr. Bedranê lawê melê
awir ji Simko veda , wek jêre bêje berî
demakê te ji konê xwe bera min dida ,
îro ti hatiye mala me û ber destê bavê
min . Dengê melê zarok guhdarkirin ,
dema jiwana xwest bidûde bixwînin,
piştî got : Sibe divê hûn vê ayetê Jiber
bikin , xwedêyo ê jiber neke , hûn kopal
dibînin , çavê zaroka tevda pevra ketin
kopal . Rabin herin malê xwe , mele got
û dest avêt darê xwe , ji ber ku mele
binigekî bû darê qalind xist bin çengê
rastê û nigê çepê avêt .

Dema zarok derketin li azmana kesk û
sor û zer (pelke zêrîne) dîtin , Simko û
hevalê xwe bazdan û bihevre
vegerandin : Kesk û sor li mala me mişk
û mar li mala we .

Siba roja din diya Simko qeymax jêre danî ser nanê tenûrê û çû çöçikek dew jêre xist tasê û gotê : Lawo bixwe û her dersa xwe , lê bala xwe dayê ku kurê wê xwe pelû nake bo çûnê . Destê rastê danî ser serê wî gotê : Kurê mi piştî tu were (bê) emê herin bêriyê, Simko serê xwe hejand li dê nerî beşîşî di çavê wêde yê şîn hiskirin dît .

Dema zarok derbasî hundirbûn , dîtî meke bi qerpkî nanekî girtiye û tasa dew li bere , guh neda hebûna zaroka nehişî xwarin berdewamkir , dew bi ser simbêlê û riya melêde hat xwarê , zaroka dibin çavare lê dinerîn . Mele tas da alî , bi zendika çepê dev paqijkir, qutî derxist çixarek pêça , pêxist û pirsî : We derz azber kir ? , zaroka bigiştî bersiv nedan . Simko û Birahîmê metka xwe li hev nerîn tîq tîq bi wan ket , mele kopal avêt wan . Simko sê çar roja hat ber melê bêgo tiştêkî biser hevde bîne . Ne hij hundirê melê kir û ne hij kopalê wî kir , dema bavê wî naskir ku kurê wî tiştêkî bi ser hevde nayne gotê : Baştire ti here ber berxikê xwe .

Nîro şikestibû , limêjker hîn ji hev
bela nebibûn , dem payîze xelkê
çavnerîna barana dikir , çend keçika yek
ji wan xuha Simko Bedîa bi hiqê dilîstin.
Simko zîzok tajot , zîzoka wî têlek û
devê qotîkê bû , ji alyê riya gundê
Kotiya muxtarê gund Ezêro nêzîkî li
gund dikir .

Ezêro çî pihlewane mine wa peya ji
Amûdê tê , serê wî di berde , ji vir heta
Amûdê çar seet rê dikşîne , Ibrahîmkê
Hemo got .

_ Ma ku ne pehlewana jinka bimêr
(Fedîla) direvand , binxet dikir Cemo
got .

_ û law jî pêre , bikin Helîmê Evdîko
vegerand , wilo Izêro giha , silav da ,
xwest derbasbe , lê civatê ew sekinand .
Ti ka were çixarakê bikişîn û piştê her,
Fedîla na xeyide , Sebriyê Seyid Yaqûb
gotê û bi dengêkî bilind kenî . Bêje çî li
Amûdê heye çî tuneye ? ! .

Izêro rahişt qutya tûtnê , bi dengêkî
şikestî got : Li Amûdê tiştê nexweş
hene. Diho êvarî , agir bi Sînemê ket , bi
diha zarok û xort mirin , millet tev bi kul

û xeme , bajar reş li xwekiriye .
Mihemedê axê bi diha zarok rizgar
kirin , xwe kir qurban bo rizgariya wan.
Raste şevê din agirê wê hilordikir di
giya ezmana yeki ji guhdara
diberxwede peyivî .

Bêdengiyê bi ser civatê girt , hêsir
(rondik) ketin çavê wan . Yekî ji wan
kelê ew hilanî nema karîbû hêsrên
veşêre . Zaroka bi hissa xweyî bilind
naskirin go nexêriyek heye , lîsk berdan
û çavê wan ma li koma zilama , lê civat
yeka yeka bela wela bûn .

Siba roja din gundiya mêr û jin berê
xwe dan Amûdê , axe bi cêba xwe ,
gundî hinek bi ereba , hinek bi biskilêta
û hinek peya dan ser rê .

çend roj navêde bûrîn , şevê Hilalê
Botî li gel xortekî hatin gund , şandin
pey dost û hevalên xwe , derî û pencere
qepatkirin û tembî li kevaniya malê
kirin ku kesî derbasneke û miqatebe .
Hilal hinekî li ser rewşa politikî peyivî
û gotin da hevalê nenas .

Gundiya li devê mêvan nerîn û guh
miç kirin , mêvan pênuş ji ber xwe

derxist û çend gotin bi dû hevde li ser rûpelekî danî , serê xwe hilda li civatê nerî piçkî beşişî û got :

Gelî biraya emê hinekî liser rewşa millet rawestin , hûn dizanin îro roj me sînga xwe xistiye singa axa , birastî em bêjin hîn ji me xurtirin , ji alîkîve axe li pişt hevin , şêx û melê me bi piraniya xwe destekin ji wanre , hevalê yek kozikêne . ji alîkîdive , rêjîm wan di parêze û alîkare ji wanre . Wekî din millet nezan û tirsokê , zîlam û peyê Axe hîn zorin . ji bo van hemî tiştê divê em bi zanebûn û bi şiyarî bixebitin dest bidin hev , hevala çêbikin û millet şiyarbikin bi zanebûn . Lê divê em bawerbin ku rojên li pêş wê jimerebin , fîodalî wê hilweşe wek sîstêmek li nav gelê kurd û dan û standinê (sîstêma) "bavitî" wê bê rakirin .

Wekî din rêjîmên serdest polîtîkeke rasîst (şofînî) dijî gelê me tajon , nexasim piştî vegera berêz Mustafa Berzanî ji Moskoyê û xurtbûna rola kurd di iraqêde . şofîniyên kevneperistin ereb dixebitin bo têkdana

wan gavên hêja yê ku cenîral qasim pêkanîye .

Rêjîma bayar _ menderis _ li turkyê bi dehan xortên zane û neştiman perwer xistine zindana , û livir li Kurdistana sûriyê mekteba didwa ya hukmet mîna bi deha heval girtin û avêtin zindanê . Bi zanebûn duho sînema Amûdê şewtandina wek karekî şofînî , bi deha zarokên qutabxana birin sînemê bi armanca alîkarya şoreşa Aljîrê û şewitandin , gunehê wan tenê ewbû , ji ber ku kurd hatin dinê û bajarê kurdaye, rêjîmên serdest tev îro ji me ditirsin .

Hinekî rawestiya , çixarak pêxist got : Dibe pirsê we hebin !.

_ Te got piştî vegera Berzanî şofînîyet xurtirbû , çima ? yekî pirsî .

_ Mine bira , mîletê me li vir û li serxetê û li iraqê û li îranê , yan li her derê yek milete , welatê me Kurdistan hate perçekirin piştî şerê cîhanê yekê . Xurtbûna kurdê Iraqê , xurtbûne ji her kurdîre li her perçekî çimkî pirs yeke . Wekî din dema rêjîma komarî di

destûra xwe de benda sisyan dibêje :
Ev welat yê ereb û kurdaye , bayê
rizgaryê sînore drûstker derbasdike û
hemû perçên kurdistanê hênik dike ,
dijmin dibizdê ji navê kurdistan .

_ Başê Berzanî çilo û çima çû Mosko û
îro li kwêde dimîne ?

_ Piştî şerê didwa du komarên
dîmokratîk hatin sazkerin bi alîkariya
sovyetistanê , lê mixabin piştî derçûna
leşkerên sor hêzên şahîşah bi alîkariya
inglo - emerîkana ew komar
perçiqandin , paş salekê ji çêbûna wan ,
serokê Komara mehabad qadî Mihemed
û hevalên wî hatin bi darvekerin ango
komara Mehabat bû qurbana yekem ya
şerê sar .

Berêz Mustafa Berzanî wê demê serok
leşkerbû , berî da Kurdistana îraqê û
dema lê teng hat , li gel pênsed şervanê
xwe berê xwe da Sovyetê û bi şer li gel
hêzên leşkerî yên îraqê , îranê û Turkyê,
çemê Arasê qutkerin û ketin erda
Ezerbêcana Sovyetî . Deh sala ma li
Soviyetê, dema Qasim hat şand dû , jê
xwest vegere . Berzanî û hevalê xwe

hatin Tişkoslovakya ji wir hatin Misrê
cem Nasir û vegeerîn , partî Berzanî
hilibijart wek serok , îro roj meqerê
polît_bîro li bexdêye .

_ Te got dema çûn sovyetê pênسد kes
bûn , çend kes vegeerîyan ?.

_ Bêguman , ew pênسد têkoşer li xwe
sê qatbûn .

_ çima ev welat ji me ditirsîn ? yekî din
pîrsî .

_ Ne me got , dema gelê me tişteki
bidest bigre li îraqê , rêjîm ditirsîn ku
kurd welateki çêbikin , piştê em
jibîrnekin ku kurd li sûryê roleke mezin
lîstin û dilîzin , Ibrahîm Henano ji meye
, Yûsêf Ezme şehîdê yekem li meyselûn
dijî firensiya ji meye , çiçeklî û Berazî
kurdin , serok leşkerê berê Ebilbaqî
Nîzam eldîn kurde , Mihemed Alî Abid
yekemîn serok komar kurde . Wekî din
pêlê dîmokratîyê Sûrî himêz kir ,
nemûne Xalid Begdaş sikirtêrê partiya
komonîst endamê komîntêrn , yekemîn
car li roj hilata navîn dikeve parlamînto
û em jibîrnakin ku ewjî kurde .

_ Heval ji kerema xwe , hinekî ji mere li ser girtina hevala bipeyiv , Selîmê Hacî Hesso ji berpirsiyar xwest .

_ Hevalê birêvebir herdû tilyên destê çepê xist bin çena xwe , hineki bîr lê kêr û bi diplomasiyet got : Pirrê hevala hatine girtin , wekî din tu informasyon li ser wan hîn neketine destê me , hêvîdarin nêzîk dengûbas li ser rewşa wan bi dest me kevin, gerek hûn li xwe miqatebin , pirs li ser van mesela hûn dikarin dûvre ji hevalê Hilal bipirsin .

Paş demekê , Hilal şevêkê dost dîtîni ji wanre got : Heval hatin berdan , lê hinekî pevketin dinav wande çêbûye .

_ çima ? bo çi ? xortekî bilez pirsî .

_ Hevalê me ne yê pêşîne ku pevdikevin , karê politikî wisaye .

_ Raste , lê pirs ewe çima rabûn hev piştî ku hatin girtin ?.

_ Raste , te li dilê wê da , mine bira , partiya me durîşmin mezin hildaye , doza rizgarî û yekîtiya kurdistan dike . Xuyaye ev durîşmin han zêdî hêza meye , ev tiştaya hevala di zindanê de naskirin, hineka ji wan va durîşma rast

dibînin û hineka ji wan çewt dibînin ,
bo vê yekê Dektor Nûredîn Zaza çû
evropa .

_ Evropa ? millet rahiştin tirimpêla wî di
hilbijartinin parlemêntode , wilo bi
rehetî xebat berda , piştî xwe da welat .!

_ Diyare , ew û heval nema dikarin
pevre bixebitin , dibe hebûna wî li
evropa qezencek be bo tevgerê .

Lê ya xweş ewe , ku meleyek girtin , ji
ber karta kurdistan çêkiribû , dibin dar
û pirsiyarê de , mele bersiva xwe wisa
da : Biwe xweşe ku we welatê me
birastî bindest kiriye, lê bi we girane ku
min çend xêzk li ser rûpelekî xistine .
Ev dide zanîn ku rastî ya herî xurte û
hûn jê ditirsin .

_ Başê heval , berî çend roja , we da
zanîn ku şêx û mele hevalbendê axane
ev çawa tê ? yekî pirsî .

_ Pirsî te ciwane , bigiştî ol (ayin) di
çarçê berjewendiyên kevneperstande
dixebite , çî derebeg û fiyodal çî dest
rêjîm . Lê em ji bîrnakin rola şêx û mela
di tevgera netewî ya kurdde , ji ber şêx
û mele wek zanyar û zanayê kurd pîrr

caran bûne rêberê gel , nexasim zango û
instîtût (peymange) nehatine vekirin li
welatê me . Gelek navê mezin ji nav
wan derketin , nemûne hozanvanê
nemir Melê Cizîrî , şêx Saîdê Pîran
serokê Serhildana 25 an li kurdistana
bakur hate bidarvekirin û her weha . Ol
wek îdîal kevneperiste , lê zor neştiman
perwer derçûn dinav rêzên şêx û
melande , ango mizgevt pêşemîn
qutabxane ku şoreşgêrên kurd jê
derketin .

Meha gulana ciwan cilê rengareng li
xwe kir , çol xemilî ji gul û kulîlkan ,
xuşxuş bi zada diket , şivên genim û ceh
çep û rast dihejiyan di bin bayê nermde.
Zerbûnê roj bi roj avête tayê nîska ,
keriyên pez li şûv û devê newala
diçêriyan , dengê stran û bilûrên şivana
xweş dihat bihîstin , rêsîvana li devê
newala rêsî dirêstin ji lavlavk , nefel û
giyayê Hema reng .Tevda çavnerîna
hatina paleyê (çinînî) dikirin . paş çend
roja , gundya jin û mêr , dest bi çinîna
nîska kirin çi bi desta çi bi das û
qalûçka , dixwestin zû xwe ji nîska

xelaskin berî ceh û genim hişkbibin .
Simko wek hemî zarokên gund bi desta
ta bi ta nîsk di çinîn , carna qeflê biçûk
bi dû palevaniyade tavêtin ser qeflên
mezin .

şevê bavê Simko bi kêf ji odê
vegeriya , got : Mizgînya min li we , îsal
hûn rehetbûn ji çinîna ceh û genim .

_ çima ? qey te palevanî girtin ? jinê
pîrsî .

_ palevaniyê çi ! îsal kes nare paleyê ,
dibêjin îsal derase wê bê gund.

_ Derasê îca çiyê rebenê ? .

_ Derasê mekîna zadaye , dibêjin
hertiştî bixwe dike , kengî hat emê
bibînin .

Paşî heftîkê , rojekê ji rojên hezîranê
xwedî derasê çadir li ser benderê
gund vegirtin , siba din derase (patoz)
hat gund, ji rojavayî gund dest bi çinîna
zada kirin .

Kes di hundirade neman , tevde bûn
temaşevanê derasê , serî li şifêr
mezinbû , xwe dît jeneralek yan
pîlotvan , berê derasê da gundiya ,
nêzîkayî li wan kir , zîvirî ket serê zad ,

rawestiya , tablî gerand dest bi çinînê kir , çargav da ber xwe , pûş di dawiya xwere berda , dema zîvirî rastî gundiya, dirûtvan ben kişand çar çewal dirûtî di mezrîbê de hatin erdê . Gundî behitî man , ji wirde pîra Nesîba ango diya şîfêr xwe çitîkî li erdê dixst û digot : Deraseye qeraseya bavê Xelîl şîfêrê teye.

_ Ev çiye bavo ! tiştê wilo we dîtîye, naveserekî pirsî ? .

_ Kuro dawiya dinyêye , şeytan ketine dinyê , ev yek ji elametê qiyametêye , mele diberxwede got .

_ Her daska xwe bavêj , sêwyê bi gû , bi tîqtîq Sebrî got Xeto .

_ Meznaya xwedê xebera teye , mine kuro , mîratê diçine û paqijdike û dixwe çewala .

_ Rehetîk mezin dide xelkê , heta liblib me dida hev û gêre dikir û didêran û serad dikirin , çiqasî bi rehetî tê çinîn , yekî got .

_ Traktor jî derketine , ewjî erda radikin, emê ji van gîsna jî xelasbin .

_ De bes lo , ti rast dibêje ! Mehemûdê Gulê pirsî ? .

_ Welle kuro , ew jê pîrbûne , nema tenê erdê zengîna û axa radike , lê bi pera kî bixwaze kare erdê xwe rake .

Gundî man behitî ji dîtina derasê , ango derasê gaveke nû di jiyana wande peydakir. êvarî diya Simko şûşê lempê paqij kir , lempe tije gaz kir û pêxist . Agirê çirê li axurê dewara li ber bayê kulekê dilîst , fanos pêxistin birin derve danîn ser tenekê kêleka kulêv . şîva wan tolik , sitrîzerk û meyrir bû , xwarna xwe xwarin ne xwarin qîj qîj bi dika odê ket , tinabê du gundî rabûn hev .

Yek dibêje yê din : Ezê pera ji çavê te derxim ya ya netîstek , qey ez qeşmerê teme , zîlam ketin nav wan gotin : çi mesela weye , ka bêjin ? .

Kerîmê qut got : Ez û Xelo rîkevtibûn, ku ez zadê wî biçinim , nehişt em ji xwere karekî bibînin , em man li bende çêbûna zada , îro camêr derase bera nav genimê xwe da û çinî , hûn tev dizanin ez bê erdim , ka ezê çawa zarokê xwe bi salê xim û debora xwe bikim .

Xelo got : Mine bira , netenê ez û te rêkevtin ango lihevkin , bi deha wek min û te nemûne hene . Ne sûtê mine , ma dikeve aqlê we yek tirimpêlê berde û bi kerê here Qamişlokê . Yabo li ser destê civatê yê wek min û te çi ra dîtin em jî wek wan , va deng dire civatê tevî.

Rî sipîkî berê xwe da Kerîmo gotê : Xelo baş dibêje , li gel tê ,sûtê wî tune, jiber kesekî ji me nizanîbû derase heye . Eger te bixwe zanîba tê pêre ev bazar bikiriba ? . Derasê ne tenê îşê te têkda (li hev xist) , lê belê plan û nerînê me tevda guhertin . Zarokê te bi vî karî tenê bi salê nakevin , wê xwedê biqedîne , gundî kêmanya nakin, alîkariyê û zikê didin , îca neheqiyê nex aliyê xwe .

Dema civat li ser dikê geriya , luksê Ronahî da hawîrdor , gotinê wê şevê tenê li ser çinîna zada û derasê hat kirin, zadê kê hatiye çinîn yê kê maye . çewal çend tavêje. çawa derasê kar li wan sivikkir . Hilalê Botiya got : Hûn dizanin ku gotina Kerîmo rastîk têde heye ! .

_ çawa ? kurê Xelo bilez pirsê .

_ Ezê ji tere bêjim çawa ! , mine , raste derasê rehetî xist nav me , lê wekî din kar ta demekê Ji ber gelek belengaz û palevaniya girt , lê li gel vêjî em nikarin bibêjin ku derketina derasa tiştêkî xerabe , hem derasê bingeha jiyana me guhert û hem pêşeroj bi pirbûna wan wê gelek kes qezencê jê bibînin , yê bibin şûfêr yê bibin dirûtvanî yê bibin şêfê xwarinê , yê bibin torneçî , ango şêxmûsê Kerîmo bi tenha xwe dikare sê qat pera derxe , bê ku bav û diya xweyî nuqsan bişewitînin li ber germya tavê. Wê gotinê rehetîk xist dilê Kerîmo .

_ Meznaya xwedê tu bêjiye , bê kî bîra wilo dibe kuro ! Emînkê Rihê got .

_ Erê yabo , hatina xwedyê piskilêta li cem , ne bi derewaye , Turkiyê Hacî Mehmûd di berxwede got û di bin simbêlare kenî .

pif pif bi axê ket , ev dîskusyon (miştemur) ne bidilê wî bûn , ban navmalî kir gotê qehwê bigerîne .

çewt elî bi şîşê Tifik li hevda , cizûka qehwê berê çêkirî bi serde girt , gerand ji axê dest pêkir .

Axe bi xeyd axift : Ev çi felsefa valaye, kengî gotinê bi vî rengî di oda mede hatine kirin, dûre kê rê daye we di civatê de bipeyivin , careke din tiştê wilo ez nebhîzim , nehêlin ku ez li hevkevim , mine ew kesê bi agir dilîzin, bera baş bizanibin ku berdana wan ji gund li ser min tiştêkî nake . Ez dibihîzim ku çend sêwlek _ mêwlek , qeşmer _ meşmer , bi piskilêta tên gund wek Saido Barûdo û kurê Mistê û ksên din , heger min hesabê wan kiriba , bi yek fermanê min nedihîşt derbasî nava gund bibin .Bi tirba Birê Xelo ku mêjîyê min li hev keve ez yekî ji we li ser niga nahêlim , mine ka kîja kûçik qebûl nake xuyaye dawîya dinyêye .

Zilam û peyin axê perîkê xwe fişandin (nepixandin) deng birin axê ku jêre amadene , tenê fermanbike . Civat ma bê deng lê kalekî navsalî û bîrbir , xwest dilê axê xweşbike , berê xwe da xorta got : Ev ode ne cihê van gotinaye , ne

her kesek fêrî du gotina bibe , li odê bêje, axe bi hêrz rabû serxwe berî da mal .

Paş hinkî Hilal civat berda , berî sola xwe li xweke , kalê zemana bi kuxandin rabû serxwe got : Birazî min bigîne malê , bi rêde kalo gotê : Mine birazî tu xortekî zaneye , lê li xwe miqatebe , bi nehênî bixebit, kêfa me ji tere tê , ji ber ku ti xortekî neştiman perwere , gerek hûn xortê vê demê qezencê ji şaşyê me bikin .Yek ji hoyê şikestina şoreşa şêx Saîdê pîran , di bawerya min de ne rêk û pêkî û lezandin bû, di encamde rêjîma kemalî binavê “ dadgeha serxwebûnê “ , bi deha şoreşvan û serhildanin kurd bi darvekirin , divê bi rêk û pêkî bixebtin , divê hûn bizanibin ku hinek ji begler û axên me jehra wan pirtire ji jehra maran. Kalo berê xwe da mala xwe û di berxwede got : Bav û kalê me xwarin , îro roj dixwazin zarwê wan zarwê me bixwin . Hilal di dilê xwede ji xwere got: Mero dibê qey xelk netiştin , lê xuyaye bi dû her navekîre çîrokek mezin heye .

Roja din kamyon li devê deryê mala Simko rawestiya , himala çewalê genim kişandin hundirê odê , xweydan wek avê ji wan dipiçpiçî . Germa havîna xurt, navdilkê Mirîşka ji germa rojê lê dixist . Pez li ber siya dîwara mexel hatibû serî xistibû bin dûvê hev . Bavê Simko , çewalê dawî da karkera gote wan , li hev parkin . Simko misînê avê anî , himala çavê xwe şûştin , derbasbûn çayê vexwarin .

yekî ji hemala qedeha çayê bir ber dev li Simko nerî gotê : Navê te çiyê ?

_ Navê min Simko ye .

_ Navekî ciwane . Simko axê şikakî , dest avêt simbêla xayizma , dîsa li Simko nerî beşîşî gotê : Divê ti bixwîne , yan têjî wek me bibe himal , ma em jî dijîn ! . xwedê em dan dinyê û dinya neda me , hîn çaya xwe venexwaribûn , ew xwestin gotin werin li bende wene .

Simko perda bitentene ji ser kuleka hêwanê hêdîka hilda , rahişt deska ku birê wî jêre ji şarê Qamişlokê kirîbû, hilda ber sînga xwe , berî da odeka ku berî çend deqa hate dagirtin ji çewalê

genim . çû li jora çewala rûnişt , dest danî ser beşteki , dest bir û anî , qeselek pûş ji ber zikê bešta kişand , lê nerî dît çawa demê jê xwariye , bi herdû desta di ber girêka nêvîde şikenand . Piştê ponijî wek ku tişteki xwe winda bike , çarîkekê di cihê xwede ma sar , ma dil kul , anî bîra xwe çawa leşker Enwer û Misto û Yehya dan ber xwe û ew ji odê derxistin , serê xwe hilda nerîna wî ket konê pîrê pîrêde , dest avêt deska xwe û li ser çend xêzk çêkir , di hundirê xwe de kêfxweş bû wê îsal here dibistanê , nexasim sibê wê herin bajêr ji bo foto jêre bikşînin , di wirde dê derî lê vekir gotê : Tu çi dike lawo ?.

Kurê min hiş xwendinê dike , wê bibe mamoste . Wer lawo her mala xuha xwe Hamdîya bêjînga me û şûjinê bîn belkî wî xişî bidrûm .

Siba roja din ji wî serîve îssa birê xwe Simko li ber xwe kir , lûlê piskilêt sar û hişk , Simko bi herdû desta gîdon zeftkir , li newala niqare roj li wan bilind bû .

Xwîna laşê wan baştir gerî , piştî av vexwarin ji bîra Enbara ketin ser riya ziftê beramberî gundê hîmo, her hinekî bayê tirimpêla li wan dixist , dîtin ji alyê gundê Nafkurê , zilamekî Ereb li kerê siware . Ev çi tebaye ?! Simko pirsî , ev şivanekî erebe li şivantyê digere , yekî wek wî li navçe bi zêra peydenabe , ka bê ji ku divire derketiye û ji ku hatiye . çiyayê toros zelal dihat dîtin , ketin bajêr .

Li gel ku Simko , berê çend derba (cara) hatibû bajêrî , lê dîsa bajar tiştêkî nû didayê , lê wî nizanîbû ew tişt çiyê ! . çûn û hatin , qîj qîj, tevger , lez , nenasî , her tişt li vir ne wek gunde : Bêdengî , şînkayî , hevnasî , rebenî .

Li devê deryê fotografîst (wênekêş) Mihemed piskilêt danîn . Risimkêş dibin simbêlare kenî dest diser serê Simko re bir û peyivî , lê Simko hîç tê negihîşt , çimkî zimanê wî nizanîbû , ew bixwe yek ji wan kêr kesên gu ji hundurê Sûryê hatine Kurdistanê bo îş . Simko danî ser sendelîkê , kêsekî reş kişand serê xwe û wênê wî girt , dema

risim derket çavê Simko hingê şînbûn baş nedihatî dîtin , rismkêş kenî dîsa tişteke got .

Wê salê mamostayê Misrî nema hatin welêt , mamostakî hemwî hat gund , bavê Simko ew bir qutabxanê . Mamoste ew xist nav rêza zaroka, derbasî hundir kirin . Zarok tevde di yek odêde dixwendin, ji sinifê yekê ta pêncan , zarokê mezin mamostayî li yê piçûk dikirin , du textereş hebûn Simko cê xwe li ser masakê Girt . Mamoste hat cem qutabxanên sinifê yekê, dest bi gotinê kir , lê kes tê negihîşt . Simko di dilê xwede got ev çi zimane , çima ez tê nagihim ? mamoste li Simko nerî û pirsî, lê Simko tê negihîşt, serê xwe ji şermî berda ber xwe . Dîsa mamoste , bixeyêd pirsî , Simko li hevket , tê nagê , xwest bigrî , lê qutabyekî mezin jêre bi kurdî gotê : Mamoste dibê navê te çiye ?
_ Simko .

_ Mamoste serê xwe hejand , serê darê xwe li masê da û çû ber textereş .

Ew roj çû , roja yekê ji destpêkirna programeke dûr û dirêj . Simko vegeirî

malê lê kêfa wî lê şikest , çente danî bi pojandin .

_ Çi heye lawo , qey hineka li te xistiye ? dê pirsî .

_ Simko serê xwe bi jorde hilda .

_ Naxwe çi heye kurêmi ? te çiqasî dixwest here dibistanê , tu çima xeyîdiye ? ka ji diya xwere bêje , ez qurban .

_ Ev çi zimane ? Simko pirsî .

_ Zimanê çi lawo ?.

_ Mamoste ne wek me di peyive! . em tê nagin , hevalê min jî ténagin. çima ? Simko pirsî .

_ Xem nake lawo , xwendin bi zimanê wane , wa birayê te , fêrbû û çû şar bixwîne , têjî fêrbibe . bêhna xwe firebike .

_ Ê erê çima , xwendinê bi zimanê me nabêjin ? ji me dipirse û em nizanin çi dibêje .

_ Nebxêr , li serxetê bi turkî derz didan û li vir bi erebê didin . em çi karin bikin lawo , çi di destê mede heye tijî wek hevalê xwe , mane hemû wek tene .

_ Gotinê dê dilê Simko xweşkir , got erê yadê : Zarokê Girsor û Nêf û Kotiya hemû wek minin , ew jî bi zimanê mamoste nizanin . Simko got û çû kabê xwe derxistin û lîst .

Roja didwa Simko ji dibistanê vegeerî diya xwe agihdarkir gotê sibe xwarina mamoste li ser meye .

_ Çi zû lawo ? hîn diroje te neqediyane . Bizorakê em ji dora birê te rizgarbûn , îca dîsakê her roj wer xwarina wî çêk !

_ Êma sûcê mine , wî ? Simko vegeand.

_ Başe lawo başe .

Roja din Bedîa xuha Simko , alî taştîya mamoste nêzîkî dibistanê kir , tepsikek mast , ser tije qeymax , hinek nîvişk , du hêkên kelandî , qorîk çayê , du nanê tenûrê . Birêde pêrgî gundîkî bûn , lixwarinê nerî bi dilekî şewitî got : Em têr dew venaxûn ev segbavana qeymax û nîvişk dixwin û hîn neqayilin .

Firavîn jêre mirîşk danîn ser girarê , her weha şîva wî jî îvarî birin .

Êvarî diya Simko , got : Îrojî em ji dora xwarinê xelasbûn heta careke din xwedê mezine .

Du sê roj bûrîn ne bûrîn Simko , got :
Mamoste pênc wereqa dixwaze , bavê
wî tûre bû got : Ev segbavana nizanim
doza çi lime dikin , xewa wî belaşê ,
xwarina wî dire ber , îca ev çi perene ?!!.

Bavê Simko , siba roja din berê xwe da
qutabxanê û bi zaravekî qels gazin jê kir
, gotê em xwarina te tînin , ma ev çi
perene ?

_ Ev bêşe her zarok divê bide yan nayê
dibistanê .

Êvarî bavê Simko , ev pirs di civatê de
danî berçavan , piraniya civatê
piştevaniya wî kirin , tenê çend kesên
fenbaz û oportûnîst (xwe guhêz) dijî
wî rawestiyan gotinê pênc wereqe çine
heta em nedin ?

Bavê Simko got : wan , berî her tiştî
zarokê we narin dibistanê , ya didwa
pênc wereqe tiştekin , em sî çewal ka
dibin şar difroşin ji bo pênc wereqa .
Mihemedê Izêro got : A rast ewe , ku
zarwê xwe nema bişînin xwendinê,
mesele netenê Perene , heta xwarina
mamosta derdekî mezine , em nikarin
zarokê xwe xwedî bikin heta em bêbava

binan bikin û dûre wê zarwê me bibin çî ?. Ma bav û kalê me xwendevanbûn, bera ji mere karbikin sed carî çaktire ji vê xwendina bi minet . pîrr kesa bi vî rengî zarwê xwe bê xwendin hiştin li gel ku dizanîbûn xwendin hêjaye .

Zivistana sar bûrî , buhara rengîn cihê wê girt , bêrîvaniya li çolê bêrîdikirin , şîrê pez pîrr û zengîn , ji ber çol dihat xemilandin ji her rengên gul û şînayî ; lavlavk û qîvar , gonkavirk û tolik , botav û stirîzerk û rîhan û bi deha rengên giya û kulîlk .

Rojekê teraktorê bizincîr hatin gund , bû dema ajotina şûva , raste wê çih li gundiya teng bibe ,lê dem dema rakirina şûvaye wek kalekî got , deh roj zû yan dereng . Her sal vî wextî , havbeşê axê tîn erd tajon , gundî fêrî wan bibûn û zaroka navê (Ebbê) baş nasdikiribûn diçûn bin çadira wî , semûn dida wan . Simko û Ibrahîmê metka xwe Gulê çûn nêzîkî çadirê , Ebbê Semûn da wan , gelekî guh li traktorê nekirin ji ber traktorek zincîrî

kevn li hewşa oda Hisko avêtîbû zarok
lê siwardibûn û ew baş dîtîbûn .

Li vegerê , kûçik hatin wan , bi
bazdan berê xwe dan gund , biserdejî
Avdkê Kijomijo xwe li wan dêhinkir ,
dê gotê ma tu çima çû ber konê xalê
emo Şikro ? .

_ Îca xalê emo Şikro ? mane emo yanî “
ap “ ma çêdibe xalê emo ...

_ Dê kenî , ez ji kûza lawo , xelk dibên “
emo “ Şikro , wan digot qey emo jî navê
wîye va tu fêrî erebî bûye kurê min .

Mala Simko kon li ser benderê bakurî
malê vekirtin , li gel go zarok kêf
xweşbûn bi kon , lê mezin têde
westiyan . Kon danîn, ji ber bavê Simko
, rêkevt li gel Mihemedê Êzêro xanîkî
nû avabike . Karkera dest bi
hilweşandina xaniyê kevn kirin , ax û
pûş hildan ji dora xanî , beştê berê tev
dan alî , kelpîç ji ser kelpîç rakirin , raste
wê xanîkî taze bê avakirin , raste xaniyê
berê kevin bûye , lê bîranîn û bûyerin
têde hatine kirin xemgînî dixistin dilê
bav û diya Simko yên go pir sal têde
bûrandin , têde xatir ji miryê xwe

xwestin , tède zarokê wan çêbûn , bavê Simko , li diya wî nerî got :

_ Tu dizane çend bi min girane xerakirina xanî , bavê min tède mir , du keçê me tède mirin : Zekokê û Rebîa got û kela girî ket qirka wî . Jinê hêsrê xwe paqijkirin , bêhna xwe berda gotê :

Tê bîra te daweta me , roja te ez binxet kirim , dema em gihiştin devê deryê mal , bavê te Seyid Silo rehma xwedê lê be hat pêşiya me serê min maçkir got : Tu hat lawo û teq teqê tiving û demaça diser serê mere . Xweska biwê rojê , ew roj nayên ji bîrkirin , bi wê nîşanê , bavê te ev demaça te pêşkêşî te kir.

_ Erê dinya ! ev dor bîst sala diser wê rojêre dibûrin , her tişt tèn guhertin , bi alî nûbûnê ve diçin , xanîjî wê bê nûkirin . Lê tenê emr bi paşde venagere, mirov wek darê her û her kevnar dibe , dema zarok nuha bîrdibin dil wande go jiyan taze dest pê tê kirin û bê dawîye, lê dema dibe piyaw û jiyanê nasdike baş têdigihê go dinya ji kesire nemaye û namîne , xwedê tenê dizane bê çiqas mirov û êl berî me li van şûna bi cîbûne.

_ Qey bi kude dirin yabo ? Simko pirsî .
_ Çiqas tu guh miçê lo ! dê gotê her ji
xwere bilîz lawo

_ Na , bi kude dirin ? bersiv xwest .

_ Bardikin kurê min , bav bersiva wî da.

Em ketin gotina , dinya nîroye dema
avdana pez û dewaraye , firavîna we
hîn çênebûye , jinê gotê. Zaroka herdû
qantir û mehîn birin ser bîrê avdan ,
piştî avdana pez diya Simko , ji bîra jor ,
bîra av şêrîn û sar ava vexwarinê li ser
mila anî , firavîna karkera danî ber wan.
Piştî firavînê Mihemedê Izêro got : Ezê
ji tere xanîkî avabikim , ku hîna xanyê
wilo kesî nedîtiye, ji îro pêve mala te wê
bibe ode , axe roj bi roj qels dibe, lê ez
ditirsim kelpîç li me kêmbikevin , bera
xort kelpîçin din bibirin .

Bavê Simko , beşîşî dest avêt simbêlê
xwe û got : Baweriya min bi te xurte û
tu baş dizane çiqas tu li ber dilê min
şêrîne , ji bo wilo te ji ber axê barkir , ez
û pismamê xwe Sebrî û bi ereba xweve
me tu vegerand gund , xurtbûna me bi
heve .

_ Mihemedê Izêro kenê liblibî û bilind berda , got : Tu têra xwe heye û qedeha çayê hilda ber devê xwe .

Xanî roj bi roj hat bilindkirin , erebê kelpîç dikişandin , bavê Simko , çend kavir û berx firotin û çû şar beşt û mircaq , derî û pencere kirî , xanî berhevde hat . Hoste beşt siwarkirin xorta pûş kişandin serê bên, têr pûş kirin , baş pêlêkirinê , roja din xortê gund hatin alîkariyê ax bi satla kişandin jor û piştî çend roja , binê xanî seyandin , karekî mezin jêre diva , sê odê mezin û salon .

Axe di nava xwede piç piçî û hinek gundiyên dilreş di bin çavare li xanî dinerîn . Lawê Etto got Recebê : Mine bê lawê Izêro ji Mihemedê Seyid re çî qesir avakir û neqş meqîş pêvekirin , derîkî xanî li bakur dinere û yek li başûr dinere .

_ Mêrik serê xwe xistiye serê axê , heqê wî heye Recebê got . Di wê demê de Simko , li ser tenekê rawestya û bi darekî li oda başûr kêleka derî li ser dîwarê herîkirî nivîsî sal 1961 _ 1962 .

Gundî bûn du bend, benda axê roj bi roj qels dibûn , kes pêre nema ji cûdayî çend rênçber û tirsok , heçê oportonîst dibinre digyan herdû benda , bawerî bi wan nedihat .

Mala Mihemedê Seyid , ket şûna oda axê , havîna civat li ser dika hewşa bakur digeriya û zivistana du hundirde. carna civat li malê hevalbenda jî digeriyan , bêminetî ket nav herdû benda .

Şevêkî ji wan şevê havînê , dû endamên partî hatin gund , bi dost û hevalanre rûniştin li ser rewşa kurdistana başûr rawestiyan , dan xuyakirin ku peywendî nav bera Berzanî û Qasim têk diçe û gunehkarî dikeve hustê regezperest û kevneperestên Ereb , burcewaziya Erebî bi mêjyê Qasim dilîze û goşarê lê dikin , jêre dibêjin wê sor û kurd vî welatî bigirin . Natsionalîstên Ereb roleke qerêj dilîzin di wî warî de bi alîkariya hinek rêjîmin Erebî , diyare ew destkevtinê ku Qasim kirin wê bên perçiqandin û hildan .

Piştire hinekî li ser rewşa cotkariya û gundiya rawestyan ji wan pirsîn ka çi heye?.

_ Cemo got : Rewş başe em xurt dibin .

_ Bavê Simko got : Berî çend sala , şevê Cegerxwîn bû mêvan li oda Hisko , civat geriya rê û rêwanî tenebû , Cegerxwîn got Hisko : Ez çi bikim Hisko tu axê keraye ! wê demê em buhitî man , me digot yaho Cegerxwîn dibê tu axê keraye . Îro em di gotina Cegerxwîn de digên , dem nema bi paşde vedgere , pêşeroj wê ji mere bin .

Êvarekê deng giya gund ku paşî diroja gorişme heye , Turko rêbide. kêfxweşyê dilê gel girt . pîrr kesan , nexasim jin bi sala dê û bavê xwe nedîtine , gorişme ji wan re cejneke mezine , gel wek kulî ji herdû aliyave girt biser sînorde . Ji mêja sibêve Girsorya rê girtin . Bêcirmanî û Cibilgirawî , Kermêtî û Hatxî , Herbî û Omera û herweha , wê şevê Simko wek zarokên din ji kêfa xew neket çava . Di dilê xwe de digot , ezê Fehîma qîza xalê xwe Ferhan û Zûbîda û Mihemedê

Zarwê metka xwe Eysanê bi bînim .
Hat bîra wî çawa bi wanre bi axê dilîst ,
dema hatibûn Girsor , bîranîna ew bir
nav rezê Hatxê û Terê gava bi dû hev
diketin . Sibê zû giyan Doda , gel wek
Gêrikê dilivî , sînor seranser ji xelkê
hatibû dagirtin , te ax avêtiba li erdê
nediket çiqasî çav di dît herdû alyê
sînor , çep û rast , pikpikîne ji gel .
Simko nêzîkî li têlê sînor kir serî hilda ,
ziq li pişt têla nerî , dît çawa yek erd bi
têl û leşker hatiye dûbeşkirin , li
azmana nerî teyrekî bilind diser wanre
difri , xewst bibe teyrek baskê xwe jî
pêre veke bifirê wî aliyê sînor. Lê hat
bîrê ku tenbî li wan kirin gotin : Destê
hev bigrin û hev bernedin , dûr meçin
hûnê winda bibin . Gel bi yek zimanî bi
hevre dipeyvîn , zimanê kurdî bi deha
deng bihevre dihatin guh . Orta wan
çar gav hebûn , vî alî têl wî alî têl
leşkerê Turk di nav têlade bi dara xelq
di tirsandin . Pevre dipeyvîn wek
girtiyê du zîndana . Deng car carna ne
zela dihat , yekî binxetî xwe avêt nav
têla xwest here merivê xwe himbêzke ,

leşker bi dara binav serê wî ketin ,
xwînê pijiqand , millet li herdû alya da
qir , dengê klaşînkovê Turko ew qîr qîr
birî . Geleka lêxistin xwarin û gelek
camêra kêmanî daqûrtandin , gel wek
pêlên derya bi ser hev diqulipîn , piştê
Turko hinekî werîs sistkir , Simko , bi
diya xwere serxet bû . Bêriya lîska
zaroka kiribû , digot qey wê têr bilîze lê
berî hev xweş bibînin leşker ferman da
her yek vegere cê xwe tirs û tîrorê xwe
berdabû şûnê , tirsê ku bi seda sal di
mêjyê kurde hatiye meyndin . Diya
Simko hêsir barandin dema xatir ji dê û
bav , xuh û birayê xwe xwest .

_ Simko got : Çima wilo zû emê herin ?

_ dê gotê , lawo leşker dibêje binxet
bibin .

_ binxet çiye ?.

_ yanî pişt têla .

me hîn nelîstiyê , ev çi têlin , bera
hilînin ? !.

_ Xalê wî Ferhan dest di ser serê wîre
bir û anî gotê : Ev têl xwarzê derdê herî
mezinin yên gel . dema tu mezin bibe tê
tê bigihê .

Lê Simko xwest bi Fehîma û Zibêda re bilîze, lê leşkerê Turk tiving hilda û da qîr , xalê wî rahiştê û avêt wîalî têla . Simko zîvirî ziq nerî rondika (fermiska) di ser hinarkê riwê wîde gindirîn .

Lê dengê fîşeka nerîna Simko birand , gel lezand bi alyê teqînêve , Simko ket nav gel , teva da qîr û girî gotin leşkerê Turkoê Hov , xortekî kurd kuştin ji ber hesabê gotina qumandarê Turk nekir .

Bera xwedê nehêle , gel li herdû alyê têla nerazîbûna xwe diyardikirin , bimre Turko , bimre Turko .

Kêfa wî lê şikest , xemgîniyê ew girt , şahî bû şîn . Ne ewbin û ne gorîşma wa be , diya Simko bi qehr got .

Bênderê gunda hatin dagirtin ji komê pûş , bavê Simko gotê her lawo tu û xuha xwe sêgulîka bînin û werin . Simko sêgulîk wek zîzokê Ajot û li şopa wê dinerî çawa xêzka cihê xwe di axê de çêdikirin . Simko wek bavê xwe rahişt sêgulîkekî û pûş li dora bênderê rastdikir wek ku tê rêkê çêbîke , cencere siwarkirin qantir xistin ber , darek çikilandin di nîvê pûşde û werîsek jê

avêtin serê qantira , ji bo ku qantir xetê bernedin. Simko û xuh li cencerê Siwarbûn û dest bi gêrê kirin , bi wî rengî zêdî hevtîkî gêrê berdewam kir .

Ezîzê metka wan Pero alîkariya wan dikir, bi sêgulîka (ka) didan alî û pûş tavêtin pêşiya cencerê . Cencere ji nişkave rawestiya , peyabin peyabin , Ezîz ji wanre got : Cencere hilda pûş ji nav bivirê Cencerê da alî , got : Cencere (xeniqiye) . Bav gotê her lawo ji mere avin sar bîn , diya wî av ji denê bi çewal pêçayî dayê , ving vingê mêşa di ser serê wanre diçûn û dihatin , carna icacê hev digirt dibû zîzok û dilîst , rewrewk ji dûrve dihatin dîtin , qantira ne ji dil cencere dikşandin , germiyê sistî dida laş û xweydan pêdixsit , qilçixê kayê bi xweydana laş dizeliqîn . ji germê, xewê avêt çavê Simko , dikir di cencerê werba. Bav ban kir got : Werin firavînê bixwin , xwe rehetbikin . EbdilEzîz qantir vekirin , avdan , êmkirin û çûn hundir .

Li hêwanê rûniştin , li gor germiya derve, hêwan hênîkbû , him hindirê ax

û him deryê bakur û başûr beramber ,
hinek ba dida guhertin . Mêşê
cirnexweş nehiştin ne xweşik firavînê
bixwin û ne xweşik razin . Nîro meyilî ,
erd sincirî ji germê , zehmet te van çaxa
kes li derve bidîta , teyir û tilûr ketin
hêlînê xwe , ya jî xwe bicîkirin di ber
siya tirmal û tûmika de li bende danê
êvarê çavnêrîn dikirin , şîv pêwiste berî
herin lûs. Kûçikên herî har li ber siya
dîwara navkut dikirin , cirxweş wek
pisîkê navmalê .

_ Malê , malê , deng ji derve hat .

_ Derbasb , kiye ? Hessîna pirsî .

_ Roja we bixêr .

_ Bixêr û serçava . Tirkiye rebenê ! me
go ka bê kiye , wek şivanê meyî Ereb “
Keyafê “ dismal û igal daye serê xwe , ji
xwe îro me digot em bişînin dû te ,
berxekî me li caxwe nabane , belkî tu
wan li hev bibanîne .

_ Bexê çi yadê , xelqê Hev kuştin ,
dinya li hev ket , tu dibê bexê me li
miyê bi banîn !

_ Kî rebeno ? .

_ Bavê Simko xilmaşbû , rabû rûnişt , çi heye kê hev kuştiye Tirkî ? .

_ Mala kûtê û xelqê Qotikê , mala Kûtê yekî mala Mîrxên kuştin , van jî yekî wan bi terektoerê Perçiqandin . Mala Kûtê barkirin celîbûn û çûn cem merivê xwe li şingalê , tenê Mehmûdê Kûtê barnekir .

_ Ji mêjve gelac dinav wande dilîzin , netebaya wan li ser erdaye .

_ Yê revî revî , gund tije polîsin , Tirkî got û dismala serê xwe danî .

_ Em pez diçêrînin , hukûmet jî me diçêrîne, bavê Simko got , qutî da dest Tirkî . Hukûmet dest navêje mesela heta xeranebe, deh sal din jî problêma wan bicînabe , wê hukûmet herdû alya bidoşe, ma emê çibikin ? tişt ku xerabû zehmet bê avakirin , mesele ket destê hukûmetê , xwedê Abixêr bike û li qîza xwe bedia nerî gotê : Çayek me çêk keça min .

Piştî mêja esrê diya Simko nan li tenûrê dixist , Simko piskilête balon derxist xwest bajo , dê bi destê rastê rahişt paçîkekî û nanek derxist û gotê :

Piskilêt mezine lawo, tê biserxwede bixe , lê Simko deng nebir xwe, nigê çepê danî ser dewasê biser piskilêt de ket . Dîsa rabû , dîsa ket , dawî nigê rastê dinav lûlanre derbaskir û bi herdû linga li dewasa da wek yek nigê xwe li mekîna dirûtinê xe , çend gava çû û ket. Bi vî rengî fêrî ajotina piskilêt bû , lê dinav lûlanre , pisklêt jêre tiştêkî nû û mezine , nexasim ne her zarok li gund di kare bibe xwedî pisklêt , dan û sitandin li gel pisklêt ne tenê guhertinin taze naskirin wek : Gîdon , dewase , zincîra pisklêt , zengilê pisklêt , lûle û her weha lê belê hişt bîr li pêdîtinin nû bike .

Pisklêt roleke mezin dilîst di jiyana gundiyade , ango ciyê trimpêla digirt . Bêtir serenca Simko rakişandin siwarbûna pisklêt ji alyê kadirin ramyarî û mamostên gunda . Ya didwa Simko wek her zarokê hevalên xwe yên gundiye kurd bi lîskan şah nebûn û nedîtin.

Danê êvarî gêrevanya xweş gêre dikirin , bi sêgulîka pûş ji benderê

tavêtin ber lingê qantira . Zîq zîq bi cencerê diket , hêdî hêdî bênder biçûk dibû , pûşê Gêrekirî dibu (ka) . Roja din berî nîro binê bênderê derket , gîsin (sing) dinîvê bênderê de kutan û werîs avêtinê . Simko dît ji alyê riya gundê Kotiyave Şêxo malo , rebenê kwîr û hitim bi dar riya xwe tajot . Ji demê heta demê dihat gund û li mala Simko bi cî dibû . Rebenekî bê kes û kûs , dema gihişt rasta bênderê aliyê bareş , guh miçkirin da bi zanibe dengê kêye . Simko lê nerî û bi dengêkî xurt bi zimanê Erebi gotê : “Qif ûlan” . Şêxo malo hinekî pojînî û li Simko vegerand gotê :” Siktir ûlan “ . Tîq tîq bi bavê Simko ket , tev kenîn , ban Şêxo malo kirin av danê ew birin malê .

Êvarî şîva wan girar û goştê mirîşka bû , piştî mêja eşayê , meyra sar xwarin . dengê kûçikê şivana ji dûr ji nav pirêzena dihatin , şewqa perajiktorê Turko rihni dida berya mêrdînê .

piştî du roja xort û keça girtin kayê , qîza şalik dixistin serê xwe û (ka) dikişandin kadînê .

Hejartî û belengazî girtibu ser
piraniya gund , tenê çend mal di gund
de hal xweşbûn , dema bavê Simko zad
bi cî dikir, dişand dû feqîr û fuqra , zike
dida wan . Paqijkirina genim carna dirêj
dikir , nexasim yê bi zîwan û reşkok .
Bavê Simko kêstek û kevir danîn ser
hev kir qûç da ba rabe , genim di dêra
wilo qilçix û gemar dihat paqijkirin ji
genim, piştire li serad û bêjînga dixistin .

Roja din beyanî zû , dê Simko û Bedîa
şiyar kirin gote wan : Rabin lawo herin
nav bîstên , anha talik tevde di lema de
xerabûne , ev çend rojin we riya xwe
pênexistiye . Diya wan çavê wan bi
misîn şûşt û her kê hinek nanê bi
qeymax da destê wan . Simko dixwar û
li meşkê dinerî çawa diya wî dew dikila
, zêdetir deh jinan di hewşêde kombûn ,
her yek beroş di destde çavnerîna dew
dikirin . Diya Simko meşk da destê
jinekê û çû têr danî ser kerê û zarok bi
rêkirin .

Bîstan diket pişt newala nêf , erdê
şûvê dikşya bi alyê gundê Sêhremka de,
dema gihiştin newala serê bîstên ji kerê

peyabûn, bi serê rişma kerê girtin birin ser ava ku hîn di newalê de ji ber baran û lehiyê mayî, kerê devê xwe li avê da , ne pir vexwar , bi terya xwe bera mêşekê da , piştî singê kerê bi kevirekî baş kutan , çûn bin konkê nav bîstên . Li hawirdor bîstan dihatin dîtin, gulê ber bero sîngên xwe dabûn rojê, dibin bayê sibê ê hênik çep û rast dihejiyan, çûk û çivîlok taştîya xwe peyda dikirin , bédengiyeke sêr girtibû ser çolê , ji alyê gundê Nêf bozîngê toz û ecac bi dû xwede berdida , kesek di bin nîşana serê girde dihate dîtin , kerekî bi zirzira xwe bê dengî şikand . Bedîa ban Simko kir gotê : Were va hiliqs milqs .

Simko bi bazdan hat , rûnişt û herdiwa bihevî bi yek dengî gotin : Hilqis milqis biraqis , hilqis milqis biraqis û dûbare kirin.

Kurmkên hevîrtî dîlan girtin , xwe hildan jor daxistin jêr . Simko kenî bi zimanê zaroktî got , çi xweşikin .

Rab birê min berî bibe germ Bedîa got Simko , lemê talik û şebeşa rêz bi rêz li ser riwê erdê şaxê xwe vedabûn , bi

deha şebeş û talik di bin wande cihê xwe xweşkiribûn.

Lê Simko berê xwe da lemê icûra , çend lemê şimamoka liwir hatibûn çandin . Xuhê da dû , Simko şimamokek jêkir û da ber bêvla xwe bêhnkir , oooooh çi bihna xweş jê tê , piştire li genekê nerîn û dest bi çinîna icûra kirin , ê biçûçik jênek ha birê min , xuhê gotê .

_ Ih , tidibê qey ez nizanim ! Simko vegerand , gelek wext derbas nebû , komek talik û şebeşên renga reng jêkirin . Talikekî tenûrî şikandin şêrîn û tirs , dûrakê her yekî jîwan şebeşekî ne mezin şikenandin û ava wî vexwarin . Ker anîn ber koma şebeş û talika , têr danîn ser piştê kerê herdû law (alî) dagirtin , heta kerê qaşilê ber xwe xwarin Badîa çend lemên hişk rakirin bo dermalê , avêt ser piştê kerê , ker ajotin û dan dû .

Destpêka payizê gundî xwe diguherin hundura , binê oda bi heryê diseyandin , qulê mişk û tûpişka bi kevira digirtin,

xewa derve nema saxlemiyê dide can .
Xelqê wek gêrikê karê xwe û çele
dikirin (sefik) imbar _ kunc , hundur
dagirtin ji arvan û qût , hîz tijî rûn ,
çekur dan ber goştê xwêkirî yê dermala
, qelî xistin kwîza , kadîn tije (ka) û rêsi
, tepik ji kozika kişandin bi cîkirin .
Axurê dewara û koxikê mirîşka pak
kirin . Dîwar û serxaniya dan ber
seyandinê . Feqîr û pepûk û reben , yên
bê dermale , divê saleke rij derbasbikin,
gelo arvanê wan wê wan bi salê xe ?.

Simko wê payizê sinifê didwaye,
pirtûka nû di destê , pel bi pel ji ser hev
radikir li rismên rengok dinerî , diya wî
hevîrdikir , bav ket hundur pirsî : Ka
Hessîna ew gîsin li kuye ? gîsinê çi ?
jinê lê veğerand , mane wa teraktor erd
radike , tê dîsa here cot , tê çibike ?

_ Cotê çi lê ! teraktora kar ji gîsinre
nehişt , mi got ezê qeyda mehîne
bavêjimê .

_ Li kuncêye .

Jinek ji cînara hate mala wan ,
hevîrtirş dixwest, hîn willo qereçîyekê
xwe dihejand ket hundur :

- _ Siba we bixêr malê .
- _ Bixêr û ser çava .
- _ Ma hûn ji vê gerê naqerin lê ? diya Simko jê pirsî .
- _ Ka ka geşta me bide me , me birêk .
- _ Diya Simko jêre sênîk genim anî û nanek dayê , xist turikê xwe û benîştê dara derxist, ka ka genimnî din bide min ji we benîşt bo zaroka .
- _ Keçê ti can û ciwane , natirse kesek te têxe hundur ? jina cînarkî ji qereçiyê pirsî .
- _ Ma kesî tu xistiye hundura , qereçiyê lê vegerand .
- _ Nebxêr gotinê we di birîka wedene, rabe bi riya xwe de here .
- _ Ka tasik av ez tîme .
- _ Qereçiyê ava xwe vexwar bizendikê xwe devê xwe paqêjkir nuh derket , didwên din derbas bûn .
- _ Nebxêr , karekî me nema ji qereçiya pêve, diya Simko dîberxwede got .
- Demê Simko dengê qitk û ordeka bihîst , pirtûk bi cî hişt , bazda ser derenca deryê bakur , ziq li refên quling û ordekan û qitka nerî , her refek bi dû

serdarê xwede bi rêk û pêk difirî . Baskê wan hêviya jiyana paşeroj dida wan . Stranê wan kêfxweşî dixist dil û ciwanî dida çol û pol .

_ Bêxwediya kuro bê çi xweşik difirin , rêzê rast , Ibrahîmê Hemo li pişt dîwarê dikê got .

_ Ma ne sêre lo , berî ku em karê çele bikin, teyir û tilûr û kurmikê erdê dikin, Sebriyê Seyid Yaqub got û kumê Xwe rastkir .

_ Qey çilo karê çele dikin , Simko ji diya xwe pirsî ?

_ Kurê mi , berî çele ji bakur di firin başûr , ji ber çele li bakur sare.

_ Ma ji ku tên .

_ Ez ji kuza lawo , qey ji cem mala xalanê te ji serxetê tên .

Refekî nû xuyakir , Simko destê rastê hilda ji wanre hejand hêêê hêê dengê wî bi ezmana de çû , ref bi stran lê vegeandin .

Ji nav gund Xelê Hisko derket û çiftak di destê , berê çiftê da refê qitka , tilî danî ser zînadê û teqand .

_ Ha hew te tirînî jê anî , bê çî nîşanvane lo, Helîmê Evdîko bi ken , henek bi Xelo kir .

_ Hişşşş , gû box , kûçik , Xelo lê vegerand .

Ma te çî ji van belengazaye Xelo , bera bi riya xwede herin , Xelefê Silto xwe avêt nav gotinê .

_ Di jina xwedyê wanim , di jina xwedyê wanim , Xelo bi devê xweyê sivik gotin dûbarekir . Careke din berê çiftê hilda jor , bi teqandinê Ve qitkek hate xwar , gule sînga wê girt , zaroka êrîş kirinê anîn , Xelo çixare pêxist , di bin simbêlare kenî . Simko dinava xwede xeyidî , di dilê xwede got : Çima ev çûka xweşik kuşt ! hîn wilo , apê wî Sebrî , derdê wî derman kir dema ji Xelê Kurê axê pirsî :

_ Mal nexerab , ma tê bi vê pepûkê bi salêkevê te ew ji hevalê wê veqetand û pêre te strana wê ya payizî kuşt , te nehişt bi refê xwere bi gê çî , kuro ez tim dibêjim “ Kesê nekes nabe kes kurtanê kerê nabe atlas “ , vê gotina han dilê Simko rehet kir lê her ma xemgîn .

Diwirde , gotin hat guhertin Hilal li Simko nerrî gotê : Mamostê we giya , ica zîzok mîzok kab mab neman , kenî destê rastê danî ser serê wî .

_ Çi kese ? ji koyê ? Biroka pirsî .

_ Ma wê ji kube , sed bi sedî ne ji herêmêye .

_ Mêrik xelqê Hemaye , kunya wî beraziye.

_ Em û wan wek hev bindestê Osmaniya û Firensyade bûn , ev deh sale ku bûn welat û wan îca em bindestkirin û mamostayê li me dikin .

_ Kûçik bav ne kurdbi lo ? Îbrahîmê Hemo pirsî ! .

_ Berê wele , te tê derxist , bi esl kurde .

_ Ma kurd li Hema hene , çilo giyan wir , Mehmûdê Gulê pirsî .

_ Hilal pê kenî , gotê : Bav û kalê teyê kurd li Misir û Yemenê hukum di kirin . Dibe tu pirske , çilo gihiştin Hemayê, Hema tije gundê kurdane , hîn ji dema Selahdînê eyûbîve li wandera bicî bûne.

_ Kurd têra xwe hene , Ezîzê Xanê got , destê xwe da pişt quna xwe û civat berda .

_ Ma kirîvê Hilal Selahedîn kurde ?
Ebdilê Hussên Hemê pirsî .

_ Ma tu nizane ku kurde ? naxwe çiyê ?
Izêro bi zirt lê vegerand .

_ Ma ez feqîrê xwedê ji kuzanim , ma ez
xwendevaim , ez çime ? .

_ Tîq tîq bi civatê ket , lê tîq tîqa Sebrî bi
ser teva ket , gotê kûçkê bigû te çi ji van
pirsaye .

_ Yabo , bixwedê min jî nizaîbû ku
Selahedîn kurde , Emînkê Rihê bi gotina
xwe barê Ebdule sivik kir .

_ Ev tu bêjiye , tu çiyê Hilal , tu ji ku
vaqasa tuştê dizane ?Turkiyê Hacî
Mehmûdê pirs vekirî hişt .

_ Mane kurê Xelefê Botiyaye , Helîm bi
ken got û gotina xwe berdewamkir ,
bavê wî ji mal xeyidî , piştê di ber mala
xwêre bûrî ,jinê gotê : Xeleeeef naletê li
mêrik bîn , wer mala xwe, gotê : Tu kiye
yadê ? tu çi dixwaze ? ez te nasnakim !
tîq tîq bi civatê ket .

_ Ezzê Ehmedê Gulê gotin zû ji Helîm
girt û bi qeşmerî got : Na a xweş ewe
çawa Xelefê Botî zembîl da ber xwe ,

dema kurê wî Xeto lê da çiftê , dîsa civat kenî .

_ Erê meznaya xwedê , gotin bi serê xweye, erê meznaya xwedê , Xeto gotin dûbare kir, ez çûmê zembîl da berxwe , zembîl kuro , Xeto kenî .

_ Hûn zarwê mala gulê , tidbê qey we instîtûta avoqatyê tewaw kiriye, Hilal bersiva Ezzê da .

Gotin diwirde hate birîn , bala gişa çû ser dû dîka (keleşêra) , dema li ser sergo li ser mirîşkekê herdiwa şerdikirin . Civat ji ser tirmê Nêzîka sergo belawela bû . Simko çû hewşê piskilêtê balon derxist , nigê çepê danî ser dewasê , piskilêt da pêş , lingê rastê avêt ser piskilêt , nig bi zorê giyan dewasa , destpêkê hinekî tirsê ew girt, piştire baweriya wî bi wî hat û xwe dît kêfxweş û ciwan .

Li şûna civatê man dukes , li kêleka dîwêr qelevîska rûniştin , Ibrahîmkê Hemo çixare pêxist û qutî da destê Hilal û jê pirsî :

_ Îro ez ji bajêr hatim , min ji xortnê zana bihîst ku rêjîm nêzîk wê gel bihejmêre ,

ma ev tişt raste gelo ? hûn çi dizanin li ser vê meselê? .

_ Raste ezbenî , Hilal bi qirşikekî xêzk li erdê çêkir û berdewamkir got : Berî hevtiyekê Rêjîmê zakona binavê not û sisya derxist bo pêkanîna hejmartina gel li navçê cezîrê û hevala di kenalê xweyî taybetde naskirin ku armanc ji vê gavê ewe , kurda ji erdê wan derxin bi hiceta ku kurd ji serxetê “ bi dizî “ derbasî vir bûne ango binxetbûne piştî şikestina şoreşa Şêx Seîdê Pîran .

_ Ma serok Nasir vî tiştî qebûl dike ?.

_ Eger qebûl nekira , ev tişt pêk nedihat , îro roj ew hukum tajo , berî du sala kolonêl sarac bi şewra Nasir hevalê kumîta berêvebir girtin , li wandan , zindankirin .

_ Başê berî demekê we digot ku Berzanî bû mêvanê Nasir li kayro û Nasir roleke mezin lîst di vegera serok Berzanî de , hûn çawa di meselê de digên ?

_ Ez dibînim tu bûye siyasetmedar , Hilal biken got , çixarek dinav tilyê xwede pêça bi çixatê pêxist hilmek lê da û got : Ev mesele gerek bê enalîzekirin

û jihev bê derxistin . Tiştê ku ez têdigem Nasir piştevaniya kurda kir û izgehek li Misrê Vekir bo qezenckirina çend tişta wek xurtkirina rêjîma qasim û helweşandina pakta bexda û wergirtina piştevaniya sovyet û kurda , ji ber Nasir xwe dibîne serokê hemû rojhelata navîn û rolekê di tevgera netebayityêde (nebendityê) dilîze .

_ Naxwe ev çi pîlanin dijî kurda têne kirin?.

_ Diyare ku Nasir li têla tembûra natsionalîstên regezperestên ereb dixwe , ew bixwe ji despêkêde bi polîsî hukum dike . Şofînîstên ereb sed hesaba ji tevgera gelê me dike , nexasim piştî pêxistina serhildana netewî li perçê başûr ji Kurdistan .

Zarokekî çend mî dabû pêşya xwe di berwanre bûrî , du çûkin beytik dilîstin bi dûhevde wek du balefira xwe nêzîkê erdê kirin di ber wanre xwe hildan jor , serê diya Ibrahîmko ji sikakê derket , destê çepê dabû pişta xwe , kopal di destê rastê de .

_ Heyla xwedê hişto , ti bi vî bêkarîre rûniştiye û pez dihewşêde hîn mexele . Sara Macê Got kurê xwe .

_ Ma colka pez dernexistiye ? wê bibin , wê bibin , kur li dê vegerand .

_ Erê tu bikude dire ? wek pîra sêr kopal dideste ! Hilal pirsî .

_ Mine ezê di riya bavê tede birîm ha ! pîra Macê , têra xwe kenî , got ez dirim mala Seyid . Fadya û Barî bibêm mala kalkê wan.

_ Ka bêje , te çilo kurê Ermenî ji turko rizgarkir ? .

_ Turko bi saxî Ermen tavêtin bîra qijnikê , leşker mal bi mal li Ermena di geriyar , li gundê Hacînasir , dema leşkerê turk derbasî hundur bûn , min kurkê Ermenî xist nav nigê xwe û dawa xwe avête ser, dil leşkerde ez avisim .

_ Eferim , te karekî mezin kiriye .

Du heyv bûrîn , meha payîzê ya dawî hat , çol û dever çavnerîna barana dikirin , tîrêjê rokê kirasê germiyê ji xwe avêt , qutabxana sînga xwe ji qutabiyare vekirin , lûlê soba bi ser xaniya diketin çavnêrina sermê dikirin .

Jiyana gel wek jiyana bav û kala di devê şûşerê dihat derbaskirin , çend zehmetî û nexweşî li hawirdor , dîsa jiyana xweş dihat dîtîn , didan şopa bav û kalan , eve qedera gel . Divê bijîn liberxwebidin û xwe biparizin , jiyana şêrîne , berxwedan jiyane . payiza dawî karê xwe û barkirinê dikir , divê cih bide zivistanê .

Rojekê ji wan rojan du cêb ketin gundê Girsor , tijî polîs û çend sivîl biwanre. Zilamê axê bi nav gund ketin , piyaw xwestin odê , oda axê pikpikî ji gundiya , bêdengiyê ode girt , gundî ketin hev , tiştê heye lê çiyê nizanin. Qehweçî qehwe gerand , dest pêkir ji xwedyê şifqa . Axe û zarwên xwe zêde li ber mêvanan dihil hilîn , axe dîwarê bêdengiyê şikand got :

Gelî gundiya , evkesana nûnerê rêjîmêne , hatine bo hejmartina gundiya ango statîka wan , kê ji we bixwazin , divê hûn pirsê wan rast bidin , navê zarwê xwe bêjin , kî ji ku hatiye cem min û herweha , rabin odê valebikin , wê we yek bi yek bi xwazin . Civatê

bilez ode berda , li derve çavnerîndikirin .

Li hundur polîs bi tiving û demançe , sivîl pênivîs di dest wande , defter vekirin , pişt û kêlekê wan tijî balîf , axe xwe ji wanre kir şîretvan û peyak ji peyê xwe kir dergevan û dest bi planê xwe kirin , nav xwestin .

_ Hesênê Merro , dergevan ew xwest, berî jê pirske axe got ev peyayekî dilsoze , ji bav û kala li vire .

Destpêkêde , navê rênçber û peya û kesê pêre xwestin , axe got evana ji bav û kalan li virin , piştî navin kesên ne benda axê xwestin.

_ Husênê Hemê .

_ Ezim , ezim , diberxwede got , bê hemdî xwe beşîşî , çavê wî şîndikir dinav dismala serê wîde .

_ Navê te çiye ? tu ji ku hatiye vir ?

_ Navê min Husênê Hemêye , ez ji , berî gotina xwe bi bêje axe gotin ji dest girt û got :

Ev zilam ji Turkiye hatiye cem min , xelqê Cibilgirawêye .

_ Raste ev gotin , nivîsvan jê pirsî ?

- _ Erê erê Husên di berxwede got .
- _ Rabe derkeve .
- _ Cemîl hussên .
- _ Cemo ket hundur , xortekî kinikî , zend badayî bêvil qutî bilind .
- _ Ev mehcire , axe got , sêwî mezin bû , diya wî ew xwedî kirin .
- _ Ez li vir çêbûme axe .
- _ Birê te Recebê raste livir çêbûye , lê tu na , axe got .
- _ Eger birê min ji min mestire , ew livir çêbûye , yanî ejî li vir bûme .
- _ Na tu li jor çêbûye , axe gotin wergerand Erebi û hate nivîsîn .
- _ Ji xwere got çend sêre , eger birê minî mezin Recebê li vir çêbûye , çilo ez li jor çêbûme ? bixwedê ku tu min li merîx binivîse ez nabim benda te , benda pîs û gemar .
- _ Xetê Botî . Xeto ket hundur dismala serê xwe avêt pişta hustê xwe , qayîş di newqêde li ber wan xwe berda ser herdû kaboka .
- _ Navê te û ji ku hatiye ? .
- _ Xeto Xelef Botî , ez ji Fayîc hatime vir .

_ Mamûr bi dizî ji axe pirsî , ev nav bi mere derbas bû ? .

_ Raste , birayê wî Hilal gundiya li min fêrdike , lê ev bixwe mêşînîye .

Piştire mamûr navê Mihemedê Seyid bavê Simko xwest .

_ Mihemedê Seyid Sillo ket hundur , cilê wî paqij , zincîra seeta bêrîkê ji êşlek hatibû daleqandin , çavê wî yê hungovî dinava serê wîde dilîst .

_ Navê te çiye ? .

_ Mihemed Seyid Sillo .

_ Berî ku tu bê vî gundî tu li ku dima ? . Mamûr pirsî .

_ Ji Bêcirman hatiye , xelkê Bêcirmane û biserdejî Barzanîye, axe bersiva mamûr da .

_ Hêrza Mihemdê Seyid girt , li dora xwe nerî bi qehr ji axe pirsî .

_ Di dînê tede , axa , ez ji Bêcirman hatime Girsor ? ya ez ji Herem reş hatime ? .

_ Ji Bêcirman hatiye , axe dúbare kir , mamûr nivîsî .

_ Ê ne tu ji xwe fedîname , te fedîkiriba te wilo nedikir û dijî gundya nedixebitî .

Ma tu ji ku hatiye vir axa ? , ya ava te û wan di yek cokê de diherike , ne tu xelqê Remayê , tu ji nav Rema hatiye . Şerme , çima mamûr nanivîse ku tu xelqê Remaye , şerme , ma serxet û binxet ji ku hebû axa , bi zirt Mihemedê Seyid got û derket û li derve ji koma zilamare got : Cegerxwîn carekê li vê odê digot, ma ezê çibkim Hisko , mane tu axê keraye . Îro me naskir ku Cegerxwîn ji mere digot û bi xeyd berê xwe da mal . Hêrza ew girt , naskir ku axe dijî gundiyê Xwe dixebite , ket xem û xeyala , xelekên bîranînên kevin diber çavê wîre derbasbûn ,zaroktiya wî hat bîrê , biçûkê malêbû , delalî hat xwedî kirin , mala mezin xêr û bêr , serxet û binxet , dilê wî hat guvaştin , mijankê çav hejîn , dema mirna diya wî hat bîrê , xwest bigrî li hêsr nehatin xwar . Tirba dê li Girmîr , çend sêre ji xwere got , çilo du hevtî nekevin navbera mirna dê û jinbavê , du turb li Girmîr , tirba Horî û Qumrî . Belengazê bav , Seyid Silo , ew zilamê bi saw û mêr , çend sala ma bê jin , herdû pîrekên xwe di du hevtiyade

windakir û di girê Girmîrde veşartin ,
piştire hate bîrê , çawa çûn Heremreş .
Evqas dema dirêj , wek ku doh
pêkhatibe , herdû gund : Girmîr û
heremreş me girtin û berdan .

Ji xwere got , go dinya dehle , xurt
qelsa dixwin , ax , eger kurê Xêlid fen û
hîle li min nekiriba , îro ezê xwedî gund
bama , tu carî mero baweriyê Bi kesî
neyînê , çilo min pere danê , ku erd ji
min û xwere bikire , çû erd li ser navê
xwe tapo kir bê wicdan derket . Ji xwe ,
Hisko heta dinya eşîr û êlbûn ,
pêwestiya wî bi me hebû , li ser
prinsipê : Milla berra Kîka dan . Hat
bîra wî ew şeva reş û tarî , dema Hisko ,
şand dû , gotê , çend xorta bineqîn û her
li talanê Temikaxin , heta metirsiya axê
ji eşîra hebû ew delalî bûn , go dinya bû
hûkûmet, destê xwe avêt rêjîmê serdest
, û dijî kê !! dijî gundiyên belengaz , dijî
gelê xwe , kulma xwe bi qehr anî hev ,
çavê wî firehbûn , ziq li qurzîkê nerî ,
got : Hisko bê nan û xwê derket , man
mana xurtaye , biryar da go sînga xwe

têxe sînga axê heta dawî û jêre bibe himber .

Ji wê rojêde navbirîneke dawyane dinav wî û axêde peydabû , bi mêrantî û eşkere benda dijî axê ajot , mala xwe kir ode ji hevalbendên gundire û vekir ji kadirên partîre .

Demek di wê navêre bûrî , pîrr nav di lîstên serjimêrde nehatin nivisandin wek wetendaş û man bênasname , kadirên partî ji gundiya xwestin gilî bikin , nifûs û tapo û dêkûmentên kevin bidin berçav , bi gilîkirnê gelek nav nû derketin ji wan mala Simko , lê piştî ku hukûmetê nivê behra berê ji erdê neda wan .

Civat şev û roj li ser vê pirsê disekinîn û şîrovedikirin .

_ Kuro , tiştê kesa nedîtî , îro min yek li ber deryê qaymeqam dît , digot : Navê min di serjimarêde hatiye û yê kurê min dernwçûye , de îca wrin vê ecêbê , dewerin vî qantirî di vî bihurîre derbaskin , ma ev kur ji ku hatiye ?

_ Xwedê ji te razî , xweska bi yekî û deha ba , bi seda nemûne wilo hene,

kesên bênasname . Hinek navê kur hatiye , yê bav ne hatiye , navê birakî hatiye , yê din nehatiye ,tiştin bêqûnî hatine kirin .

_ Zilm û zora ku bav û kalên me dîtin xuyaye wê bigê zarwê me .

Urus hatin giyan kevrê qul , Mihemedê Seyid got , xelqê digot belkû Urus alîkariya me bikin û me rizgarbikin , xuyaye demeke dirêj ji mere divê , em nezanin tê bîra te sala Cegerxwîn li ser dika odê , ji Hisko re got : Ma ezê çibkim Hisko ? tu axê keraye !gundya nizanîbû ku Cegerxwîn ji wanre dibêje , îro me xwe ji axê naskir, lê gelek tişt û bûyer hene em têngahin û nizanin çima çêdibin ?.

_ Kuro , berê min ji were gotiye : Kesê ne kes nabe kes kurtanê kerê nabe etles Sebrî got, em bi xerabare ketinê û dest avêt simbelê xweyê zer û qalind bi jorde bada .

_ Xwedê , ji ware nehêle , xwedê . Ev gundana , xelqê bi xwîna xwe avakirin , bi sedê salan ev erda bejî bi gîsin û tevşîwa û qazma û tevrika hate rakirin ,

îro bi rehetî , di xwazin bixwin , ji ku ji mere derketin , kes nizane bê bezê bin guhê bavê wan ji kuye ? Mihemedê Seyid got . Niza ev xelq doza çî li hev dikin ? bîst welatê wan hene , ewqas erd dibin destê wande , hatine vê qorzîka me ji me bistînin , me tu rehetî nedît , em hatin dinê , me çavê xwe vekir , dibin zilma Turkode . Kal û bavê me û yê wan wek hev bindest bûn . Welat xistin destxwe û cihê Turko girtin.

_ Tîq tîq bi Sebrî ket , got : Mihemed tê bîra te , çiqas car me ji ber wan cendirmana bazdida , li vir îca birehetî em zeftkirine .

_ Xwedê mezine wê roja me bê , wê roja me derkeve , giya dibin kevrade namîne .

Wê salê biser wade zivistanek sar û têt berf girt , diya Simko gorê hirî xistin linga yê ku bidestê xwe dirûstkiribû , kenzakî germ lêkir , kumê wî xist serê wî , tenê çavê wî ma li derve . Simko potîn li xwe kir , rahişt çentê xwe , berê xwe da qutabxanê . Her pênc sinifa di

yek odê de dixwendin , zaroka dest dixistin bêrîka , yan pif dikirnê û xwe diqurnisandin ji ber serma li oda dubistanê , lê tiştê baş ku odê dilop nedikir ji ber sac danîbûn ser beşta . Mamoste çend deqa ders da sinfê pêncê piştê tembî li didwa ji wan kir ku dersê zaroka bidne wan û mamoste çû oda xwe ber sobê.

Demek bûrî , zarokek girya bû qîr qîrê wî : Ay yabo zikê mi çû , ay zikê mi . Ekremê Xelefko çû li deryê mamoste xist , jêre got zarokek nexweşe . Mamoste got zaroka herin malê , ji xwe ji ber ku Nêfî û Kotiyayî nehatine sibe jî neyên , lê ji bîr nekir tenbiya xwarina xwe kir , biken Simko rahişt çentê xwe û da nav zaroka .

Dema zarok roja didwa hatin qutabxanê dîtin ku hevalê wan ê berî du roja nexweş nehatiye , piştê naskirin ku bavê wî Kerîmê Qut ew ji dibistanê derxist û gotê : Kurê mi madam ku cil tune em li xwekin û em têr nan naxun , çî qutabxane ji mere gereke , nema herin xwendinê ne tu û

ne birayê te . Buharî zaroka li ber dibistanê dilîstin , dîtin Beşîrê kerîmê Qut alî birê xwe şivantiyê dike , pez tajot û ziq bi keser li hevalê xwe dinerî , eger bi destê wî ba belkî pez bi çî bihişta û hatiba xwendinê . Simko tenê li ber dîwarê başûr yê qutabxanê qelavîska rûniştibû û di berxwede distra û li buharê dinerî çawa geş dikir , tu nabê mamoste xwe di qorziya dîwar alyê rojava veşartibû û kêfxweş li Simko dinerî çawa distrê . Dema Simko mamoste dît , şermkir , mamoste kenî û dest diser serê wîre bir û anî .

Wê şevê çend kadirê partiyê ketin gund di nav wande Seîdê Barûdo ji Qoşanê , Elî Siwêdî ji Girçûk , Mihemedê Hesenê Mistê û mamoste Abid ji ElîFero , Restemê Mele Şamo ji Kotiya , Cemîlê Ezzo ji girdêwan û Hamîdê Kodo û Hissênê Hacî Dawud . Bi hevalê girsore simînarek li mala Simko li ser serhildana gelê kurd li kurdistana başûr peyîvîn . Destpêkê endamê komîta navendî li ser hoyên rabûna şoreşê rawestiya û got :

Jeneral Qasim zêdegavî kir û rabû bi helmet dijî gelê kurd di berjewendiya kevneperest û regzperest û zengînên Erebi û hemû berhem û destkevtin tevde avêtin û haval û hawbeşê duh ji xwere kir dijmin. Qasim ala şer dijî gelê kurd hilda , ev çend mehin ku rêjîma bexdê bi tenk û top û balefir êrîş dike ser gund û bajarê kurdistanê , di xwaze gelê kurd qirbike , rêjîmê kurd neçarkirin raje çek û têkeve çiya û li berxwebide û zarok û jin û kala bi parêzin ji qirkirnê . Şoreşa 11 îlonê bi pêşkêşiya P - D - k . û bi serokatiya têkoşerê mezin Mele Mustefa Berzanî , şoreşa kurd serdemeke nûye di dîroka gelê mede, bimre koledar bijî kurdistan , biva gotina berpirsiyar gotina xwe tewawkir (bidawîanî) .

_ Heval tu çi dizane li ser Berzanî, yekî ji hevala pirsî ? .

_ Berzan bixwe eşîreke kurde navçe binavê wan tête naskirin , roleke mezin lîstine û dilûîzin di dîroka gelê mede ,nemaze di dîroka nûjende . Mistefa Berzanî beşdarî di şoreşên navbera herdû şerên cîhanîde kiriye û yek ji

berêvebirê komara Mehabatê dihate nasîn . paşî rûxandîna komara kurd koçberî sovyetistanê kir , li wira dan û standinê wî firehtirbûn hate naskirin wek serokekî kurd , têkilyê wî çêbûn li gel serokên soveytistanê û li gel roşenbîr û siyasetmedarên kurd li sovyetistanê û li gel opozatsîona Îraqî li derve .

_ Wekî din kî tê naskirin piştî Berzanî ?.

_ Xortek zana û jêhatî heye jire dibijin Celal Talibanî, dibêjin pirr zaneye .pirr kesên din hene wek Ibrahim Ehmed wek Hemza Ebdulla û herweha .

Roja din sê heval riya xwe bi malê dosta xistin , alîkarî bo şoreşê , li gel dest tengaya gundiya , lê dîsa tiştê ji wan dihat didan .

Nîro kadir li mala bavê Simko firavîn xwarin , girara ser tije goştê mirîşka û tirşika petata hat berwan , selahîk qizêz dagirtî dewê Sibê , kevçî li girarê xistin , yekî ji wan got : Gidî derî bigrin kes bi sermede neyê dinya rojîye . Hemîdê Kodo got : Bi telaq ku gundî bizanibin em ne bi rojîne , firingî bin bi qul nadin

me , nexasim em li mala Seyid roniştîne , serê xwe hilda çavê wî ket tûrkê quranê li dîwarê başûr daliqandî bi ser tentenên ciwande . ji derve qeqeba kevokekê dihat , berî mêvan ji ser xwarinê rabin , teşt hat danîn , Simko , qelevîzka li kêleka teştê rûnişt , dismal li ser milê wî , misînê tije ava gerim li ber .

Mêvanê pêşî rabû , sabûn bi dest girt , Simko ava germ li dest kir , dest û devê xwe bi avê şûşt , li dîwarê bakur nerî dît çend partirit daliqandîne . yek ji wan partirita bavê Simko , simbêl bi jorde badayî , bi kum û lefahî ser pêçaye qayişa demaça qerelo di nowqêde . li Simko nerî gotê : Ti li me mukur neyê , ji kesîre nebêje ku mêvanê me ne bi rojîne . Simko beşîşî , çavê wî wek du stêra dicirisandin .

_ Kuro de bera bi zanibin ku em rojyê nagrin , dibe ew jî nema bigrin , aqlê wan bê serê wan .

_ Waweylê yabo , ma naxwe yê rojî digre dihne .

_ Na xaltîkê , Hemîdê Kodo heneka dike.

_ na na bi xwedê , ku bi destê min be , ez nahêlim yek rojî bigre .

_ Ez bixwe êzîdîme , Yûsivê Dîbo got .

_ Ma hevalê teji êzîdîne keko , diya Simko pirsî ?.

_ Hevalê min berê êzîdîbûn , di demên kevnaarde em giş zeradeştîbûn, lê diya Simko hîc di gotina wîde têngihişt .

Piştire rojî ne sî roje , lê sê roje , gotin Remo sê roj , Remo kerrbû deng neçûyê , got : sî _ sê _ sî _ sê _ sî _ sê _ sî _ bivî rengî ma sî roj .

Bavê Simko , kevaniya xwe xewlekir , gotê : Kanî wan perê ku min berx pê firotibûn .

_ Çima , qey ti bi cînade here ?.

_ Na ev xort alîkariyê dixwazin bo Berzanî, bi rastî min digot ezê biwan ji zarokare cil û bergê cejna rojiyê bikrim.

_ Xema nexwe , jinê gotê wa maşelê min di kulekêde avêtine , ji roja Zekoka min û piştire Rebîaa mirin min ew li xwe nekirine wan bifroş çara xwe pê bik .

_ Tê çi dibêje , ma em li erdê mane , zêrê xwe hilîn .

Simko bi dizî got diya xwe , ku wa toza trimpêlekê ji riya Amûdê xuyadike , dibe polîs be . Dê bi lez nerî , dema trimpêlê nêzîkayê kir hat naskirin , bi lez mêvan xistin odekê , derî li wan girtin , zarok şîret kirin , man bi tirs . Simko çû ber dîwarê camiyê beramberî oda axê , dema cêba polîs ji gund derket , bi bazdan Simko , xeber da wan .

Bi sihorave Simko , li ser dengê teneka melê û li ser dengê dê û bav şiyarbû . Bav gotê razê lawo razê , lê dê gotê ti dixwaze rabe wer . Simko ser xwarinê rûnişt , hinek helaw û mast xwar, çû nav cihê xwe , bav gotê ma te nêta xwe li rojiyê anîye û pêre kenî . Piştî du roja bav ew birin Qamişlo , cilê eydê Jiware bikire , her yek kirasek û tiragek û demaçak derbik , bi paytonê vegeerîn gund . Çawa peyabûn Îssa hat pêşiya wan got : Bedîaa mane me şekir xwar!! . Bedîaa dest bi girî kir bû nûz nûza wê . Dê gotê keça min , em ji bajêr tîn , bav ji were her tişt kirî û hûn birin nanxanê û

ji were çilekî milekî kirîn , ti digrî çima birê te du lib şekir li gund ji dikana Eyo xwarine û hêsrê wê paqij kir , gotê : Em herin hundur fistan û qundra te li tekin. Bedîaa şekir ji bîrkir û bi kêf bazda hundur gulîka wê çû vî alî wî alî .

Êvara cejnê , berî xewê , diya wan destê wan hine kir û bi paçika girêda , sibê bi tarîbûnêve rabûn serxwe , destê xwe vekirin . Dê nanê bi qeymax da wan got wan piştî gerê şorbe şîrê bixwin . Zaroka pêşiya gir dest bi gerê kirin , çûn pêşiya pîreka , jinên çav tije hêsêr şekir didan wan , jin diçûn ser mezêl nav tirba , li ser miryê xwe digiryan , zilam û xorta yasîn dixwendin . Lê zarok derdê wan yê pêşî komkirina şekirbû, zaroka hiş jiyaneke bê hêsêr dikin , piştê zarok wek mezna mal bi mal gerîn , kîskê wan hatin dagirtin ji şekir . Simko , devê kîsê birê xwe Sulêman yê du salî girêda , bi destê wî girt hatin malê .

Kêfê gund girt , cejne , cejneki ciwane , ewe demeke zarok çavnerîna vê rojê dikin . Qîza xwe edilandin , cilê renga

reng li xwe kirin , xeml û xêz li xwe
 kirin ji hewşekê di ketin ya din . Hewşa
 mala Simko hat dagirtin ji qîza , ketin
 hêlanê , Şêrîna Nofka keça qert ban
 Simko kir , wer bi minre têkev hêlanê ,
 Simko bi şermî çû , li ser werîsekî
 rûnişt, Şêrînê nigê xwe dirêjî nav şeqê
 Simko kir , her çar nig derbasî nav hev
 bûn , hev zeftkirin . Du keça bi stran ew
 hejandin , ev cara pêşîye ku laşê Simko
 bivî rengî digê laşê qîzekê , tevzînoka
 laşê wî girt , xwe di çarîkekêde dît xort ,
 lê bala wî çû ser çepk û stranê keça û bi
 herdû desta xwe baş bi herdû werîsa
 girt . Danê êvarî , şeqalê Gir tev hatin
 dagirtin ji keç û xort û ji sîpê nava
 gund. Keça bi hiqê dilîstin, xwe diser
 benave tavêtin , distran , dilîlandin .
 Xorta bi xar û kab yan bi laga yan bi
 çirrê dilîstin . Çend zilam li binê nîşanê
 berê xwe dabûn çayê şingalê yê dûr, li
 ser bêndera , xortên qert bi gokê di
 lîstin.

Roja din Simko , şekirê xwe derxist ,
 naskir birayê wî Hayis hinek jê
 derxistîye . Simko , gilyê xwe bi diya

xwe kir : Dîsa Hayis , şekrê min derxistiye , mane ê wî jî qendir yê minin.

Dê bi kurê biçûk xeyidî , gotê : Tu çiqas cirnexweşe “ Xelefê Hûtê “ , çênabe ti dest bavê ne tiştê xwe . lê kur mandelekir , got : hîç hayê min jê tine . Simko rahişt kisê şekirê kaxeta , got : Ez dizanim dermanê şekir çiyê . Çû ser bendera , bakurî gund , beramberî malê rûnişt û dest bi xwarina şekir kir , bi deha kaxitê şekir sor û zer , kesk û pemba , şîn û sipî li ber ba bela wela bûn , dora Simko xemilî ji kaxitê renga ciwan , xûşk û bira bûn temaşevan .

_ Waweylê waweylê , rebeno , te evqas şekir xwarin , xûşka wî Bedîaa gotê .

_ Wilo çêtire , zik baştirîn cihe , nema Hayis dikare bibe , Simko got û rabû şipya , li kaxeta nerî hinekî ponijî , nepoxek sor ji bêrika kirasê xwe yê xakî derxist , nepixand , devê nepoxê girt û bi bazdan berî da mal .

Êvarî Simko wek xuh û bira kêfxweş ma , dema ji bav bihîst ku nêzîk wê radyok ji ware bê , hîn radyo baş

nedîtine . Çend rojek bûrîn nebûrîn , zilamekî du radyê Filîpis yabanî anîn gund, yek ji mala Hussênê Hemê re , ya din ji mala Simko re , gotin ku qaçaxçî wan ji Iraqê tînin . Cara yekêye ku Simko radyo wilo nêzîk dibîne , raste radyok mezin li mala Izêro muxtarê gund dîtîye , lê qet dest nedayê , tiştê xweş ku ew bixwe pêxe .

Her car , dema Simko diçû kunca odê çilekiya bike bidizî radihişt radya belek ango reşsipî , pêdixist û bi tirs destkê wê badida , çiv çiv jê dihat , li derziyê dinerî , didît çawa bi tevliva derziyê deng tê guhertin , pirr ziman û diyalêktên têngihiştî . Destpêkêde stran pê xweşbûn , bi demêre zû zû bala wî çû ser deng û basan .

Bêrîvanî ji bêrya vegeriyan , sîtilê şîr di destê wande , beroş li ser serê wan , meşk liser pišta keran . Qîzek ciwan wek ordekekê beroşa şîr li ser serê wê bi payebûn bûrî , xeftanê wê lê gerandî pêşanîka wê di kêleka dismala serî li ber ba dihejiya .

Bi çî kara xezalaye kûçîk bavê , eger ez xortbûma wek demên berê , min ew bernedida , seyid Salih bi keser got xwelî sero , bine bê ti wê ji xwere nayine , ji xortekîre got .

_ Ez belengazê xwedê , kengî bi min qayil dibe , berî demekê Xwazgênî hatnê , pismamê wê di devê riya wê deye , bi dilê keçkê bû , lê pismam nahêle , ev sala çaraye ku pismamê wê ketiye ber gunehê wê de , lawo bi te qayil nabe , ti doza çî dike , sed keçin din hene . Wilo dengê bandana dîkekî hat , civat hêdî hêdî li ser bendera xwe da hev . Hilal ban Simko kir gotê: Bazd wê radyê bîn , dema Simko vegeriya, civat li ser şoreşa kurdî di peyivîn .

Hilal derziya radyo li şûnekê hêdîka bir û anî , civat tev ma bêdeng , ji nişkavê , yekî got : Eve eve . Dengekî qebqeb jixwe bawer û mêrxas ji radyo derket , bi zimanê kurdî deng û bas xwend : “ Êre îzgey dengî Kurdistanî Îraqe ” .

Hêza xebat : Îro pêşmergên qehreman girtin ser leşkerin tirsok yên dijmin , ew

dan ber gulan . Wekî din balefirin dijmin bigulên napalm li Qeledize xistin, lê pêşmerge mêrxas li hêzên Hidirîn û Zozik û Betwata û Sefîn û Berzan û Xebat tirs xistin dilê dijmin û hêzên wî şikand û dest danî ser çek û topên wan , bijî kurdistan bijî serok Barzanî . Apê Simko, Seyid Sebrî bi germî kir qîr : Bêdeng bin , bêdeng bin , bera em bibihîzin bê çi dibêje.

Piştî bi erebî deng û bas dan, gundiya guhê xwe bêtir vekirin , bi zimanê erebî bêtir têdigên , devê wan nema çun serhev , diranê wan man qîç , nemaze dema bihîstin ku pêşmergekî kurd bi navê “Omar” tankek dijminan êsîr kir, bijî serokê qehreman Mistefa Barzanî ,mirdin bo dijminanî Kurd û Kurdistan , Kurdistan yan neman .

_ Bijî bijî pêşmerge .

_ Pêşmerge yanî çi kirîvê Hilal?! , Emînkê Rihê pirsî ?.

_ Pêşmerge , yanî yê pêşî mergê dixwin, Mehmûdê Gulê ji dil û can bersiva pirsê da.

_ Heyla agir bi malê neketî erê welle ,
bê çiqas pîr pîreya , ê wek te çima kirî
xwe di tiştê wilo werke , Izêro henekê
xwe bi lawê Gulê kir

_ Civat ji kena ser piştê ket .

_ Mehmûd li ber xwe ket , ê ka hûn
bêjin bê çiya , welle lo ! .

_ Êsê birê Mehemûd ne ji dêkê ,
diberxwede kenî got : Mehemûdê Me
hat malê , go Beho ka ez birçîme , min û
kurê wî Sedîq gotê : Wa tirşik di
pencerêdeya , her bux , mejî anhaka
xwar . Mehmûd bi qerpika nanekî
tenûrê girt û ket ser bacanê sorî
perçiqîde têr xwar got jinê : Tirşika te
xweşe lê hinekî kelêye .

Waweylê waweylê Mehemûd te ava
minî bacana tev xwar . Îcar eger
Mehemûdê me ava bacana ji tirşikê
nasnake , wê ji ku bizanibe pêşmerge
çine ? .

_ Sêwyê bigû , bê tu ji ku zane bê çi çiya
Sebrî Seyid Yaqûb , qerfê xwe pêkir ,
dîsa civat kenî .

_ Hilal got : Pêşmerge yanî “ canfîda “
ewê fîdawî .

_ Kuro îsal çiqas zîwan dinav zadade heye, gundiyekeî nezan got û tilya xwe hepişand qula bêvla xwe .

_ Civatê awêr jê veda bê ku kes bersiva wî bide û guh li peyivdar kirin .

_ Rêjîma me çawa li şoreşa Berzanî dinere ? yekê pirsî .

_ Rêjîma me wek hemî rêjîmên ku Kurdistan perçekirine bi dijminayî li şoreşê dinere û pîrr hesaba ji me dike û pilanê şofînî roj bi roj dijî gelê me li vî perçî bicî tîne . Hûn dizanin berî çend meha zêdetirî sed û pêncî hezar kes kirin “ ecnebî “ ango “ bê gane “ di bin navê ji serxetê binxet bûne , îro roj rêjîma Şamê pilanekî nû amede dike ango “ kembera Erebî “ ev pilan pêk tê, li gor nerîna ku serokê mekteba polîsî, ango hêza ewlekarya siyasî Mihemed Teleb Hilal daniye ber çav , ev projêkt pîrr diçe li kepîtozê Cuha dijî gelê filistîn , armancê Rêjîmê ji vê gavê gelê me bi darê zorê ji erdê bav û kalan derxe li ser panbûna deh kîlomitra seranserî sînor li gel turkiyê û ereba tede bi war û çî bike .

Xwedê me bistirîne ji van xwedê nenasan , van tiştê bi me dikin tenê Ji ber ku hîna kurdê Îraqê doza mafê xwe li wir dikin , ku em li vir xwe bilivînin wê me qirbikin , Mihemedê Seyid Silo got û ziq li dûr nerî û gotin berdewamkir : Rehim di dilê mirovde tune ye , gotina bav û bapîra bi serê xweye “ geh zêr dizane geh zor dizane”, xuyaye dinya li ser zorê hatiye avakirin , bavê Simko got û çavê wî hat hev, bîranîna ew gelekî bi paşde vegerand . Kengî ereb li vandra hebûn, te mirovekî ereb bi zêrekî peydanedikir, şivanê me Keyafê bixwere dipeyvî ji bo zimanê xwe yê erebî ji bîrneke , îca îro roj dixwazin zimanê me li me qedexe bikin. Xuyaye gur û hirçên çola ji mirovan mirovtirin , eger ne birçîbin hêrîş nakin û di çarçê dehla xwede dilivin . Lê têrxwarina mirova tine , tişteke çavê wan tijenake ji axê pêve, mine bê Osmanlî ji ku hatin û giyan Yemenê û Misrê . Doh Elman û Firensî li vandra bûn , em li ku û ew li

ku , welatê me dabeşkirin û xêrûbêrê me bi sedan sal dimijin .

_ Başê ev radyo derketin , em guh li bûyera dikin , berê em di guhê gêdebûn, wek kesên şikeftê , Şêxê Xilfo di berxwede got .

_ Birra kirîvê Hilal , ev ne sêre lo , em li ku û Birîtanya li ku , ev çilo deng ji wir tê vir ? Ezo kurê Xilfo pirsî ?.

_ Te hîn tişteke nedîtiye , tu dizane tilvizyon deng û reng bi hev re dide , ango mirov netenê bûyerê dibihîze lê pêrejî dibîne .

_ Waaaa bes looo ev çiyê îca ? !
Îbrahîmko behitî ma .

_ Mamoste Hilal heneka dike , yekî din got.

_ Na na welle ez rast dibêjim , cîhan çend (çiqas) pêşketiye û em hîna wek xelkên şikevtê di xewdene .

Simko guhê xwe baş mickir , da van gotina, nemaze yên dawî .

Çend roj bûrîn Simko û birayê xwe li oda bakur bi xar û bişkock dilîstin , dê şîr di parzinand , pak kir ji gemar û pişkula , xist beroşek mazin danî ser

bapora gazê û bi çöçikê li hev dixist . Hilal li deryê bakur xist ket hundur , Simko çû pêşiyê silav lê kir , gotê : Bavê min ne li male , Hilal dest di ser serê Simko re bir gotê , ti xuha xwe nadê min yiwel ? Simko gotê , ma ya min çiye , bavê min dizane . Hilal derket .

Simko û lawê metka xwe Ibrahîm lîsk berdan , çûn hewşa başûr , diya Simko got : Biro virikî , ti dîsa çîçkê min nekuje, wê salê ez ji bêryê hatim , ez çi bibînim , zêde ji diwazde çîçka Ibrahîm bi qahfkekî şerjêkirine û dibê : Me çîço çîçê kirine û Simko alî dikir . Herdiwa li hev nerîn tîq tîq bi wan ket û bazdan derve .

Çend rojekî , xwazgênyê xuha Simko Bedîaa hatin , birayê zave û çend camêr gundî û du endamên partî . Mêvana cihê xwe li ser kulava xweşkirin , behlîv xistin ber pişt û teniştê wan , qutî ji bêrika derxistin , bavê Simko qutî da destê mêvana , tizbî di desta de girtin . Simko sifriya ser tije qedeh danî qorziya kulav , şekir bi kevçî xist qedeha , çayê dagirt û dest bi gerandinê kir . Li alyê

pîreka xuhên zave û pîra diya wî Wesîla cihê xwe xweşkirin . Mêvanekî berê xwe da bavê Simko pirsî : Rewşa we û axê van rojan çawaye ? . Berî bavê Simko bersiva wî bide , pismamên wî ketin derî , silav dan civatê , wek adetê bav û kalan apanê bûkê gerek bejdariyê di xwazgênîde bikin .

Civat hinekî ma bê deng , xwazgênya li hev nerîn , yekî ji mêvana li bavê Simko nerî mafê gotinê da xwe got : Birastî em tev dizanin ku hûn malbateke resen û binavûdengên , hem wek ocaxin Bêcirman û hemjî wek kesayetiyên navdar di komelgehêde , cîge ji rola weyî kurdewarî û mala te îro qûnaxeke ji qûnaxin tevgera kurdîre, lewra em mervantiya we dixwazin , destê keça te ji heval Hilalre dixwazin , em li ber wene , em di wê hêvyêdene ku emê bikaribin doz û mercên we bi cîbînin .

Bavê Simko li pismamê xwe nerî got : Birastî keça me hîn ne ya mêraye , lê ji ber Hilal xortekî nesêleye û çelenge , neştîman perwera û xebatkerekî kurde ,

tiştê xwedê kiriye wê bibe û nerîna wî ket ya pismama . Wan jî razîbûna xwe dan zanîn bê ku ji aliyê pîreka bi pirsîn qelen hate birîn pênc hezar û xelata xalê, piştî ku yek hezar da qedrê mêvana bavê bûkê got : Em barê we giran nakin, ser sindoqê tine , devê derî tine , xelata birê ne gereke , ji ber em rewşa zavê baş dizanin .

_ Ti camêre , yekî ji mêvana got .

Bûkê hayê wê ji bayê felekê tunebû , tentenê xwe çêdikir , dema jêre gotin ti dan rebenê got : Waweylê ez dam kê pepûkê ? ! pîreka lîland , şîrûb gerandin.

Demek ne dirêj di wê navê de bûrî , berbû hatin , bûka çarde salî hazirkirin , ebe lê kirin , şerpe avêtin ser çav , bi dest girtin ji deryê bakur derxistin Xensê Lîland û got :

Bûkê derxin ji deryê çiya,
bibin ji mesûlê partya .

Bûk baş xemilandî ew bi du turimpêla li dora gund gerandin , berê wê dan mala zavê bareşî gund . Qîza bi stran dan dû bûkê :

*Bûkê delalê rabe xwe karke,
zave ciwane xortekî pake .*

Piştire stranê neştiman perwerî gotin :

*herne pêş , herne pêş
dewr û demya me ye ,
welat çav li rê
bendewarê meye.
eger xort neyên ,
vane keç em meşin
bese koletî ser firaz em bijîn .*

Dema nêzîkayî li mala zavê kirin , xorta
li serê bên , tavêtin ser zave digotin :

*xweş pêşketî,
xweş pêşketî ,
miletê Kurdî pêşketî ,
kesek nemaye raketî ,
ji xeynî van kalê ketî .*

Bavê Simko , du kar şerjêkirin xwarna
gundiya çêkir .

Sal zîvirî salê , buharê careke din
barkir , rojên havîna germ roj sipartin
rojê , li hawîrdor dinav pirêzade ,
keryên pez ravedida , di riyên tije
tirabêlk de şopên mara pirr dihatin
dîtin , barûdê qut ji ber zaroka ji komek
pûş difirîn koma din, avgîr hêdî hêdî

dimičiqîn tengayî li beq û tilûrên çolên
dikirin , ava bîrên nava gund kêm diket,
rewrewka wek rastiyeke xwe
berçavdikirn . Sibakê bi bêriyave , hîna
Simko serê pez li ber siya dîwêr ji dêre
digirt , Hilal hat ban Simko kir , jê karek
bidizî xwest gotê : Ji kesîre nebêj .
Simko piskilêt derxist , bê ku bersiva dê
bide , berî da gundê Girdêwan riya ax
tev tirabêlk girt , avgîr derbaskir , li dilê
xwede xwe dît mezin , qîrkir strana ,
berî gundê Kûtê bibûrîne , marekî sorî
mezin xwe li pêşiyê Xist , tevezînok bi
laşê Wîde hatin , lê piskilêt xurtirkir li
pişt xwe nerî tişteke nedît , tirsê Ew
berda , dema gihişt Girdêwan , xeber
da hevalê Bi navê Mihemedê Elî û li ber
siwar hat , hatin Qoşanê Gerek xeberê
Li wir bide hevalê Barûdo .

Êvarî bi wî rengî çû gundê Elî Fero dû
Mihemedê Hesenê Mistê , endamê çalak
û ji hukûmetê revyayî . Li pişt wî siwar
hat berî dan Girsor , taryê xwe berda
erdê , şeveke bê heyv . Kêstek û lemên
bîstana li ber çavê wî dibûn hov û
pîrebok , çîrokê li ser cina û pîreboka

dihatin bîrê , di dilê xwede digot başe ku ev heval li mal hat dîtin , eger ne wilo ba wê çawa bi tena xwe wê şevê di vê tariyêde li hêrikê Elî Fero xe , nexasim çiqas bihîstên li ser cin û pîreboka hatine guh , piştî xwe ji bîr kir , zarokê hevalê wî hatin bîrê , xwest ku di wirde bi wanre bi yabo yadê xezalê bilîze , lê xwe dît ne weke wan ji ber tiştê ku ew dike , yek ji hevalê wî nake , nişkêve veciniqî dema çûkek ji kêleka rê firî .

Demê nêzîkayî li ser sala nû fikir , serme roj bi roj xurtir dibû , rojêke bê deng tirimpêlek polîsa hat hewşa oda Girsor , zû gundiya bihîst ku du girtî bi wanrene . Simko wek her gundiyeke berê xwe da odê, li qorziya hewşa xwe dît sê leşker dikin pistepist , bê deng rawestiya û guh miçkir , deng hatê , yekî ji wan ji yê din di pirsî : Girtiyê me çi kesin ?.

_ Kurdin .

_ Çikirine ?.

_ Partîne .

Simko baş tê gihîşt ku di diyalêkta polîsde kîn û nehiskirin heye , naskir ku ji ber ew ne kurdin ji şûnin din hatine serdestiyê li wan dikin , hîn wilo , Simko dît polîsekî tiving xistiye pişt Restemê mele Şaemo , bi dûde berî dan başûrî gund . Îca ev çiyê ? , Simko ji xwe pirsî , berî ku bersiva pîrsa xwe bide , çavê wî ket qapûtê Restem , naskir ku qapûtê Hilale , ji ber Restem çend roj li pêş bibû mêvan li mala Simko , dema bi şev xatir xwest qapût lê kirin ji ber serma xurt . Berî ku ramanên din bînen, dît leşker rawestiya û Restem gavekê li pêş wî li ser kaboka av “ rijand ” . Bê çi zalim û bêbavin nahêlin rebeno derkeve derve , gundiyekî bi dengêkî nizim ji xwere got , piştî polîs herdû girtî Restem û Biro xistin cêbê û berê xwe dan Amûdê .

_ Ev erda bê namûs ne çiyak , ne şikevtek em dinav destê wan de dibin wek mirîşkên di nav lepên rovyande , Sebrî got .

_ Xwelî li serê wîbe , bera dehfek bida leşker û bireviya , mane yek bi yekî bû,

jinka cînara ku hevîrtirş dixwest , xwe avêt nav gotinê .

_ Sêwiya bi gû , kes ji te pêve bîra vê gotinê nabe , ne wilo ! .

_ Wa weylê Yabo , ma min çi gotiye, jinik li ber xwe ket , rahişt hevîr tirşê xwe û xwest derkeve , lê gotina Sebrî ew ragirt , bi ken gotê :

_ Xwarzê , dilê xwe megre , ma ku kulm lê da , ti ji minre nabêjê ,wê pepûko bi kude bazda , ne çiyak , ne şikeftêk , ne newalek û bi serdejî cêba wan li ber deryê odê rawestyaye û tiving dipiştêdeye , ma dikarîbû bireve xwarzê?! , em baskokirîne baskokirî .

_ Gotinê te bi serê xwene xalo , aqlê min wilo got û derket .

_ Qapûtê Hilal li ber Restem bû kuro , yê ku van roja li ber kurê min Îssa bû, bavê Simko bi beşîşandin got .

_ Kurkê me negrin îca , jinê bi tirs diber xwede got .

_ Tîq tîq bi Sebrî ket , ma qapûtê we çima kirî li ber wîbe ? .

_ Mane berî çend rojekî , ew û çend hevalê xwe bûn mêvanê me , berê sibê

piştî civîna xwe biserîanîn , hinek ji wan çûn , sermak xurt ziwa dihat , me qapût dayê , ma kê bîra wilo dibir .

_ De bes lê , mêr li jinê vegerand , di mala mede civîna pêk tînin , em “ revyaya “ xwedî dikin kurê te yek ji xebatkaraye , ti li qapût maye heyirî .

_ Ma ez ji kuza ! .

Roja din hat bihîstin ku Restemê Mele Şe’emo ji parastin-xanê revyaye . Wê şevê Bixwe berf bi qefla dihat xwarê û digya kaboka , reva wî bû çîroka civata . Her yekî bi rengê digot , xwedya hevîr tirş bixwe digot : Nikarîbû ji destê yek neferî di gunde bireve , ma çilo ji bajêr û ji nav koma wan revî ? .

_ Dibe ku nobedar xew kiribû , jinikek din ji xwere got .

_ Kî ji ku zane , dibe wan ew bi bazdan dabe , kalekî diran ketî diber xwede got û bi qirşikekî xêzik li ser axê çêdikir .

Lê hevalê partî bi rengê din di peyivîn , digotin : Dema Restem birin pirsdanê , di salonê de ew tenê hiştin , herdû endamên parastinê derbasî odê bûn kirin qire mir , di wirde revî .

Tinabê , dema herdûk ketin qirka hev,
Restem xwe dît tenê , nerîna wî ket
deryê vekirî , dît çawa berf bi qefla tê
xwarê .

Hêdîka hat devê derî , destê rastê avêt
kêleka derî , serê xwe dirêjkir derve , bi
zanibe çi heye , tirsê û sermê hestiyê wî
zeftkiribû , nigê wî şemitî xwe dît li
derveyî salonê , bi tirs li dora xwe nerî
kesek nedît , nerîna wî ket erda rast
xemilandî ji berfê , di wê çarîkê de
biryara revê da . Destpêkêde çend
gavên fireh bitirs avêtin û bi lez li pişt
xwe dinerî û ji nişkêve bi bazdan berî
da aliyê serayê , di ber zindanêre xwe
berda , nobedar lê teqand , lê Restem
wek babîsokê winda bû .

Bê ku bizanibe , derbasî mala
camêrekî fileh binavê Binyamîn dibe , lê
bixwedî derdikevin û pîrek û zarokê
wan , li derve bi gulokê Berfê dilîzin ,
şopa nîga ji ser riwê berfê winda dikin ,
li ber sobê Xwe germ dike , parîk nan
dixwe û radizê .

Êvarî malkê cilê Jina li ber Restem
dikin , jê dixwazin cih biguhere , xwe

dighîne mala Cemîlê dirrê , bi alîkariya Mihemedê Xelef bajêr bi şev berdidin , dirin mala Şelaşê Xalib li KeçelEreb , piştire Restem dire Hermê Hesen , Xirbê Ortê û Gerşê .

_ Bi xwedê çîrok tevde nakeve serê min, Ûnêşê Xişo got û bû irt irta wî .

_ Ma hevalê wî Biro çima ne reviya ? yekî ji civatê got .

_ Kuro em xwe pîrr biçûk dikin , eger Restem ne kurd ba , vîtnamîba yan bolívîba menê bawer bikra , çima em nebawerin bi karîbûna gelê xwe!, xortekî bîrwer ji wanre bi diyalektekî sert got .

_ Kuro girtina wan bixwe bê qûnîbû , hayê gumrikê Ji wan tinebû ew hatibûn tûtna Turkyê Hacî Mahmûd , dil wande mamostê dibistanêne , dema dîtin ketin hev, şelişîn û bi rev rê berdan û tiştin veşartin , li wan geryan , kaxit bi wanre dîtin , ew girtin û piştire ew dan destê organê parastinê .

_ Bavê Restem bixwe jêhatîbû , qorzîk kaxez dida gundiya digot qoçanin .

_ Mele Şa'amo pêhlewânû , bi mele Elî
û Cegerxwînre ramanên netewî didan
millet.

Nîvê şevê Simko li ser dengê piyayên
parastinê şiyarbû , cêb li ber deryê mala
Hilal rawestiya , Simko wê şevê li mala
xuha xwe Bedîaa (pîreka Hilal) xew
kiribû , xuhê derî vekir , bi kurdî li wan
vegerand : Hilal ne li male û çavê wan
ketin demaçê ber noqê wan . Dema
endamê parastinê dest bi girtina birayê
Hilal Faris û apê Simko Selîmê Hacî
Hesso kirin , Bedîaa xwe ji wan vedizî ,
sikaka teng li xwe bada bilez berî da
mala Ehmedê Hemê bakurî mala wan .

Tinabê Hilal û Seîdê Barûdo katjimêr
yekê şevê ji gundê Qoşanê hatine , tev
cilê xwe dirêjkirine meroz dihat serma
berê Sibê derbasî hestiyê laş dibû ,
Bedîaa bi herdû desta û xurt li derî da .

Dem rojîye , kevaniyê karê sihorê
dikir , xwarin berda hat ber derî bi
dengekî nizim pirsî :

_ Kiye ?.

_ Vek vek , kirîva Şikro ezim .

_ Kirîva Bedîaa yê rebenê , ti bi dû mêrikde hatiye ! .

_ Na keçê cêba parastina siyasî li Hilal digere .

Hilal çengbû çi heye ? hîn wilo şewqa cêbê ket xaniyê Ehmed .

Yek çû pişt xanî , yê din ketin hundur. Seîd di pencerêde bi dest girtin . Hilal bixwe rizgarbû û jibo şopa berfê bidû xwede nehêle , ji hewşekê xwe davêje ya din , dighê bareşî gund û berî dide başûrî gund mala Mihemedê Etto û çîrokê Jêre dibêje û jê dixwaze teneka sihorê Ji destê mele Cemîl bigre û xwe berde nava gund bizanibe çi heye .

Di mala Ehmed de endamê parastinê pirsî:

_ Kanî Hilal ?.

_ Em ji ku dizanin , xwedî bersiv da .

_ Ev kiyê ? destê xwe bi alî Barûdo de vekir.

_ Ev birê mine Şikro got .

_ Birê te çima dixwaze bireve ?.

_ Dema cêb dît tirsya .

_ Navê te çiyê “ ûlak ” .

_ Seîdde .

_ Ha tu Seîdê Barûdoye , lê biryara girtina te bimere tune , bi şerefa min ev jî pîreka Hilale , wê xeber daye we û Hilal di vê pencerêre reviyaye .

Endamê “ paristinê ” derketin , Ehmed ji nav ciya kişkişandin bê ku dengê Şikro bibin xwe , ku mêrê wê nexweşe .

Yê mayî bihev kenyan , kê çawa û bi çi rengî bersiva paristinê bi zimanê Erebî da , bi tîq tîq çûn li Hilal bigerin , pêrgî lawê Etto bûn .

Li gundê Gerşê Restem ji hevalê partîre li ser reva xwe wisa got : Dema malka fileh çîroka min bihîstin , jinik û zarwê xwe derketin devê derî bi berfê lîstin , şopa min winda kirin , êvarî cilê pîreka li min kirin û ez derketim .

- Kuro wek dibêjin bi derewa we xwe da girtin , dibêjin hayê gumrikê Ji we tinebû , ew diçûn Girsor hineka di tûtina Tirkiyê Hacî Mehmûd de hildabû. Wan digot qey hûn mamostê dibistanêne , niza çima we bazda ?!.

- Wilo çêbû , nêzîkayî li me kirin , em şelişîn , me nema dizanîbû emê çibikin , ji ber wan dokûmêntê bi mere .

- Îca ka tê çibike ?.

- Heval dizanin , mine bê heval çî rayê jêre dibînin .

Şeva din hevala Restemê Mele Şaemo giyandin gundê Îmbara , siba roja neha katjimêr çar Cemhoro bi tirimpêla xwe ya “ opil “ berê wî da Qamişlo, dema li ser pira ceqceq di bajêrde polîs dîtin , tirsê Ew girtin , şelişîn , tirimpêl li kêleka rê ket lê bûrîn bê kes wan birawestîne . Li qudûr beg li mala şêx qelebalix Mele Mihemedê Neyo yek ji birêvebirên partî, ket odê şîpya bê ku rûnê got restem : Ti bixwe her miriye , hima ji van dera bazde , her çayê kurmênc ango Kurdaxê , dema neyo wilo got û derket , ava germ bi laşê Restemde hat û ket xema , madê wî bû wek jehrê , wek şîma , di hundirê xwede pir tûrebû, rabû serxwe kêleka xwe da pencerê , li hewşê nerî dît çawa peqilkê baranê vedibin û vedimrin , diwirde bîr li jîyan û mirinê kir .

Çixarek bi çixatê pêxist hinekî pûnijî
biryar ji xwere stand , wê şevê berê xwe
bide Efrîn an Kurdaxê baskê didwa yê
kurdistana piçûk ango Rojava . Li
bozinga mala bînbaş siwarbû , xortê
şifêr beşîşî gotê : Navê min Îbrahîmê
Ese'de xelkê Hesên Kêfim , xema nexwe
ezê te sax saxlem bi gînim çî , xwedê bê
erê .

Rojî ket dawya xwe , şeva dawî bû ku
mele bi teneka xwe gundî rakirin
sihorê. Simko xwarna sihorê bê madê
xwe xwar , ji ber wê êvarê wî û xuha
xwe Bedî'a komek mişkên mirî dîtibûn,
hineka avêtbûn çala tara jor , dilê wî ji
wan li hevdiket û di dilê xwede got : Ev
kî hov ev mişk avêtine çala nava gund .

Roja didwa ji cejnê Li piştî xirbê gund,
kêleka gir , zarok bûn du bendî , bi
berfê pevketin , mamostê dibistanê ji
wanre bû kemandîr . Zaroka ji dil û can
gulok tavêtin hev wek cengek rast .

Paş demekê berf hiliya giyayê nû serê
xwe derxist , jiyan nûjenbû , gêrika dest
bi avakirina bajarên nû kirin , zarok bi
kêf û eşq diçûn dibistanê , rojên buhara

rengîn , kulîlkên kesk û sor û zer ,
çûkên renga reng .

Dema zaroka cêba gumrikê ji dûrve
naskirin , bihevre kirin qîr : Gur hat ,
gur çû , gur hat , gur çû , gur hat , gur
çû , bi dengê wanre koma zilamê serê
xirbe li hevketin , dest bi rijandina
qutyê tûtînê kirin , dema gumrikê
nêzîkayî li bavê Simko kirin , bi niga
tûtîn di nav axê da , Şemsoyê
gumrikvan gotê :

- Tûtina qaçax bi terebû ?

- Tûtina çi ? eger te tûtîn bi minre dît ,
tu dikare wilo bêje .

- Naxwa te çi rijand ? Şemso pirsî .

- Ma te çi jimine .

Şemso lê nerî û berî da cêbê û bi qehr
got : Dibe rojekê ez te bigrim .

- Nizanim ti çi ji vê xelkê dixwaze ,
ti dibê qey ji te pêve gumrikçî
tinene , dengê Mihemed çû
Şemso, bi dû xwede lê nerî û berî
da xirbe .

- Siktir bib yaya newek xwe , xwe
kiriye tajî , Mihemed bi dengê
ne bilind got .

dema Şemso berê xwe da koma civatê li ser xirbe , Mehmûdê Gulê dikr û nedikir qutya wî venedibû , rabû serxwe , berê xwe da bîra jor û Şemso da dû , wek tajiye bera keroşkekê de . Mehmûd qutî bi wê lezê avêt bîrê .

Roja din Simko û bavo li serê zada devê newalê , pez diçêrandin , dîtîn cêbekê berî da wan , bavo dîsa xwest tûtînê birijîne , lê dema bala xwe baş dayê , naskir ne gumrike , cêb rawestiya, dido jê peyabûn û pirsîn :

- Kanî qoçanê te ?.
- Qoçanê çi? ! bavo xwe li ber nexist.
- Qoçanê pez .
- Qoçan ne bimirane , li malin .
- Ha li malin , ma ne gerek bi terebin .

Kesî ev jimere negotiye , piştê ma tu mektebê min hene , Mihemed beşîşî lê dil bi tirsbû , qoçanê wî hîç tunebûn û di ser sed serî pez li cembû , hinekî ponijî û got : Ev pez ne ye min tenêye , ye gelek malaye . Mamûr lê nerî gotê :

Emê pez bi navê te deynin , îşê me bi kesî neketiye .

Hinek pere xist bêrîka mamûr û got :
Yê min deh pezin , mamûr qoçanek bi navê wî danî tenê deh serî pez têde danîn , cêba wan çû .

Ev segbavana dev ji me bernadin , roj tine ku hinek ji wan nayên , ya gumrike, ya qoçançîye , ya parastine , ya bavê “ mirîşkane ” em nema ji ber wan dikin der .

- Îca bavê mirîşka ! Simko got û bû tîq tîqê wî .

Demek bûrî , dem payîze , rojekê zilamê gund , danê êvarî , li ber siya mizgevtê rûniştîne , refek qitik ne serî heye ne binî di ser wanre derbasbûn .
Sebrî li wan nerî got :

- Xwezka ev balefirbana û dibin raya mindebana û tiliyê xwe di ser simbêlare bir û anî .

Îbrahîmkê Hemo lê nerî gotê : Heger wiloba tê çibkra ji wan .

Sebrî rabû serxwe , kumê xwe bi alîkî kir û teqil da xwe got :

- Heger ev balafirê minbana minê ha wilo lêxista , Sebrî destê rastê bi bareşve kir û zîvirand bakur yanî te kes ne dihişt ? Îbrahîmko pirsî .

- Na bi meznaya xwedê , ne ereb , ne turk , ne faris minê tev qirkiribana , bê çawa ew me bisedê sala qirdikin , min ji kurda pêve kes bernedida .

Civat kenî Sebrî çixare xist nav tiliya . Ev jêre tê gotin şofînîzim û regezperestî, Hilal gotê , bo vê yekê gerek tu bê berbendkirin “mehkemekirin “ û di wirde Hilal komîtek saz kir û xwe kir mehdawî û dest bi pirsî kir :

- Navê te ? temenê te ? karê te ?
- Sebriyê Seyid yaqûb , xelkê Bêcirman , 42 sal , cotkar .
- Çima tu dixwaze vaqas mileta tunebike , tu nizane ev karekî şofîniye antî mirovantiye ?.
- Ez dixwazim wan tunebikim , ji ber wan jî bi sedê Sala me tune dikin , eger ez şofînîbim wek kurdekî , sûcê wane , ji çaxê çavê me vebûye ta îro roj çewsandin , bindestî , qirkirin , zilm û zora

wan hiştiye em bi vî rengî
bîrbikin.

- Lê Kurda li gel ku pir caran
serkêşê naweçebûn , şaşiyê wisa
hîç nekirine , her bi mirovantî bi
hemû gelanre didin û distînin.
Nemûna herî girîng ewe ku şoreşa
Barzanî yek sivîl nedaye kuştin di
vaqas salên şerde li gel rêjîmên Îrak .
- Lê ew çima bi mirovatî bi mere
nakin?, çi gunhê kal û jin û zarwê
Kurd hene , hema roj tine ku bi
deha kesên me nayên kuştin , tenê
ji ber Kurdin yanjî doza mafê xwe
dikin.

Endamê komîtê kirin piste pist , bi hev
şêwirîn û Hilalê Botî biryara mehkemê
xwend :

Piştî şêwr û mişêwra komîta me welatî
Sebriyê Seyid Yaqûb gunehbar dike ji
ber nerînên wîyên regezperistî û dîtinên
wî yên nazî dijî gelê Faris , turk , ereb , ji
ber ev milletana nabin berpirsiyarê
gunhê rijîmên xweyî serdest û ji ber
gelê kurd her dem xêr û wekhevî
xwestiye . Komîta me binavê gelê

Kurdistanê bi heqê Sebrîyê Seiyd yaqûb diya wî neyo biryara darvekirinê Sitand . Karê mehkemê kotayê pêhat .

Civatê destê Sebrî girêdan , Helîmê Evdîko bazda werîs anî , yê din teneke danî , werîs dalqandin , tenê ma ku nigê xwe li tenekê xin , di wirde tîq tîq bi Sebrî ket got :

- Kuro qey bira hûnê min bi darvekin . Dijmin bi tank û top û balafiran bi rastî Kurdistan wêrandikin û gelê me di perçiqînin , min du gotinê boş gotin : Xweska ev qitkana bibana balafir , ne qitik dibin balafir û ne min tu kes qirkiriye .

Civat kenîya serê wî ji werîs derxistin , benê destê wî vekirin , gotnê : Vê carê em di tede bihirîn .

Roja din , di eynî katde , dîsa civat li wir hat hev , Simko radyo jîware anî , guh li êzgeha dengê Kurdistanê kirin . Serkevtinê pêşmerga dîsa hişt hêz bên Sebrî , germbû û got :

- Kuro ez jiwere dibêjim Kurd wê nawçe vekin wê dijmin biperçiqînin, bijî gelê Kurd , bijî berzanî .
- Berê eee ev xeta Kurdistanêye! , Ûnisê Xişo xêzkek li axê xist û bû irt irta wî .
- Sêwyê bigû , ne ti ji xwe fedîname , ne gazin ji te nabin , yê ku kirasê Jina xwe li xweke .
- Wer sibe ez û ti emê bigrin ser qijla Qamişlo Ûnis got .
- Yê ku neyê ne tiştêke , bera kofya jina wî li serê wîbe , Sebrî bihişkî lê vegerand .

Siba roja din zû Ûnis qayiş da pişta xweyê zirav , kirasê xwe xist ber noqa xwe , rahişt cinehekî û berî da mala Sebrî , gihişt deryê derve û bankir .

- Sebrî Sebrî
- Kiye ?
- Ezim , rabe em herin .
- Ku ? .
- Bigrin ser qijlê .

Tîq tîq bi Sebrî ket ha ha ha , wer wer derbasb , çayikê vexwe , îca

dizanim ku ti piyawî , rûniştin bi hev şabûn , kuro ma birra tê bigre ser qijlê . Di wirde qîr bi gund ket , gotin ku jina Letîfê Gelho çû ber dilovaniya xwe “ çû rehmetê “ .

Gundî tevde , li rojhilatî gund li devê deryê malkê hatin hev , piştî şûştin û amedekirinê , laşê wê derxistin , berî dan mezê serê gir , herdûk qîzên wê Nofa û Siltanê Ji devê derî , heta serê gir, didan ber hev tavêtin ser dayka xwe hîna ciwan . Sîngên xwe yê hîn mên nedîtî , dan ber kulma, por bi serê xweve nehiştin , terim xatir ji gund xwest , careke din nema vedgere vir , jiyana xweşkok û şêrîn piştî xwe dayê .

Simko jî wek zarokê hevalê xwe dabû kêleka komê , cara yekêye dibîne çawa mirovekî bin ax dikin ango vedşêrin .

- Yadê , ev çilo yek di tîrbêde dikare bimîne ? bêhna wan çawa tê der ? . Simko pirsî .

Hêsrê dê bi ser rûkê wêde hatin xwarê , mirna qîzîkê wê “ Zekokê “ û “ Rebîaa “ hate bîrê got :

- Mirî bixwe nahisin kurê min , dikeve xeweke giran . Yê mir , çû nema vedigere ! doh min ew dît keçê , sipî saxbû , diber halê xwede mir , ji bê kesî , feqîrtî û nezantî , eger textor hebûna , erê mirin bi destê xwedêye , lê hema ez dibê wê rehet biba .
- Erê xwako , belengazê Tenekak xwîn jê çû , dişa wê Gulê lê vegerand .
- Qey roja wê hatibû Hesîna got : Ma nayê bîra we Ehmedê Rihê mir , tirba wî kolan , ew dişuştin û dibin avêde şiyar bû , heger wê bîskê raneba , wê lawik bi saxî veşartana .
- Her kesek li bende roja xweye . Cînara wanî Sibho vegerand .

Simko bi xwe bîr li mirinêde dikir , di dilê xwede di pirsî : Mirin çiyê ? û çima heye ? çilo mirî dibin axêde dimînin ?! bikude dirin ? çima zarokê xwe tenê dihêlin ? lê nikarîbû ti bersiva ji pirsê xwere bibîne .

Hinekî ponijî hat bîra wî çawa bavo “ mihîn ” di çalêde bin ax kir . Hat bîra wî ew çûkê stranbêj li ser textê hesin li serê ban , çawa bi kevirê wîre hate kuştin bê ku strana xwe bigihîne serî . Yanî mirin ji her tiştîre heye , heta ew kulîlka ciwan dema jêbû hate ziwakirin , Simko ji xwere digot :

Hê hê Simko di dilê xwede got û ziq li pûnktekê nerî di cihdejî xwe ji bîrkir , dema dengê Balefirê hatê , her tişt berda û bazda derve .

Zivistana giran barkir , gundiya sobe hilanîn , bîrê nava gund têr avbûn , erdê tîrêjê rokê himbêzdikir . Li çol û newala evîndara lawekê xwe digotin , ango tavêtin ser lawikê xwe , buharê jiyana nûjenkir

Şevêkê Ji wan şevên buharê yên ciwan, Îsmetê Hesenê Ji gundê Şidî Silta qîza Letîfo revand her yekî li gor mêjiyê xwe li meselê di nerî . Pîrekên navser digotin wê porkurê bawer nedikir diya wê bimre , hîna gora dê ziwa nebûye .

Xortê germ xwedî xûşk zirtê paçikî dikirin , yekî ji wan digot : Eger xuha miba minê herdûk şerjêkiribana .

Lê gundiya bi piraniya xwe digotin qenckir , wê ji xwere bistire , lê gerek berî xuha xwe ya mezin mêr nekirba .

Lê yê ji tevda bêtir xwe li erdê dixist Mehmûd Paşa bû , çavê şîn di nava serîde dilîst , boqê Simbêlê zer , kolozê wî hatibû neqîşandin ji perîkên hema reng , bi dengêkî bilind bi xwere pevdîçinî di got :

-Nema qîma min tê , ez ji serxetê ji bo çi hatime vandra ? ka ji mire bêjin . Ez Mehmûd Paşame , paşê qîz û xortame , hîç qîma min nayê , kes bê min kesî bixwaze , bîne , biguhêze yanjî birevîne, divê bi min bişêwirin .

Tîq tîq bi pîreka ket , kwîra Xezê xwest bêtir wî tevbide gotê :

- Xalê Mehmûd mane nema kes guh li te dike berî çendakî lawê Şêxmûsko qîza Hemê revand . Doh lawê Hesenkê eva din revand, wê rojê du malbata berdêlî dan hev û herweha û Xezê

bi destê rastê çarika xwe da ber devê xwe , di bin simbêlare kenî .

- Ezê çavê wan derxim , ka bê kîjan kûçik ji îro pêve bi min naşewire , em binerin ez paşê qîz û xortame yan na ! . Paşê kolozê xwe asêkir û li zaroka nerî ferman da :
- Leşkerê min bibin rêz . Zaroka du rêz çêkirin . paşê dest da paş qûna xwe çû û hat got :
- Amadebin .
- Dest ji ber xwe berdin .
- Marş - herin pêş , yek dû , yek dû , yek dû . Paşêde vegerin . belabibin. Zaroka kirin qîr : Mehmûd Paşa şa şa , Mehmûd Paşa şa şa . bi dengê Wanre kûçikek reya , li ser bendera kerekî bi sing kutayî ziriya , dîkekî ji ser sergo banda , bû qidqida mirîşka . Mehmûd Paşa simbêl berjorde badan .

Buharê rojê xwe qedandin , çolê bi demêre xeml ji xwe avêt , germê roj bi roj zewrê xwe şidandin , teyr û tilûr û heywanetê çolê navkut dikirin ji tîna . Ava bîra roj bi roj dadiket .

Tirabêlk digiya gwîzeka, marin têt jehr roj bi roj hartir dibûn , çikçikan û têtî û beraşe û silêmanê dunikil bênder dixemilandin bi hebûna xwe . Zaroka sibê ta êvarî xefk vedidan li ber çûka , kurmikê zerik ji nav axê derdixistin dixistin xefka , çikçikan hîç li xefkê nedixist , xwe bi deha cara bera ser kurm dida bê ku lêxe , wek bi zanibe xefke . Simko çiqasî dixwest çikçikan li xefkêxe lê nediketê .

Wê havîna têt ax û germ Mehmûd Paşa zarok didan dû xwe diket pêşiya berbiwa . Dora nîroye , dema tirimpêlê bûkê ji riya Girdêwan nêzîkayî li gund kirin . Mehmûd Paşa da pêşiya leşkerê xwe , ji aliyê gir xwe berda kêleka rê , çepik û lîlandin û stran û toz , hibriyên renga reng di camê teksiyare berba dibûn . Dema tirimpêla bûkê ket ber derbêde , Mehmûd paşa ferman da : Lêxin lêxin û kevir avêt teksiyê . Pêre bi deha kevir wek gula hatin teksiya , şifêr bê çare man , rawestiyan .

- Hûn çî dixwazin ?ev çî dihnêtiye ,
hûnê tirimpêla bişkînin , xwe
bidin alî , rê vekin .
- Livandin tine , hûn bilivin hûnê
bên perçiqandin , Mehmûd paşa
bi zirt bersiva wan da , em karê
xorta dixwazin .
- Kanîn xort , ev sêwlek te ji mire
kirine xort , dema wilo got zarwa
teksî dan ber kevra .

Yek ji mervê zavê peyabû , bi zimanekî
xweş axivî : Paşa em hêvî dikin ti riya
me veke , em berbûne û ti heqê Te li
xwediyê teksiya tine , ji ber ku bi kirya
xwe hatine , kirya wan pazdeh
wereqene , eger ti camekê bişkîne deh
qat wê lê bidin , tu paşeye , yên wek te
mezin fireh li mesela dinerin . Piştî ev
daweta yek ji kadirin partyêye .

Dema Mehmûd paşa ev gotin bihîst ,
boqê Simbêlê zer bi jorde bada , koloz
rastkir , destê rastê dirêjkir û bi aliyê
zarokade hilda û ferman da : Paşkevin ,
rê vekin , paşkevin , dîsa destê xwe
rastkir û hêdîka bi pêşde bir , kolozê têr
perîk ji berbiware hejand , bû teq teqê

demaça û lîlandina qîza û bi çepkare
stran :

xweş pêşketî xweş pêşketî ,

miletê kurdî pêşketî ,

kesek nemaye raketî ,

ji xeynî van kalê ketî .

qîzekê da qîr :

Herne pêş ,

herne pêş ,

dewr û demya weye ,

welat çav li rê bendewarê weye ,

eger xort neyin , vane keç em meşîn ,

bese koletî , ser firaz em bijîn .

Zarok dinav icaca tirimpêla de
windabûn , dengê qîzek din hat distra:

Şam û heleb , diyarbekir

kekê mino zava ,

me hazirya bedlê te kir

kekê mino zava .

Teksî hêdî hêdî ji ber çav ketin , dan
ser riya Nêf , zaroka xwe bera nav zada
dan , şoqil dan hev , rext ji kulîlkên zer
çêkirin , li hêlînê xwe nerîn , qazî mazî
digrtin , bi dû çûka diketin , qehfikê
rengîn didan hev , îşê zaroktî , her tişt
xwe li wan dixwe , her tişt xweşe .

Roja roj ajotin , derase hatin gund .
Simko û hevalê xwe pûşê gundiya bi
pera dan hev , teneke bi dû derasêde
vekirin û bi bazdan bi sêgulîka kom ji
ser didan alî . Piştire çewal avêtin dû û li
ser qûna derasê rûniştin , dema çewal
tije pûşdibû , werîs ji herdû aliyave
sisdikirin , koma pûş dihat xwarê .

Raste sîpe carna di tirsiyan , lê çaktirbû
ji bazdana bi dû derasêde .

Şevder man , Simko li ser çewalê
genim xew kir , bi beyanîve şivanê
Kevrê Sipî nêzîkî li wan kir , pezê wî ra
veda di nav pirêzêde , singê ker kuta .

- Hûn ne tîne ? şivan pirsî û meterê
avê ji kurtan vekir piştire pirsî :
- Hûn vê siba zû çi livir dikin ?
- Me şevê din livir xew kir .
- Çima ? qey hûn li ber zadin ?
- Na em pûş bi dû derasêde didin
hev , Sedîqê Gulê bersiv da .

Şivan buxçik ji xurcika ser kerê derxist ,
danî ser çewalê genim , vekir , fermo
taştê bixwin . Sedîq dest bi lez avêt
xwarinê bîst û yek hêkê kelandî xwar .

Simko yek tenê xwar , şivan kir nekir ,
nekir dido .

Rojê Serê xwe derxist , hêdî hêdî xwe
hilda , tîrêjê xwe berda hawîrdor ,
germî da can , şivan erebkî xwe avêt ser
kerê , pez bi başûrde kişand . Simko û
hevalê xwe Sedîq berî dan gund û
hestak bi dest girtin bû teq teqê wan bo
xarê kevirî çêbikin . Keleha mêrdînê
xweş dihate dîtin .

Havîn ber bi dawîve çû , gêrevanya
gêre kiribûn , pirêze tije xaçerêk û
şopên pez , bişkul û şûna sima .
Gundiya karê ajotina erda dikirin . Dîk
û mirîşka li ser sergwa nikil li erdê
didan. Bê dengiyê Bi ser gunde girt .

Simko li ser dika hewşa bakur li dût
dinerî , nerînê wî li keleha mêrdînê
rawestiyên . Ramanên wî dût çûn , pir
kêfxweşbû , beyanî wê here bajarê
Qamişlokê , bajar wê wî himbêz bike
wek qutabîkî nuh sinfê şeşa . Demeke
nû wê dest pêbike , jiyên nûjen bibe
jêre. Lê dîsa dil bikul dima , dema
bîrdikir ku wê mal : Dê û bav , xuşk û

bira û hevala wê bi çî bihêle, lê xwe bi
xwe razîdikir di got :

- Ezê vegerim gund , ji demê ta demê,
havîngehê ez dîsakê Livir bibûrînim .
Qûnaxeke taze ji Simko re dest pêkird .